

சிவாச்சார்ய திலகம்

சிவஸ்ரீ. இராத்தின சோமாஸ்கந்தக்குருக்கள்

அவர்களின்

வார்ஷாப்தீக நினைவு மலர்

சிவமயம்

பாரதீசுவாஜ கோத்ரம், சீவாச்சார்ய தீலகம்
சிவஸூ. இராத்தின சோமாஸ்கந்தக்குருக்கள்

கோற்றம்

15 - 01 - 1928

சிவகதி

24 - 01 - 1999

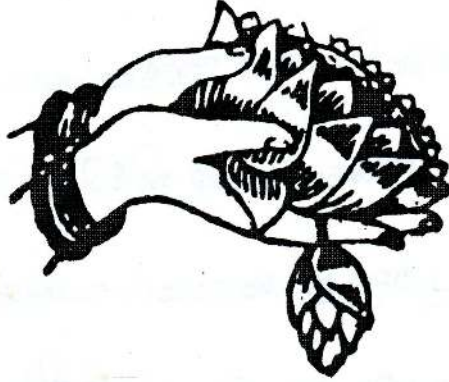
2

சிவமயம்

இந்த மலரை எனது தந்தை

சிவமூீ இராத்தின சோமஸ்கந்தக்குருக்கள் சிவர்களது

மாதாரவிந்தத்துக்க சமர்யவம்

சோமஸ மூீதர சர்மா

**Park Street - 13,
34253 Lohfeche
Geremony.**

கல்வளை விநாயகர் கோவில் ஆதீன குரு பிரம்மமநீ
 இ. சோமஸ்கந்த குருக்கள் அவர்களின் பிரதம ஆப்தீக
 ஆன்ம சாந்தி பிரார்த்தனை.

சூரியா யாஜி ஜீனி ஹநீலம் சூதூலிடம்
 ஜாயா உரி ஹுடிய உஜுஜ ஹநீயிஷ்டம்
 ஹிஷாநுடி திஷ்ட ஜலா திரஷு ரிஷிதீதர்
 ஹஜாயி ஹுஹு ரிஷிஷ்டயாய

சூதரிணஸ உஷிஷ்டம் ஹுஷி ஹிஷி ஜூநடிஷ்டம்

ஷுஷிஷ்ட உஷிஷிஷ்ட ஹுஷிஷ்ட உஷிஷ்ட

ஜூஷிஷ்ட உஷிஷிஷ்ட ஜூஷிஷ்ட உஷிஷ்ட

ஜூஷிஷ்ட உஷிஷிஷ்ட ஜூஷிஷ்ட உஷிஷ்ட

ஹுஷிஷ்ட உஷிஷிஷ்ட

ஹுஷிஷ்ட உஷிஷிஷ்ட

ஹுஷிஷ்ட உஷிஷிஷ்ட

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டி பின்
வேண்டுகின்றார் - பிறவாமை வேண்டும்
மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்றும் வேண்டும்
நான் மகிழ்ந்து பாடி அறவா நீ ஆடும் போது
உன் அடியின் கீழ் இருக்க என்றார்.

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சம்
தாழ்த்த சென்னியும் தந்த தலைவனை
சூழ்க மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்தவா வினையென் நெடுங்காலமே.

பேர்கொண்ட பார்ப்பாள் பிரான் தன்னை அர்ச்சித்தால்
போர் கொண்ட வேந்தகுருக்கு பொல்லா விநாதியாம்
பார் கொண்ட நாட்டுக்கு பஞ்சமும் ஆம் என்றே
சீர் கொண்ட நந்தி தெரிந்துரைத்தானே.

திருமந்திரம்

சிவன் சேவடி போற்றி
அன்னார் ஆத்ம சாந்தி பெறும்பிரார்த்திப்பொயாக.
சிவமூர்த்தி சாமிவிஸ்வநாதகுரு

சுபம்

அன்புச் சகோதரனுக்கு எமது இதய அஞ்சலி சண்டிலிப்பாய், கல்வளைப்பிள்ளையார் ஆலயதர்மகர்த்தா.

பிறத்தல், வாழ்தல், இறத்தல் ஆகியமூன்றும் எல்லா உயிர்களுக்கும் பொதுவானவை. இவற்றுள் பிறப்பும் இறப்பும் எல்லா உயிர்களிடத்திலும் ஒரே தன்மையாகவே நிகழ்கின்றன. ஆனால் உயிர்களுக்கிடையில் வித்தியாசத்தைக் கொடுப்பது அவற்றின் வேறுபட்ட வாழ்க்கையே.

விலங்குகளும் பறவைகளும் உண்டு உறங்கி இனத்தைப் பெருக்கி தமது வாழ்க்கையைமுடித்துக்கொள்கின்றன. இந்த விலங்கினங்களைப்போலவே வாழ்ந்து மடிகின்றமனிதரும் இருக்கிறார்கள் அவர்களிடமிருந்து மறுநாள் அவர்களைப்பற்றியாரும் எண்ணுவதில்லை அவர்களுடைய மூச்சுநின்றதும் அவர்களைப்பற்றிய பேச்சும் நின்றுவிடும்.

இதற்கு மாறாகச்சிலர் உயர்ந்த உள்ளத்தினாலும் செயல்களாலும் எல்லோர்மனத்திலும் ஓர் நிலையான இடத்தைப் பெறுகின்றனர். இவ்வகையில் வைத்து எண்ணப்படுவர்களில், கடந்த ஆண்டு ஜனவரியில் ஜெர்மனியில் காலமான எமது அன்புத் தமையனார் இர.சோமாஸ்கந்தக்குருக்கள் அவர்கள் இவர் இலங்கையில் பல பிரபலமான ஆலயங்களில் தெய்வப்பணியும் குருத்துவப்பணியும் புரிந்துள்ளார்.

ஆலயக்கிரியைகளை மிகவும் திறமையாகவும் பக்திபூர்வமாகவும் செய்வது இவரது இயல்பான குணமாகும். இவர் கடமையாற்றிய ஆலயங்களில் குறிப்பிடத்தக்கவை கொழும்பு தம்பையாசத்திரம் விநாயகர் கோவில், செட்டியார் தெருமுத்துவிநாயகர் ஆலயம், கண்டிகட்டுக் கலைப்பிள்ளையார் கோவில், புதியகதிரேசன் கோவில் கொழும்பு, யாழ்வண்ணை, பெருமாள்கோவில், இணுவில் சிவகாமி அம்மை ஆலயம் அகியவையும் இன்னும்பல.

இறுதியில் ஜெர்மன்நாட்டிலும் சிலகாலம் சமயப்பணிபுரிந்துள்ளார் அன்னாரது அன்புச் செல்வங்களில் நால்வர் ஐரோப்பிய நாடுகளில் வாழ்வதால் அவர்களோடு சிலகாலம் வாழ்ந்து எம்மை எல்லாம் துயரத்தில் ஆழ்த்திவிட்டு இறைவனடி சேர்ந்துள்ளார். அவரின் மறைவு எமக்கெல்லாம் துயரத்தைகொடுத்துள்ளது.

அண்ணாவின் ஆத்மா சாந்தியடைய கருணைக்கடலாம் ஈஸ்வரனைப்பிராத்தித்து அமைதிபெறுவோமாக.

சகோதரர்

சி. தியாகராஜ குருக்கள்

தம்பையாசத்திரம்

கொழும்பு-13.

நனைவஞ்சலி

ஊரர். சிவலி. கீர்த்திவ. சோமல்கத்தக்குருக்கள்.

(கண்டி. ஸ்ரீ செல்வவிநாயகர் ஆலய முன்னைநாள் பிரதமகுரு)

கண்டி மாநகர இந்துமக்களாகிய யாம் குருக்கள் ஐயா அவர்கள் சிவபதமடைந்து. ஒருவருட பூர்த்தியினைபிட்டு. குருக்கள் அவர்கட்கு எமது கண்ணீரஞ்சலியினை காணிக்கையாகச் செலுத்துகிறோம்.

இலங்கையில், யாழ்ப்பாணம், சண்டிலிப்பாய் கல்வளையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பண்புள்ள இரத்தினேஸ்வர்க்குருக்கள் அவர்தம் துணைவி அன்புருவான செல்லம்மாள் தனக்கும், திருநிறை செல்வனாய் ஏகபுத்திரனாய் பிரபவவருஷம் தைமாதம் முதலாம்திகதி அன்று (1928-01-15) பூமியிலே சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கத்தோன்றி, சகலரும் போற்ற தமிழும், வடமொழியும் கற்றுத்தேர்ந்து வித்தகனாய் ஆண்டுபத்தொன்பதில். நீவேலி எனும் சிறந்த இடத்தில் சதாசிவக்குருக்கள் புவனேஸ்வரியம்மாவுக்கும் சிரேஷ்டபுத்திரியாம் ஞானேஸ்வரியை துணைவியாக, அடைந்து, இல்லறம் கண்டு இனிதறு வாழ்ந்து நன்மக்களாகிய கனகசபேசு குருக்கள் ஜெபஸ்ரீ, இராமச்சந்திரக்குருக்கள், வசந்தி யாவரும் போற்றுகானந்தசர்மா ஸ்ரீகாந்தசர்மா, ஸ்ரீதரன் எனும் அன்புச்செல்வங்களைப் பெற்றுஅவர்களுக்குச் சிறந்த கல்வியைக் கொடுத்து, உரிய காலத்தில் மணவிழாச் செய்து மகிழ்ந்தும், பேரக் குழந்தைகளையும் கொஞ்சி மகிழ்ந்தார். 1945 ஆம் ஆண்டு தன்னில் வடமொழி ஆசான் சிவாச்சாரியார்மூர்த்தமாமிக்குருக்கள் (புங்குநீதி) அவர்களை குருவாகக் கொண்டு, ஆசாரியபிஷேகம் செய்து சிவகைஷபெற்று தொண்டுசெய்யும் பணிதனை மேற்கொண்டு இத்தீவின் பலபாகங்களிலும் மலேசியாவிலும், மற்றும் டென்மார்க், ஜேர்மனி போன்ற ஐரோப்பியநாடுகளிலும் கும்பாபிஷேகங்களும் உற்சவங்களும் பெருவிழாக்களும் சிறப்புமுன்னின்று நடாத்தி சைவத்திற்கும் தமிழுக்கும் நீண்டகாலமாக அருந்தொண்டு புரிந்துபெருமையும் பெற்றார். எமது மாநகரின் ஸ்ரீசெல்வவிநாயகர் ஆலயத்தில் கடந்த பலஆண்டு காலமாக பிரதம குருவாய் தொண்டாற்றி எமக்கெல்லாம் வழிகாட்டியாக ஆறுதல் வார்த்தைகளால் அரவளைத்து, ஆத்மீக வழியில் வழி நடத்தினார். பின்பு சிலகாலம் ஜேர்மனி நாட்டில் தமது பிள்ளைகளுடன் வாழ்ந்துவரும் வேளையில்இறைவன் குருக்கள் ஐயா அவர்களை தமது பாதாரவிந்தங்களில் சேர்த்துக்கொண்டார். குருக்கள் ஐயா அவர்களை சாந்தியடையவும், அன்னாரின் குடும்பத்தினர் ஆறுதல் பெறவும், எல்லாம் வல்ல விநாயகப்பெருமானது திருவருளைப் பிரார்த்திப்போமாக!

இங்ஙனம்

திருவெம்பாவை, திருப்பாவை குழுவினர்
ஸ்ரீசெல்வவிநாயகர் ஆலய மெய்யடியார்கள்.
கண்டி மாநகர்
இலங்கை.

ஓம் சாந்தி

ஒளிவீசும் புண்ணிய ஆத்மா சிவஸ்ரீ. கிரத்தின சோமால்கந்த குருக்கள்,

24.01.1999 அன்று முழுநாளும் ஏதோ ஒரு இனம்புரியாத கவலை, பயம் என் மனதில் குடிகொண்டிருந்தமையால், உடலிலும் ஒரு தளர்ச்சி தென்பட்டது. அப்போது நாங்கள் பொஸ்வானா நாட்டில் மகனுடன் இருந்த காலம். அடுத்த நாள் அதிகாலை, முதல் நாள் நன்கு தூங்காத காரணமோ, என்னமோ நித்திரை விட்டு எழும்பும்போதே, மிகச் சோர்வுற்ற நிலையில் இருந்தேன். சிறிது நேரத்திற்குள் டெலிபோன் மணி ஒலித்தது - இல்லை கதறியது. அது ஜேர்மனி நாட்டிலிருந்து வந்த அழகுரல். என் அன்புக்கும் மதிப்பிற்கும் உரிய என் அண்ணார் அவர்களது புண்ணிய ஆத்மா, தன் உடலைவிட்டுப் பிரிந்துவிட்ட சேதி கிடைக்கப் பெற்றோம். தாக்கொணா அதிர்ச்சியுற்றோன். அந்த அதிர்ச்சியிலிருந்து விடுபட சிறிது நேரம் சென்றது. என்னை அறியாமல், என் சிந்தனைகள் பின்னோக்கிச் சென்றன.

நாங்கள் உடன்பிறந்த சகோதரர்களாகவே வளர்ந்து வந்தோம். அவர் எங்களது தாயாரின் அக்கா மகன் என்கின்ற விஷயம் முதலில் எங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. இந்த உண்மை தெரிந்த அன்றும் இதே அதிர்ச்சி எனக்கு ஏற்பட்டதை இன்றுகூட நினைவு செய்ய முடிகிறது. எங்கள் தாயார் வழிப் பேத்தியார் எப்பொழுதும் இவர் மீது கூடிய பாசம் காட்டி செல்லம் கொடுப்பார். இடையிடையே இவரைத் தழுவி அழவும் செய்வார். இதைப் பலமுறை அவதானித்த நான் பேத்தியாரிடம் நேரடியாகவே ஒருநாள் “என்ன அண்ணார் என்றால் உனக்கு மிக உயர்த்தியாகத் தெரிகிறதா. “நாங்கள் எல்லாம் பேரர் அல்லவோ”... என்று கேட்டுவிட்டேன். இந்தக் கேள்விக்கு அவர் அளித்த பதில்” அவன் தாய் இல்லாப்பிள்ளை பாவம் அவனை வளர்த்தெடுக்கவேண்டுமே”...இதைக் கேட்டதும் மிக அதிர்ச்சியுற்றோம். மேற்கொண்டு நடாத்திய ஆராப்ச்சியின் பயணாகவே அண்ணார் எங்களது பெரியம்மாவின் மகன் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டோம். இருந்தபோதும், நாங்கள் இறுதிவரை ஒரு தாயின் பிள்ளைகள் போலவே பழகி வந்தோம்.

இவரை எத்தனையோ ஊர்ப்பெயர்கள் கொண்டு அழைத்தாலும் “கல்வளை, சோமாஸ்கந்தர்” என்பதே முற்றிலும் உண்மை. சீரணி, சத்திரம், இணுவில், கண்டி என்றெல்லாம் பலப்பல ஊர்ப்பெயர்களை முன்வைத்து, இவரை அழைப்பதிலிருந்தே அவர் எங்கெங்கெல்லாம் தன் இனிய பண்பாலும், சிரிப்புக்கலந்த, கருத்துச்செறிந்த தனது பேச்சினாலும், மந்திரங்களின் உச்சரிப்பாலும் அனைவரையும் கவர்ந்துள்ளார் என்பது சொல்லாமலே புரிகிறது.

சரித்திரப் பிரசித்திபெற்ற கல்வளை விநாயகர் தேவஸ்தான உரிமைசால் சிவாச்சாரியாராக விளங்கிய இவர், இலங்கை நாட்டில் மட்டுமல்லாது ஐரோப்பிய நாடுகளிலும்கூட, கடந்த சில வருடங்கள் சமயப்பணியாற்றி அங்கேயும் தனது தனித்துவமான செயல் முறைகளினால், அழியாப் பெயர் பதித்துள்ளார். கோலாலம்பூர் ஸ்கொட்ரோட் கந்தசுவாமிகோவில் கும்பாபிஷேக விழாவிலும் இவர் ஆற்றிய பணி

மிகவும் போற்றற்குரியது.

இவர், தனது பழக்கவழக்கங்களாலும், பக்தி உணர்வு நிறைந்த பூசை, அலங்காரத்திறமை, எந்நேரமும் சிவசிந்தனை போன்ற நற்குணங்களாலும் நிரம்பப்பெற்று, பல குருமார்களிடமிருந்தும், அநேக அறிஞர் பெருமக்களிடமிருந்தும் சிறப்புக் கௌரவங்களைப்பெற்று நம்மனைவருக்கும் மாளாத கீர்த்தியைத் தேடித்தந்துள்ளார்.

எனது சொந்த வாழ்வின் ஒரு சம்பவம் இங்கு குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். 1959/60, காலப்பகுதியில், இவர் கொழும்பு தம்பையா முதலியார் சத்திர விநாயகர் ஆலயத்தில் பணியாற்றியபோது, நான் இவர்களுடன் தங்கியிருந்து வேலைத்தஸ்தலத்திற்கு போய்வர எனக்கு வேண்டியவசதிகள் அமைத்துத் தந்திருந்தார். நான் எனது தந்தையை இழந்திருந்த காலப்பகுதியும் இதுவே ஆகும். எனவே, அந்த நேரம் இவர் எனக்குச் செய்து தந்த இந்த வசதிகள், அன்னாரும் அவரது மனைவி, பிள்ளைகள் அனைவரும் அன்று என்மீது காட்டிய அன்பு, பரிவு ஆகிய அனைத்தும் இன்றும் பசுமை மாறாமல் என் நெஞ்சில் நிறைந்து நிற்கின்றன. இப்படியாக வேண்டிய நேரம் எவருக்கும் முன்வந்து உதவிகள் புரியும் தயாள குணவாளனாகவும் விளங்கினார்.

இவரது இல்லறத்தின் சிறப்புக்கு ஏற்ற துணைவியாக அமைந்தவர் ஞானேஸ்வரி அம்மையார். இல்லற தர்மநெறியில் நின்று, இறுதிவரை இவர் ஆற்றிய பணி மிகவும் பெருமைக்குரியவை. ஈடுஇணையற்ற இவர்களின் நல்லறத்தில் உதித்த புத்திர புத்திரிகள் அனைவருமே சீரும் சிறப்பும் பெற்றுத் திகழ்வது கண்டு இவர்களாற்றிய தவ வாழ்வின் மேன்மையை உணரலாம். தாம் பெற்ற மக்கள், பெறாது பெற்ற மருமக்கள், அவர்கள் மூலம் கிடைத்த பேர்ப்பிள்ளைகள் அனைவருடனும் அன்பினால் இணைந்து வாழ்ந்தவர். அண்மையில் அவர் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த காலத்தில் இவரைப் பேணிப்பாதுகாத்துப் பணிவிடையாற்றிய இவரது மனைவி மக்கள், மருமக்கள் பேர்ப்பிள்ளைகளின் சேவையினால் மனம் நிறைவு பெற்றுத் திகழ்ந்தவர்.

இத்தகைய அனுபவம் மிக்கவரான அண்ணார் அவர்கள் இவ்வுலக நாடகத்தில் ஆற்றிய அந்தப் பெருமைமிக்க பாகங்கள் முடிவடைந்துவிட்டன. உலக நியதியின் பிரகாரம் “உறங்குவது போன்றது இறப்பு, உறங்கி விழப்பது போன்றது பிறப்பு”. இந்த நியதிக்கு யார் தான் விதி விலக்கு.

அவரது ஆத்மா, மிகப்புனிதமானது, எனவே அந்தப் புண்ணிய ஆத்மா, பரமாத்மாவாகிய சிவனுடன் ஒன்றிணைந்து ஒளி வீசி, எம்மையெல்லாம் ஆசீர்வதிக்க வேண்டுமென உரிமையுடன் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

ஓம் சாந்தி

கல்வளை,

வி-விவேகானந்த சர்மா.

(இளைப்பாறிய, இலங்கை வங்கி. முகாமையாளர்.)

ஆலய அமைப்பு முறை

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்- ஆதி

பகவன் முதற்றே உலகு.

தமிழின் முதல் எழுத்தான “அ” எல்லா எழுத்துக்களிலும் மறைந்திருப்பது போன்று ஆண்டவனும் எங்கும் எதிலும் மறைந்திருப்பதாய் வள்ளுவர் கூற்கிறார்.

ஆலயம் என்பது ஆண்டவனிடம் ஆன்மா லயிக்கும் இடம் ஆகும். மேலும் ஆணவம் அடங்கும் இடம் ஆலயம் என்று கூறலாம். எனவே நாம் நற்கதையை அடைய உதவுவது ஆலயம். அதனால் தான் கோவில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்றனர் ஆன்றோர். நமது உடம்பே ஆண்டவன் உறையும் ஆலயம் தான் என்கிறார் திருமுல்வர்.

“உள்ளம் பெருங்கோயில், உன்னுட்பு ஆலயம்
வள்ளல் பிறர்நார்க்கு வாய்கோபுரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சீவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்தும் காளா மணி விளக்கே”

என்கிறது திருமந்திரம்.

கருணையே வடிவான இறைவன் உயிர்களின்மீது இரக்கத்தினால் இந்த உடம்பை நமக்கு வழங்கினான். அவன் அளித்த உடம்பால் அவனை வழிபடல் எமது கடமையாகும். உடம்பின் பயன் ஆண்டவனை வணங்குவதாகும். அறிவின் பயன் ஆண்டவனை அறிவதாகும். கல்வியின் பயன் இறைவனை உணர்வதாகும். இவ் இறை வழிபாட்டிற்கு சிறந்த இடம் ஆலயமாகும்.

ஆலய வழிபாட்டின் பெருமையை ஆன்மாக்களுக்கு உணர்த்தி நல்வழிப்படுத்த திருவுளங்கொண்டு உமாதேவியார் காஞ்சிபுரத்திலும், விநாயகர் திருச் செங்காட்டார் குடியிலும், சுப்பிரமணியர் வேலூரிலும் ஆலயம் அமைத்து பூசித்ததாக புராணங்கள் கூறுகின்றன நந்திதேவர், அகத்திய முனிவர், பிரம்மா, விஷ்ணு, நவக்கிரங்கள் ஏனைய முனிவர், தேவர் அசுரர் முதலிய பலரும் சம்பாதி, சடாயு என்னும் பட்சிகளும், சிலந்தி, பாம்பு யானை முதலியவைகளும் ஆலய வழிபாட்டினால் முத்தியடைந்தனர். எனவே மானிடப் பிறவியெடுத்த நமக்கெல்லாம் ஆலய வழிபாடு எத்துணை இன்றியமையாதது என்பது புலனாகிறது.

வேதம், ஆகமம் ஆகியன சைவசமயத்தின் முதலானவை என்று கூறப்படுகின்றன. இவை இறைவனால் உருவானவை. ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டாகும் இவற்றுள் ஆலய அமைப்பு முறை, வழிபடுமுறை பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது. ஆலயங்கள் யாவும் இவ் ஆகமங்கள் கூறும் விதிகளுக்கு அமைய எழுந்தவையே. நாட்டின் முக்கிய அம்சமாக கோவில் விளங்குகின்றது. அதனால் தான் “ஆலயம் இல்லா ஊர் அடவி” (காடு) என நாயனார் ஒருவர் கூறியுள்ளார்.

இவ்வாறு உயர்த்துவங்களையும் சிறப்புக்களையும் உணர்த்தும் கோவில்கள் உருவான முறை தனிப்பட்டதாகும். கலைகள் யாவற்றினதும் உளர்ச்சிக்கு நிலைகளாக விளங்கியது கோவில்களே என்பதை ஒவ்வொரு கோவில் தூணும் கோபுரமும், விமானமுள் சுவரும் சுட்டிக் காட்டும் கோவில் அமைப்பு கட்டிடக்கலை வளர்ச்சிக்கு பெருவாய்ப்பு அளித்தது.

இந்திய கோவீற் கட்டிட வகைகளை நாகரம், வேசரம், திராவிடம் என 3 பரிவாக வகுத்தள்ளனர். அடியில் இருந்து உச்சிவரை நாற்சதுரமாக அமைவது நாகரமாகும். இது வட இந்திய கோவில்களில் காணப்படும் அமைப்பாகும். வேசரம் என்பது விமான அமைப்பிலும் கட்டிட அமைப்பிலும் வட்ட வடிவமாக பெளத்த கோவில்கள் போன்று காணப்படும். திராவிட அமைப்பிலேயே தென் நாட்டுக்கோயில்களில்களும் நம் நாட்டு கோயில்களும் அமையப்பெற்றுள்ளன. கோயில்களின் பெயர்கள் விமானங்களின் அமைப்பைக் கொண்டு ஏற்பட்டுள்ளன.

**“பெருக்காறு சடைக்கனிந்த பெருமான் சேரும்
 பெருங்கோயில் எழுபதி னோடெட்டு மற்றும்
 கரக் கோயில் கடி பொழில் சூழ் ஞாழற் கோயில்
 கருப்பறில் பொருப்பவைய கொகுடிக்கோயில்
 கிருக்கோதி மறையவர்கள் வழிபட்டேத்தும்
 கினங் கோயில் மணிக்கோயில் ஆலக் கோயில்
 திருக் கோயில் சவனுறையும் கோயில் சூழ்நது
 காழ்த்திறைஞ்சக் தீவினைகள் தீருமன்றோ”**

என பலவகைக் கோவில்கள் தேவாரங்களில் குறிப்பிடப்பட்டு உள்ளதைக் காணலாம். ஆயினும் சிற்ப நூல்களில் விஜயம், ஸ்ரீ போகம், ஸ்ரீ விலாசம், ஸ்கந்தகாந்தம், ஸ்ரீகரம், உறஸ்திபிருஷ்டம், கேசரம் என்னும் ஏழுவகைக் கோவில்களைக் குறிப்பிடுகின்றது. இதைவிட தேவாலயம், மிசூராலயம், சங்கீர்ணாலயம் என மூன்று வகை ஆலயங்களையும் நூல்கள் கூறியுள்ளன. இறைவனுக்கு மட்டும் கோவில் அமையும் பொழுது அது தேவாலயம் ஆகும். இறைவனுக்கும் தேவிக்கும் அமையும் போது அது மிசூராலயம் என்றும் பரிவாரங்களுடன் இறைவனுக்கும் தேவிக்கும் சேர்த்து அமையும் கோவில் சங்கீர்ணாலயம் என்றும் பரிவாரங்களுடன் இறைவனுக்கும் தேவிக்கும் சேர்த்து அமையும் கோவில் சங்கீர்ணாலயம் என்றும் அழைக்கப்படும். இவ்வகையான கோவிலே தென்னாட்டிலும் இலங்கையிலும் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன.

கோயிலில் அமைப்பை கூர்ந்து அவதானிப்போமாகில் அங்கு பல உறுப்புக்கள் இருக்கக் காணலாம். மூலவிக்கிரகம் எழுந்தருளியிருக்கும் கட்டிடம் முழுவதும் விமானம் எனப்படும். விமானம் என்பது விசேஷமாக அளந்து அமைக்கப்பட்டது என்னும் கருத்தை சுட்டி நிற்கிறது. எம் அறிவிற்கு எட்டியவாறு இறைவனை எல்லைக் குட்படுத்த நாம் கற்பித்துக் கொண்ட ஒரு வகை அளவு என்று விளக்கலாம். இவ்விமானத்தின் மேற்கூரை சிகரம் என்றும் ஸ்தூபி என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. கோவில் கருவறையின் அமைப்பைக் கொண்டு அதை அதிஷ்டாலம், பாதம், கபோதம் கண்டம், பண்டிகை, ஸ்தூபி என 6 பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம்.

ஸ்தூபியின் கீழ் உள்ள கருவறை கருப்பக்கிரகம் எனப்படும். இதன் வாயில் பெரும்பாலும் கிழக்கு நோக்கியே அமைந்திருக்கும். சாரத்திலே ஆறாதாங்கள் அமைந்திருத்தல் போன்று ஆலயத்திலும் கருப்பக் கிரகம் முதலிய மண்டபங்கள் வெளிப்புற மூன்று சுவர்களில் விக்கிரகங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இவை கோஷ்ட பஞ்சரங்கள் எனப்படும். தென் ஸ்தூபியில் தட்சிணாமூர்த்தியும், மேற்கில் லிங்கோந்நவரும், வடக்கில் பிரமன் அல்லது தூர்க்கையும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கும். வடபக்கத்தில் சுவரிலிருந்து வடக்கு நோக்கியவாறு கோமுகை இடம் பெறும். கருவறையை அடுத்து அதனுடன் தொடுக்கப்பட்டு முன்னே இருப்பது அர்த்த மண்டபமாகும் இதன் வாயிலின்

இரு புறமும் தவார பாலகர் இடம் பெறுவர். அர்த்த மண்டபத்தின் இருபக்கச் சுவர்களிலும் புறத்தே இரு கோஷ்ட பஞ்சரங்கள் இருக்கும் அர்த்த மண்டபத்தை அடுத்தக் காணப்படுவது மகாமண்டபமாகும். கருப்பக்கிரகத்தில் இடது பக்கத்தில் தெற்கு நோக்கியவாறு தேவியின் ஆலயம் அமையும். இதற்கும் கருவறையும் அதன் முன் அர்த்த மண்டபமும் வெளிப்புறச் சுவர்களில் கோஷ்ட பஞ்சரங்களும் காணப்படும். இறைவன் தேவி இருவரது அர்த்த மண்டபங்களின் முன்பாக இருவருக்கும் பொதுவாக மகாமண்டபம் பெரும்பாலும் அமையும். தேவிக்கும் தனி ஆலயம் அமைவதும் உண்டு.

இறைவன் ஆலயத்தில் உட்பிரகாரத்திலே அதன் எல்லையிலே உட்பிரகாரத்தை நோக்கியவாறு வலப்புறத்தே விநாயகர் ஆலயமும், இடப்புறத்தே சுப்பிரமணியர் ஆலயமும் இடம் பெறும். பரிவார தெய்வங்களாக இடம் பெற்ற விநாயகர், சுப்பிரமணியர் ஆலயங்கள் தற்போது இருப்பது போன்று தனித்தனி கோவில்களாக முற்காலத்தில் விளங்கி இருக்கலாம் என்று ஆராச்சியாளர் கூறுகின்றனர். திருக்கோவிலுள் நுழைந்து அதன் அமைப்பினை நோக்கும் பொழுது தான் பரிவார தெய்வங்கள் வழிபாட்டில் வகிக்கும் நிலையினை உணர முடியும். கோயிலின் வாயில் அடி வைத்து உள்ளே நுழைந்ததுமே நந்திதேவரை காணலாம் வாயிலுக்கு அருகாமையில் இறைவன் சந்நிதியை நோக்கியவாறு வைரவர் வீற்றிருப்பார் இறைவன் சந்நிதானத்திற்கெதிரே வலப்புற சூரியனும் இடப்புறம் சந்திரனும் வீற்றிருப்பார். நவக்கிரகங்களும் பரிவார தெய்வங்களே. பரிவார தெய்வங்களாக விளங்கும் பிள்ளையார் சுப்பிரமணிய தேவி ஆகிய தெய்வங்களுக்கு தனித்தனி கோவில்களில் உயரிடம் வகித்து வழிபடுவது உண்டு. இக்கோவில்களில் பரிவார தெய்வங்கள் மிக மிக சிறு அளவிற்கே காணப்படும். சிவாலயத்தில் நந்தி விங்கும் இடத்தில் பிள்ளையார் கோவில் மூலிகமும் சுப்பிரமணியர் கோவில் மயிலும் அம்மன் கோவிலில் சிங்கமும் காணப்படும்.

மரம், சுண்ணாம்பு, செங்கல் கருங்கல் என்றும் 4 முக்கிய பொருள்களும் கோவில் கட்டிடங்களுக்கு பயன்பட்டன. கோயிற் கட்டிடம் எற்றால் அமையினும் அது அளவைக்கு மிகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டே ஆக்கப்பட வேண்டும். கோவில் கட்டத் தொடங்கும் பொழுது முதலிடம் பெறும் கிரியை இஷ்டகநியாசம் எனப்படும். இது அஸ்திவாரம் ஆகும். கோவிலின் எல்லை அளவிற்கு ஏற்ப இது அமைய வேண்டும். முதன் முதலாக வைக்கப்படும் செங்கல்லின் வடிவம் பலவாறு கூறப்படுகிறது. கோவிலின் அளவிற்கு ஏற்ப கல்லின் அளவும் வேறுபடும். இவை பற்றி காமிகாகமம் மற்றும் சிற்ப நூல்களான சில்பரத்னம், மாநசாரம், மயமதம் என்பனவும் கூறியிருக்கின்றன. இது மட்டுமன்றி ஆதரசிலை நிறுவும் முறையையும் நியாசவிதி என்றும் கல் நாட்டுதல் பற்றி கூறுகின்றது.

கோவிலில் பலவகை மண்டபங்கள் இடம் பெறுகின்றன. இவற்றுள் அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம், நிருத்த மண்டபம், வசந்த மண்டபம், ஆயிரங்கால் மண்டபம் என்பன முக்கியமானவையாகும். இவற்றை விட பலவித மண்டபங்கள் கிரியை நூல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. விருஷதேவர், அக்கினி, மாதர்கள், கணேசர், முருகன், ஜீயேஷ்டதேவி, தூர்க்கை அடியவர்கள் வைரவர், சூரியன், சந்திரன், நடராஜர், சோமஸ்கந்தர், சந்திரசேகரர், நந்தி அகோரமூர்த்தி, லக்ஷ்மி விஷ்ணு, குருமூர்த்தி, வடுகன், பத்ரகாளி, கௌரி முதலிய பரிவார தெய்வங்களின் உறைவிடங்களும் பாகசாலை, யாகசாலை, கோசாலை, கஜசாலை, வாஜிசாலை, வாத்தியசாலை முதலிய சாலைகளும் ரத்னாலயம், தனாலயம், தாளயாலயம், சண்டேஸ்வராலயம் முதலியனவும் நவக்கிரகம், சனிஸ்வரன் சந்நிதியும் இறைவன் திருக் கோவில் உரியவாறு இடம்பெறும்.

மண்டபங்களின் பல்வேறு பிரிவுகளில் தூண்களும் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. மண்டபத்திற்கு தக்கவாறு தூண்களின் எண்ணிக்கை வேறுபடும். தூண்கள் சிற்பிதன் கைவண்ணத்தையும், சிற்பநூற் புலமையையும் புலனாக்க வாய்ப்பளிக்கின்றன. தூண்கள் கல்லினாலும் செங்கல்லினாலும் மரத்தினாலும் அமைக்கப்படலாம். சுத்தம், மிசரம் சங்கீரணம் என தூண்களின் மூவகைப் பாகு பாடு பற்றி நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. தனி ஒரு பொருளை கொண்டு கட்டப்படும் பொழுது அது சுத்தம் என்னும் வகையினையும் இருபொருள்களினால் அமையும் போது மிசரம் என்றும் 3பொருள் கலந்து ஆக்கப்படும் போது சங்கீரண வகையினை சார்ந்தது என்றும் கூறப்படுகிறது. இது தூணுக்கு மட்டுமல்லாது கோவிலின் முழுக்கட்டிடத்திற்கும் பொருத்தமானதாகும்.

தூண்களின் அதிஷ்டானம் () 16 பரிவுகளை உடையதாகும். தூண்கள் சதுரம், எண்கோணம், ஐங்கோணம், அறுகோணம் ஆகிய எவ்வடிவாகவேனும் அமையலாம். இவை முறையே பிரமகாந்தம், விஸ்ணுகாந்தம், ஐங்கோணம், அறுகோணம் எனப் பெயர் பெறுகின்றன. தூணின் அடியும் முடியும் உரியவாறு ஒரே தன்மையாய் இருத்தல் வேண்டும். மண்டபங்களின் தூண்கள் பலவாகப் பெருகும் போது அவை வரிசையாக அமைதல் வேண்டும். உபஸ்தம்பங்கள் எனப்படும் சிறுதூண்களும் பெருந்தூண்களின் அளவிற்கு ஏற்றவாறு அமையும் வகையை நூல்கள் கூறுகின்றன. தூண்களின் தலை, பாதம் இரண்டும் நீங்கிய நடுக்கம்பத்தில் நான்கு பக்கங்களிலும் தெய்வங்களின் உருவங்களும் யாளி, சிங்கம் முதலியனவும் தென்னாட்டு ஆலய மரபுப்படி அமைகின்றன.

ஆலயத்தின் உள் இருக்கும் 5 பிரகாரங்கள் அண்மையை கோசம், பிராணமய கோசம், மனோமய கோசம், விஞ்ஞானமய கோசம், ஆனந்தமய கோசம் எனும் 5வித கோசங்களைக் குறிக்கின்றது. வழிபடுவோர் 5முறை பிரகாரங்களை சுற்ற வேண்டும், என்பது பஞ்சகோசங்களையும் கடந்து ஆண்டவன் விளங்குகிறான் என்பதை நினைப்பதற்காகவே ஆகும். கோவில்களுக்கு அழகைக் கொடுப்பனவும் பிரகாரங்களே. இப்பிரகாரங்கள் வளரும் போது கோவிலைச் சுற்றி திட்டமிட்டு அமைக்கப்படும் நகரம் உருவாகின்றது.

சிற்ப நூல்களும் ஆகமங்களும் கூறும் அளவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட மதுரை மாநகரம் இதற்கு சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும். இந்நகரம் ஆலயத்தை நடுவமாகக் கொண்டதாகும். ஐந்து, அல்லது மூன்று அல்லது ஒரு பிராகாரத்தையாவது கொண்டு கோயில் அமையலாம். கருப்பக்கிரகம் பிரகாரங்களால் சூழப்பட்டு விரியும் முறையை காரணாகமம் விரிவாகக் கூறுகின்றது. ஒவ்வொரு பிரகாரத்திற்கும் தனித்தனி கோபுரம் அமைவதே முறை.

இவ்வாறு உருவான கோயில் அக்கனி திக்கில் அமைவது பவனாலயம் வடகிழக்கு மூலையில் கிணறு இடம் பெறும் கிழக்கிற்கும் வடகிழக்கிற்கும் கடுவில் வாழ்சாலையும், கிழக்கிற்கும், தென்கிழக்கிற்கும் நடுவில் பொக்கிஷசாலையும் அமைய வேண்டும். தெற்கு, தென்கிழக்கிற்கும் இடையில் புஷ்ப மண்டபம் இடம் பெறும். தெற்கு, தென்மேற்கிற்கு இடையில் திருக்குளம் இருத்தல் வேண்டும். மேற்கு வடமேற்கு இடையில் ஆயுதமண்டபமும், வடக்கிற்கும் வடமேற்கிற்கும் நடுவில் பள்ளியறையும் வடக்கு, வடகிழக்கிற்கு இடையில் யாக மண்டபமும் அமைய வேண்டும். கோவிலின் உட்பிரகாரத்தில் உள்ள உட்பக்க சுவரை மேல், கீழ், நடுப்பகுதி எனப் பிரித்து புராணங்கள் கூறும் இறைவனின் அற்புதச் செயல்களை தொடர்ச்சியாக எழுதும் மரபும் காணப்படுகிறது.

அடுத்து கோவில்களில் சிறப்பிடம் பெறுவது கோபுரமாகும். கோபுரதரிசனம் பாப விமோசனம்” என்பார்கள். இதிலிருந்து இதன் மகத்துவத்தை உணரலாம். கோவிற் கோபுரங்கள் வானளாவிய உயர்ந்து நிற்பவை. வழ்பட வரும் அடியார்கள் கோபுரத்தின் கம்பீரமான தோற்றத்தினை தொலைவில் கண்டே தரிசித்து வணங்கும் வஸ்ப்புடையதாக இது அமையும் கிழக்கே கோபுரம் அமையப் பெற்ற கோவில்கள் பல. இவற்றிக்கு 3,5,7,9,11 என பல எண்ணிக்கை கொண்ட மாடங்கள் உண்டு. இதன் உச்சியில் 3,5,7 அல்லது 9 கவசங்கள் நிறுவப்படும். கோவிற் கருவறையின் பிரமானத்திற்கு ஏற்ப கோபுரத்தின் உயரம் வேறுபடும். கருவறையின் விமானங்களில் காணப்படும் பல்வேறு வேலைப்பாடுகள் இங்கு இடம்பெறும். கோபுரத்தின் முன்பக்கம், பின்பக்கமும் நிலைகள் அல்லது மாடங்கள் என்று அழைக்கப்படும் திறந்த சாளரங்கள் அமைக்கப்படும். கருவறை விமானத்தைக்காட்டிலும் கோபுரம் உயர்ந்து விளங்குவதையே நாம் வழமையாகக் காண்கிறோம் ஆயினும் தஞ்சை, திரிபுவனம், கங்கை கொண்ட சோழபுரம் முதலிய இடங்களில் கருப்பக்கிரகத்தின் மீதுள்ள விமானம் அவற்றின் கோபுரங்களை விட உயர்ந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இறைவனின் திருவிளையாடல்கள் அவன் பெருமை குறிக்கும் நிகழ்வுகள் என்பன கோபுரங்களில் இடம் பெறும். சிற்ப சாஸ்திரங்கள் 15 வகையான கோபுரங்கள் பற்றி கூறுகிறது. அதில் ஒவ்வொரு மடியும் அமைய வேண்டிய முறையும் அங்கே காணப்படும் அறைகள் தூண்கள், சுவர்கள், முடிசூட்டுடன் கூடிய விமானங்கள் நிலைகள், யன்னல்கள் முதலியன பற்றியும் கூறப்படுகின்றது.

ஒவ்வொரு கோவிலுக்கும் சிறப்பாய் அமையும் அம்சங்கள் நான்கு இவை தலம், மூர்த்தி, தீர்த்தம், விருகூடி என்பனவாகும். கோவில் அமைந்திருக்கும் இடம், எழுந்தருளியிருக்கும் மூர்த்தி, கோவிலுடன் தொடர்புள்ள விருகூடி, புண்ணியநதி குளம் முதலான இந் நான்கு விடயங்கள் பற்றியும் தனியே ஆராயப்படவேண்டியனவாகும் ஒவ்வொரு கோவிலுக்கும் உரிய தலபுராணங்கள் இவற்றை விளக்கி கூறும்.

ஆலயங்களில் நிறுவப்பட்டிருக்கும் திருவுருக்கள் பல திறந்தன. இவற்றில் சில கல்லாலும் சில மரத்தாலும் சில வெண்கலத்தினாலும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும். உருவம் அமைக்கும் கலையே தனிப்பட்டது. உருவங்களின் பிரமாணங்கள், அவை சுட்டும் கருத்துக்கள் என்பனவும் முக்கியமானதாகும். திருகோயில் வழ்பாடும் தனி ஒருமனிதனுக்கென ஏற்படவில்லை. எல்லோரும் வழிபடுவதற்கு எளிதாய் அமைவனவே விக்கரகம். உருவமற்ற இறைவன் ஆன்மாக்கள் உய்ய வேண்டி கருணை மேலீட்டினால் உருக் கொள்கிறான். அவன் பல நிலைகளை மேற் கொண்டு அருள் பாலித்ததனால் உருவங்களும் பல திறந்தனவாகின்றன. இறைவனின் ஒவ்வொரு உருவத்தையும் அவதானித்தால் அவை ஐந்தொழில்களையும் உணர்த்தும் முறையிற் அமைந்திருக்கக் காணலாம்.

விக்கிரக வணக்கம் பொதுவாக எல்லா மதத்தவருக்கும் இன்றியமையாததாகும் உருவ அமைப்பு, அது சுட்டும் வரலாறு, உருவத்தின் திருக்கரங்களின் விளங்கும் படைக்கலங்கள், கைகள் காட்டும் முத்திரைகள், அணிந்திருக்கும் அணிகலன்கள் அவை உணர்த்தும் பொருள் என்பன திருவுருவங்களை தரிசிக்கும் எம் கருத்தில் பதிய வேண்டியவையாகும். கருணை வடிவான உருவம் கொண்ட விக்கிரகங்களும், தவறிழைக்கும் தீயோரை ஒறுத்து நல்வழிப்படுத்த பயங்கர தோற்றம் கொண்ட விக்கிரகங்களும் காணப்படுகின்றன. இறைவன் புரியும் ஐந்தொழில்களையும் தெளிவாகவும் ஒருங்கேயும் காட்டுவது ‘நடராஜர்’ வடிவமாகும்.

சைவ வழிபாட்டில் இலிங்கம் முக்கிய இடம் பெறுகிறது. இது பல உயரிய

தத்துவங்களை உணர்த்தி நிற்கிறது. திருமாலும் பிரமனும் அடிமுடி காணும் வரலாற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைவது இலிங்கோற்பவ மூர்த்தி உருவம் மிகவும் முக்கியமானது. எல்லா சிவாலயங்களிலும் கருவறையின் மேற்குபக்க சுவரில் புறத்தே அமைக்கப்பட்ட மாடத்தில் இவ் விக்கிரகம் நிறுவப்படும். விக்கிரகத்தின் மேற்பக்கமும் கீழ் பக்கமும் பிறை போன்று வளைந்திருக்கும். நடுவே சிவன் உருவம் அமையும். திருநடுவத்தில் நான்கு கரங்கள் காணப்படும் நெற்றியில் இருந்து முழந்தாள் வரையுள்ள பகுதி மட்டுமே வெளியில் தெரியும். முன்னர் விளங்கும் இரு கரங்களும் அபயகரமாகவும் வரத கரமாகவும் அமையும். குண்டலம், ஆரம், கேயூரம், முத்துமாலை ஆகிய அணிகலன்கள் திருநடுவத்தை அலங்கரிப்பதற்கு உரியன விக்கிரகத்தின் வலது பக்கத்தில் மேலே புறக்கும் நிலையில் அன்னமும் இடது பக்கத்தில் கீழே நிலத்துள் அகழ்ந்து தோண்டும் பாவனையில் பன்றியும் சித்தரிக்கப்படும்.

இவ்வாறு கோவில்களில் காணப்படும் ஏனைய விக்கிரகங்களும் அவற்றுக்குரிய இடத்தில் நிறுவப்படல் வேண்டும். உருவங்களை அமைக்கும் சிற்பி அவற்றை பிற மாணவர்களுக்கு அமைய உருவாக்குதல் வேண்டும். தவறு சிறிதளவு நேரடிதும் அது சிற்பியையும் காத்தாவையும், கிராமத்தையும், நாட்டையும், மக்களையும் அரசனையும் அவ்வத் தவறுகளுக்கு ஏற்றவாறு பாதிக்கும் என ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. சிற்பங்களின் அளவுகள் ஆகமங்களிலும், சிற்ப நூல்களிலும், புராணங்களிலும் காணப்படுகிறது. விக்கிரகங்களில் அளவை கூறும் நூல்களில் அங்குலம், தாலம் முதலிய விக்கிரக அளவைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. விக்கிரகங்கள் உயரம், சுற்றளவு ஆகியன அளக்கும் முறையும் ஆகமங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது.

உருவங்கள் நிற்கும் நிலையினைக் கொண்டு அவற்றை சமபங்கம், அபங்கம், அதிபங்கம் என மூன்றாக பிரித்துக் கூறப்படுகிறது. உருவம் வளையாது நேரே நிற்பது சமபங்கம். ஒரு பக்கம் சரிந்து நிற்கும் நிலை அபங்கம். ஒன்றுக்கு அதிகமான வளைவுகள் கொண்ட நிலை அதிபங்கம் எனவும் பெயர் பெறுகிறது. கோபாலப்பட்டர் என்னும் ஆசிரியர் தம் நூலில் உருவங்களை பிருண்மயம், தாருகடிதம், லோஹஜம், ரக்நஜம், சைவஜம், கந்தஜம், கௌகமீ என வகுத்துள்ளார். இவை பிருண்மயம் - மண்ணால் செய்யப்பட்டது. தாருகடிதம் - மரத்தால் உருவாக்குவது, லோகஜம் - உருக்கி வார்ப்பது, சைவஜம் - கல்லால் உருவானது, கந்தஜம் - வாசனைப் பொருள்களால் ஆனது. கௌகமீ - பூக்களால் ஆக்கப்படுவது எனப்பொருள் தரும்.

கல்லினால் விக்கிரகம் அமைக்கப்படும் முறை அக்கல்லை தேர்ந்தெடுக்கும் முறை, எங்கே எடுப்பது போன்ற பல முறைகள் சிற்ப சாஸ்திரங்களில் விளக்கி கூறப்பட்டுள்ளன. தனிமை வாய்ந்ததும், தாய்மையானதுமான பாதுகாப்பு மிகுந்த இடத்தில் நூல்கள் கூறும் பலவகையான நியமங்களை மேற்கொண்டே சிற்பி ஒருவர் சிற்பங்களை செய்துக்குதல் வேண்டும்.

மனிதப் பிறவியில் ஒவ்வொரு ஆன்மாவிற்கும் பக்தி முக்கியமானது. ஆண்டவன் அருளைப் பெற பக்தியே எளிதான மார்க்கமாகும். ஆலயவழிபாட்டின் மூலம் இந்த உண்மையை உணர்ந்து பக்தி செலுத்தவே பல ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகவே ஆன்மீகத்தை கடைப்பிடித்து ஆலய வழிபாடு செய்து உலகில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து முத்தியாம் பேரின்பத்தை அடைவோமாக.

வேதாகம வித்யாஷணம்

நீ, விஸ்வ நாராயண சர்மா

**யாழ்ப்பாணம், சண்டிலப்பாய் - ஆலங்குழாய் கல்வனையைப்
பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும் ஜேர்மனி லூடன்சைட் நகரத்தை
வதிவிடமாகக் கொண்டு இயற்கை எய்திய சிவாச்சர்யதிலகம், முன்னாள்
கண்டி கட்டுக்கலை ஸ்ரீசெல்வ விநாயகர் ஆலய பிரதம குருவுமான
சிவஸ்ரீ இரத்தின சோமஸ்கந்தர் குருக்களைப் பற்றி சில வரிகள்.**

“நெரு நெல் உளனொருவன் - இன்றில்லை
என்றும் பெருமை உடைத்து இவ்வுலகு”

ஈழத் திருநாட்டின் ஏற்றமிகு யாழ்ப்பாணத்தின் சண்டிலப்பாயில் பல்லோரும் போற்றும் குருபரம்பரையிலே வந்துதித்து தக்க குருவிடம் முறையாக வேதபாராயணம் செய்து கற்றுத் தேர்ச்சி அடைந்து பல ஆலயங்களில் தேவஸ்தான குருவாகவும் பல கும்பாபிஷேகங்களை தலைமை தாங்கி தலைமைக் குருவாகவும், எமது நாட்டில் செயல்பட்ட காலத்தில் நாட்டில் இருந்து தனது பாரியாருடன் புலம்பெயர்ந்து டென்மார்க்கில் சில காலம் தங்கியிருந்து பின் ஜேர்மனிக்கு வந்து இங்கும் பேர்லின் நகரில் அமைந்த முருகப் பெருமானின் கும்பாபிஷேகத்தை மிகவும் திறமையான முறையில் செய்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதுமட்டுமல்லாமல் போட்டிமுண்ட் நகரத்தில் சிவபெருமானின் கோவில் அமைந்த போது இவரது தலைமையில் தான் கும்பாபிஷேகம் நடந்தது. அந்த நேரத்தில் நானும் கலந்து கொண்டேன் மிகவும் சிறப்பான முறையில் அந்தக் கும்பாபிஷேகத்தைச் செய்தார்கள் அது ஒரு கண்கொள்ளாக் காட்சியாக அமைந்தது. அதுமட்டுமல்ல எசனில் அமைந்திருக்கும் வள்ளி தேவ சோனா சமேத ஸ்ரீசிவகப்பிரமணிய சுவாமி கோவிலுக்கும் வருகை தந்து வீசேட பூஜையில் கலந்து சிறப்பித்தார்கள். இப்படியாக புலம்பெயர்ந்த நாட்டிலும் சைவத்திற்கும், இந்துமதத்திற்கும், தமிழினத்திற்கும் மிகுந்த சேவையாற்றிய குருமணியாய் சோமஸ்கந்தக் குருக்கள் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையும் தெய்வத்துள் கலந்து கொண்ட அற்புத மாமனிதர். சிலகாலம் நான் அவருடன் நெருங்கிப் பழக வாய்ப்புக் கிடைத்தது. மிகவும் குறுகிய காலம் என்றாலும் அவர் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு எமது ஊரில் நடந்த அம்பாளின் கும்பாபிஷேகத்திற்கு உதவிக் குருவாக வந்து கலந்து கொண்டமை எனக்கு நல்ல ஞாபகம் உண்டு. அதுமட்டுமல்ல எமது தந்தையாருடனும், சிறிய தந்தையாருடனும் மிகவும் நல்ல நெருக்கமாகப் பழகியதாக என்னுடன் பகிர்ந்து கொண்டார்கள். அத்தோடு கண்டியில் பிரபல வர்த்தகராக இருந்த எமது அண்ணாள் நடராஜாவுடனும் நல்ல ஐக்கியமாக இருந்ததாகவும் என்னுடன் கதைத்து நல்ல ஐக்கியமாக இருந்ததாகவும் என்னுடன் கதைத்து நல்ல ஐக்கியமாக இருந்த குரு மறைந்த செய்தி கேட்டு ஆழ்ந்த கவலையடைந்தோம். அதுமட்டுமல்ல என்னுடன் கூடந்த பதினாந்து ஆண்டுகளாக ஜேர்மனியில் சிறந்த இந்துமதத் தொண்டை ஆற்றிவரும் சுவற்றா அம்பாள் ஆலய குருவான தூக்கா பூஜை துரந்தார். கிரியாமணி சிவாச்சர்யமணி சிவஸ்ரீ சிவசாமிக்குருக்கள் - ஜெயந்திநாத சர்மா அவர்கள் மேற்படி குருவை முதன் முதலில் ஜேர்மனியில் கும்பாபிஷேகத்தைச் செய்வதற்கு அழைத்து பெருமைப் படுத்தியமையை இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். நான் இதனைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் இப்படித் திறமை வாய்ந்த குருவை மக்களுக்கு வெளிப்படுத்தியமையை இங்கு நினைவு கூருவதற்காகவே. எனவே பிறந்தோர் எல்லோரும் இறப்பது என்பது உண்மையான முடிந்த முடிவு. இருந்தும் இப்படியான குருமணியின் இறப்பு இன்றைய புலம்பெயர் நாட்டில் எமது இனத்திற்கும், எமது இந்து மதத்திற்கும் ஈடுசெய்ய முடியாத போரிழப்பு எனன் செய்வோம். எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து ஈசனடி போற்றி அவர் ஆத்மா சாந்தியுற பிரார்த்தனை செய்வோமாக.

ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி

குருவின் துயரில் பங்குறும் நயினை
நாவலர் க. த. க. தவம்
அறநெறிக்காவலர், அறங்காவலர் எசன்
முருகன் ஆலயம் எசன் - ஜேர்மனி

ஆசிரியப்பா

நலந்திகழ்	விளக்கே!	நலந்திகழ்	விளக்கோ!
நீமறைந்	தோராண்டு	பூர்த்தி	யாகினும்
எங்கள்	இதயந்	தன்னில்	இருந்த
உன்னை	எம்மால்	மறக்கவும்	இயலுமோ?
கல்வளை	இரத்தினக்	குருக்கள்	தரணியில்
தான்பெற்	றுவந்த	தாவிலா	மைந்தன்
சோமாஸ்	கந்தக்	குருவேநீ!	நீாவை
ஆசிரியர்	சதாசிவக்	குருவின்	சிரேஷ்ட
புத்திரி	யாகிய	ஞானேஸ்	வரியை
நாணில	மீதில்	நன்மண	மியற்றியே
பதினாறு	செல்வமும்	பெற்றே	மகிழ்ந்து
மறையவர்	குலத்தில்	பலரும்	மதிக்க
கல்வளை	விநாயகர்	ஆலயம்	துன்னொடு
இணுவை	சிவகாமி	அம்பாள்	பகரும்
யாழ்நகர்	வெங்கடேசப்	பெருமாள்	கோவில்
கண்டி	பால	செல்வ	விநாயகர்
தேவஸ்	தானங்கள்	தம்மில்	பிரதம
குருவாக	விளங்கியே	பலரும்	போற்ற
நித்திய	கைமித்	தியங்கள்	சிறப்புறச்
செய்தே	செகதலம்	மதிக்க	வாழ்த்தனை
இத்தகைப்	பெரியோராய்நீ!	எனக்குப்	பாசமிகு
மைத்துன	ராக	விளங்கியே	பற்றுடன்
பாரினிற்	செய்த	பேருதவி	தம்மை
என்னால்	என்றும்	மறக்கவும்	முடியுமோ?
என்னாய	மைத்துன!	இன்றைய	ஆப்திக
நன்னாளில்	உன்றன்	ஆன்மா	கல்வளை
ஐங்கரன்	பாத	நீழலில்	நிரந்தர
சாந்தி	பெற்றிட	அஞ்சலி	செய்கின்றோமே

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி.

இ. சாரத்தினக்குருக்கள் குடும்பம்

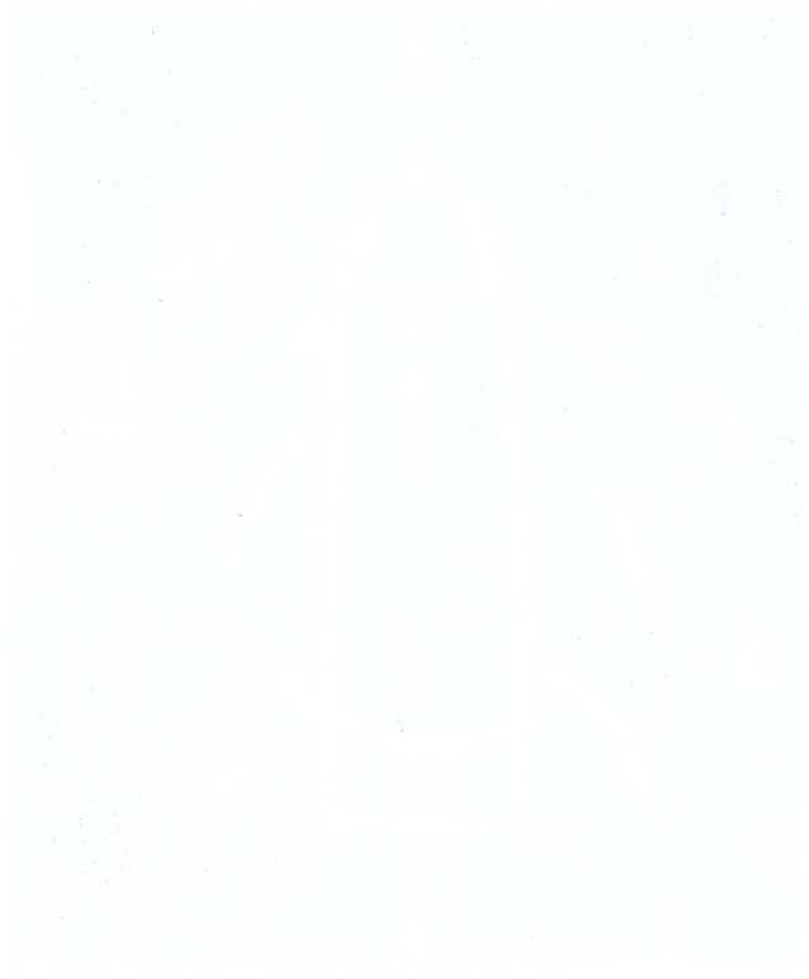
வரத்தலம், பன்னாலை, தெல்லிப்பழை

அவமிருந்து காலமிருந்து கிரக உபராதைகள் தோஷங்கள் நீங்க கீழ்க்கண்ட மந்திரங்களை ஜெயம் செய்யவும்

1. ருத்திரம் பசுபதிம் ஸ்தாணும் நிலகண்டமுரபதிம்
நமாமி சிரசாதேவம் கிம்நோ மிருத்யுக் கரிஷ்யதி.
2. கலகண்டம் காலமூர்த்திம் கலாக்நிம் காலநாசானம்
நமாமி சிரசாதேவம் கிம்நோ மிருத்யுக் கரிஷ்யதி.
3. நிலகண்டம் விருபாக்ஷம் நீமலம் நிருபத்திரவம்
நமாமி சிரசாதேவம் கிம்நோ மிருத்யுக் கரிஷ்யதி.
4. வாமதேவம் மகாதேவம் லோகநாதம் ஜகத்குரும்
நமாமி சிரசாதேவம் கிம்நோ மிருத்யுக் கரிஷ்யதி.
5. தேவதேவம் ஜெகன் நாதம் தேவேசம் ரிஷபத் துவஜம்
நமாமி சிரசாதேவம் கிம்நோ மிருத்யுக் கரிஷ்யதி.
6. திரியக்ஷம் சதுர்புஜம் சாந்தம் ஜடா மகுட தாரினம்
நமாமி சிரசாதேவம் கிம்நோ மிருத்யுக் கரிஷ்யதி.
7. பஸ்மோத் தாளித சர்வாங்கம் நாகாபரண பூஷிதம்
நமாமி சிரசாதேவம் கிம்நோ மிருத்யுக் கரிஷ்யதி.
8. அநந்த மவ்யம் சாந்தம் அக்ஷமாலாதரம் ஹரம்
நமாமி சிரசாதேவம் கிம்நோ மிருத்யுக் கரிஷ்யதி.
9. ஆநந்தம் பரமம் நித்யம் கைவல்யம் வத தாயினம்
நமாமி சிரசாதேவம் கிம்நோ மிருத்யுக் கரிஷ்யதி.
10. அர்த்த நாரீஸ்வர தேவம் பார்வதி பிராணநாயகம்
நமாமி சிரசாதேவம் கிம்நோ மிருத்யுக் கரிஷ்யதி.
11. பிரளயஸ்திதி கர்த்தாரம் ஆதிகர்த்தாரம் மீஸ்வரம்
நமாமி சிரசாதேவம் கிம்நோ மிருத்யுக் கரிஷ்யதி.
12. வியோம கேசம் விருபாட்சம் சந்திரார்த ஹிருத சேகரம்
நமாமி சிரசாதேவம் கிம்நோ மிருத்யுக் கரிஷ்யதி.
13. கங்காதரம் சசிதரம் சங்கரம் சூலபாணிணம்
நமாமி சிரசாதேவம் கிம்நோ மிருத்யுக் கரிஷ்யதி.
14. சுவர்கா பவர்கநாதாரம் சிஷ்டித்தித்தியந்த காரணம்
நமாமி சிரசாதேவம் கிம்நோ மிருத்யுக் கரிஷ்யதி.
15. கல்பாயுர் தேஹிமே புண்யம் யாவாதாபுரரோகதாம்
நமாமி சிரசாதேவம் கிம்நோ மிருத்யுக் கரிஷ்யதி.
16. சிவேசானம் மஹாதேவம் வாமதேவம் சதாசிவம்
நமாமி சிரசாதேவம் கிம்நோ மிருத்யுக் கரிஷ்யதி.
17. மார்க்கண்டேயம் ஹிருதம் ஸ்தோத்திரம்
யக்ள பதேத் சிவசன்னிதென /
தஸ்ய மிருத்யு பயம்நாஸ்தி
சத்யம் சத்யம் வதாம்யகம் //

முன்னவனே யானை முகத்தவனே
முக்தி நலம் சொன்னவனே
தூய்மை சுகத்தவனே மன்னவனே
சிறபரனே ஐங்கரனே செஞ்சடையன் சேகரனே
தற்பரனே நின்தாழ் சரண்

கணபதி துணை
ஒளவையார் அருளிய
விநாயகர் அகவல

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பும்
பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாட
பொன்னரை ஞாணும் பூந்துகில் ஆடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெற்ப்ப
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் வீளங்குசிந் தாரமும்
ஐந்து கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சில் குடி கொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த துரிய மெஞ் ஞான
அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிநே
முப்பழம் நுகரும் மூலிக வாகன
இப்பொழு தென்னை ஆட்கொள வேண்டித்
தாயா யெனக்குத் தானெழுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
திருந்திய முதல் ஐந்தெழுத்தும் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தன்றிற் புகுந்து
குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறந்து பொருளென
வாடா வகைத்தான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
கோடா யுதத்தால் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி
ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளி
கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தறி வித்து
இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
தலமொரு நான்கும் தந்தெனக் கருளி
மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒருமந் தீரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை யடைப்பதுங் காட்டி

ஆறா தாரத்து அங்குச நிலையும்
 பேரா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே
 இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பாய்பின் நாவில் உணர்த்திக்
 குண்டலி அதனிற் கூடிய அசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலா தாரத்து மூண்டெழு கனலைக்
 காலால் எழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
 இடைச் சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற் சக்கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்
 சண்முகத் தூலமும் சதுர்முக சூஷ்மமும்
 எண்முக மாக இனிதெனக்கு அருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்தினில் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
 என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கிய எந்தன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளி இரண்டிற்கு ஒன்றிடம் என்ன
 அருள்தரும் ஆனந்தத்து அழுத்தியென் செவியில்
 எல்லை யில்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தின் உள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்
 சித்தத்தின் உள்ளே சிவலங்கம் காட்டி
 அணுவிற்கு அணுவாய் அப்பாலுக்கு அப்பாலாய்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

**ஸ்ரீ கணபதிதிருசதி
த்யானம்-**

த்யாயேந்தியம் கணேசம் பரமகுணயும் த்யா நஸம்ஸ்தம் த்ரிணேத்ரம்
ஏகம் தேவம் த்வநேகம் பரமஸுக்யுதம் தேவதேவம் ப்ரஸந்நம் 1
சண்டாதண்டாட்ய கண்டோத்கலித மதஜலல்லோல மத்தாலிமாலம்
ஸ்ரீமந்தம் விக்நராஜம் ஸகலஸுக்கரம் ஸ்ரீகணேசம் நமாம் 11

ஓம் ஸ்ரீசாமுண்டாப்ரேம புத்ராய நம :		ருத்ததேவீப்ராண காந்தாய	
ஸ்ரீகண்டேச்வர போஷிதாய		ருணத்ரயவிமோசகாய	
ஸ்ரீசீவாகம ஸம்ஸ்துத்யாய		ருதம்பராலாஸ்ய மானோ	
ஸ்ரீவிஷ்ணுப்ரஹ்ம பூஜிதாய		ஏகாண்னவவினோதாய	
அம்பிகாஹ்நுதாயாய		ஏகாகூலாய	
அர்க்கமூல நிவாஸபுவே		ஏக தந்தாய	
அஷ்டடைச்வரிய ப்ரதாய		ஐச்வரியவரதாயகாய	40
அவ்யக்தாய			
அக்ரண்யே		ஓம் ஓம்காரரூபிணே நம:	
அஜராமராய	10	ஓம்காரவாச்யாய	
		ஒளதார்யவாரித்யே	
		காமரூபாய	
ஓம் அப்ரமேயாய நம:		குப்ஜரூபாய	
அநகாய		கஷ்டநாசநாய	
அசிந்த்யாய		கர்ணோத்பலதராய	
அசுபுதாய		கபிலாய	
அபயப்ரதாய		காந்தாய	
அஜேயாய		காமிதார்த்த ப்ரதாயகாய	50
அகல்மஷாய			
அநந்தாய		கரவீரஸுமப்ரீதாய	
அமிதாய		கோமலாங்காய	
அக்னிகர்ப்பபிதே	20	ஊர்த்வநாமகாய	
		குலாத்ரிப்தே	
ஓம் ஆதிபூஜ்யாய நம :		கபித்தபலஸுப்ரீதாய	
ஆத்தேவாய		காலசக்ராத்தமகாய	
ஆமோதாய		கவியே	
ஆகுதேதனாய		கேதக்சுஸுமப்ரீதாய	
ஆகாசதத்வாபி மானிநே		கல்யாணதாயகாய	
ஆகண்டவரவாரணாய		கல்யாய	60
இகூஸாகர மத்யஸ்தாய			
இகூஸபகூண லோலுபாய		ஓம் கார்யாகார்ய விசகூணாய நம	
இகூஸப்ரகாண்ட கோதண்டாய		கிரீடினே	
ஈஷணாத்ரயவ்ரஜிதாய	30	கீர்த்தாய	
		கம்ஸாகூடினே	
உச்சிஷ்டகணநாதாய		குண்டலகுண்டலினே	
உத்தண்டாய		கர்ணசாமர பூஷாட்யாய	
ஊர்த்வநாமகாய			

கண்டிதாராதி மண்டலாய		டக்காநாத விநோதவதேவ	
கணாதிபாய		ணாதிஸித்தி மஹாத்தாத்திரே	
கணகீடாய		த்ரிபுராரிவரப்தாய	
கஜானனாய	70	த்ரிசுணாத்மனே	110
கஜானனாய		த்ரயீகர்திரே	
கணாராத்யாய		த்ரிணேத்ராய	
குணபீதாளய		த்ரயக்ஷராஹ்வாய	
குணத்ரயவிவ்ஜிதாய		துரிமுகாய	
க்ருஹரக்ஷாய		துருணாக்யாய	
குடாஸக்தாய		தப்தகாஞ்சன ஸந்நிபாய	
கௌரீதேஹ மருதாத்தபவாய		த்ரார்த்திரே	
க்ரந்திமல்லீ ஸும்பீதாய		த்ரயக்ஷலபீதாய	
கண்டஸ்தல கலந்தமதாய		தாரகாய	
குடாகோசாச்சித பதாய	80	த்ரயீதனவே	120
ஓம் குணஹீந்பராரங்குமாய	நம:	ஓம் த்ரிவர்க்கபலதாய நம:	
கணமூர்த்தாபிசுரவே	(ஷிக்தாய	துஷ்டாய	
கண்யாய		தாளதாஸ்யாட்ய பூஷணாய	
க்ருணாநிதயே		த்வைமாதூராய	
சதுர்பாஹுவே		த்விதேஹாட்யாய	
கதூர்த்தீசாய		த்வாத்ரிம்சத்	
சந்த்ரகர்வாப ஹாரகாய		சுபதாரகாய	
சராசராத்தமகாய		தேவாதீதேவாய	
சிந்தாமணயே	90	த்விமுகாய	
சண்டபராக்ரமாய		துர்முகாய	
சைதன்யாத்மனே		த்விஜஸம்ஞிகாய	130
சாருஹாஸாய		துர்வாப்தியாய	
ச்சாயாகாந்த ஸம்ப்ரபாய		தீனபந்தவே	
ச்சந்தோமயாய		தாந்தாய	
ஜகந்நாதாய		துஸ்வப்ன நாசனாய	
ஜ்யேஷ்டராஜாய		தர்க்காஹ்வயாய	
ஜகன்மயாய		தந்ததாய	
ஜல்லீவாத்ய ஸும்பீதாய		துர்ஜயாய	
ஜேங்காரிப்ரமார விருதாய	100	துரதிக்ரமாய	
ஓம் ஞானப்ரதாய நம:		தைத்தயதானவ தப்ர்க்னே	
ஞானகம்யாய		தேவபூஜ்யாய	140
ஞானிப்ருந்த நிஷேவிதாய		ஓம் துராஸதாய நம :	
டங்காரபீஷிதாராதயே		த்யானகம்யாய	
டத்யயாகாரமஸ்தகாய		துாககேதவே	
டிண்டிமஸ்வனஸும்பீதாய		தும்யாக்யாய	

தம்வர்த்தனாய
 தம்மாதர்மோஷ்ட
 துரீணாஸ (ஸம்யுக்தாய
 தம்வர்த்தனாய
 நாகபத்தீதோதராய
 நித்யாய 150

நிகமாகம ஸம்ஸ்துதாய
 நிரஞ்ஜநாய
 நிர்விகல்பாய
 ந்ருத்தாக்யாய
 நீதிபாரகாய
 நபஸ்யமாஸதவள சதுர்த்தீபரிபூஜிதாய
 நாகவல்லீ மண்டபேஷ்டாய
 நாகாபரணபூஷிதாய
 நாதபிந்துகாலத்தாய
 நாகேந்த்ர பரிஷேவீதாய 160

ஓம் நாநாபத்ரஸு ஸம்பூஜ்யாய நம:
 நித்யாநந்தாய
 நிராமயாய
 நிரங்குசாய
 நிர்தவந்த்வாய
 ப்ருகநீச்ச்ருங்காய
 புராதநாய
 பாபஹாரிணே
 பஞ்சகராய
 பாசாங்குசதாராய 170

ப்ரபவே
 ப்ரஸந்வதநாய
 பீரீதாய
 பஞ்சாவரண ஸம்ஸ்திதாய
 ப்ரதிவாதிமுக ஸ்தம்பாய
 பஞ்சாகூர பராயணாய
 பாரத்ராய
 புராத்யகூராய
 ப்ரணதார்த்தி விநாசநாய
 பத்மமலா லஸ்தகண்டாய 180

ஓம் பாம்ஸுகேலந தத்பராய நம:
 ப்ரமத்ததைத்ய பயதாய
 பஞ்சாயதநபூஜி தாய

ப்ரமோதாக்யாய
 புவ்ஷிதாத்ரே
 பாலசந்த்ராய
 பலப்பரியாய
 பீஜோபூரகாய
 ப்ரஹ்மசாரிணே
 பந்தவிமோசகாய 190

பில்வாஸக்தாய
 ப்ரும்ஹிதாடயாய
 பாலாக்யாய
 ப்ரஹ்மணஸ்பதயே
 பிந்தந்தாய
 பக்திவச்யாய
 பக்தவிக்ந நிவாரகாய
 பூதாதிகண- ஸம்ஸேவ்யாய
 போகதாயகாய
 பாக்யதாயகாய 200

ஓம் மஹாகணபதயே நம:
 மாந்யாய
 மகோந்மத்தாய
 மஹாபலாய
 மநோமயாய
 மஹாதேஜஸே
 மஹாதே
 மூஷகவாஹநாய
 மௌஞ்ஜீ க்ருஷ்ணாஜிநதராய
 மூலாதாராட்ஜ தேவதாய 210

முக்திதாய
 மோதகாஸக்தாய
 மாத்ருகாகண லாலிதாய
 மாயாதீதாய
 மஹாகாயாய
 யோகாக்யாய
 யோகிவந்ததாய
 ராஜ்யப்ரதாய
 ராய்யநாய
 ரக்தசந்தன லோபநாய 220

லக்ஷ்மீகணபதியே	ஓம் ஸர்வமங்கலகாரகாய	
வராய	ஸ்ர்வசைதந்ய	(நம:
விநாயகாய	நிவாரகாய	
விசாலாக்ஷாய	ஸாமகான ப்ரிதியுக்தாய	
வீராக்யாய	ஸீத்தாக்யாய	
வல்லபாப்ரியாய	ஸர்ப்பமேகலாய	
விக்ககர்த்ரே	ஸித்தீசாய	
விக்கநஹர்த்ரே	ஸத்யஸங்கல்பாய	230
	ஸ்ர்வதுக்க ப்ரபஞ்ஜநாய	
	ஸ்ர்வபூத ஸமாராத்யாய	270
விக்க்யநத்த்ர நிவாரகாள		
வித்வத்ப்ரியாய	ஸச்சிதானந்த விக்ரஹாய	
வீதபயாய	ஸமஸ்தஜகதாதாராய	
விபவே	ஸ்ர்வக்ஞாய	
விஷ்ணவே	ஸ்ருஷ்டிநாமகாய	
விலம்பிஸுத்ராய	ஸம்ஹவக்த்ராக்ய	
விகடாய	ஸந்தார (கணபாண திலகோஜ்வலாயய	
விசாரதாய	ஸ்தூலோதராய	
வக்ரதுண்டாய	ஸஸ்யகராய	
வஸுப்ரதாய	ஸ்ருஷ்டிஸ்த்தியந்த காரகாய	240
	ஸ்தூலகண்டாய	280
ஓம் சிவாத்மஜாய நம:		
சூர்ப்பகர்ணாய	ஓம் ஸ்தூலதுண்டாய	
சாந்தாய	ஸுமுகாய (நம:	
சோகவிநாசநாய	ஸுந்தராக்ருதயே	
சக்லாம்பரதராய	ஸ்ர்வாத்மநே	
ச்ரேஷ்டாய	ஸ்ர்வஸித்தீசாய	
சத்ருசகதி நிபர்ஹணாய	ஸ்ர்வஸித்தி ப்ரதாயகாய	
சசிவர்ணாய	ஸகலாபீஷ்டவரதாய	
சக்திநாம்தே	ஸ்ர்வரக்ஷாகராய	
சாச்வதாய	ஸ்திராய	250
	ஹேரம்பாய	290
சக்ரவந்திதாய		
ஷட்கோணசக்ர மத்யஸ்தாய	ஹர்ஷதாய	
ஷட்கோணசக்ர மத்யஸ்தாய	ஹ்ருஷ்டசித்தாய	
ஷட்சக்தி பரிவாராத்யாய	ஹாரித்ரநாமகாய	
ஷட்குணாய	கேடமங்கராய	
ஷண்முகாக்ரஜாய	க்ஷயரபூஜா ப்ரஸந்தாய	
ஸதாநந்தாய	க்ஷிப்ரஸித்திதாய	
ஸதாராத்யாய	ஸ்ரீமதே	
ஸ்ர்வலக்ஷண லக்ஷதாய	ஸ்ரீதாய	
ஸப்தரிஷிகண ஸம்ஸேவ்யாய	ஸ்ரீகராய	260
	ஸ்ரீராஜராஜ வரப்ரதாய	300

ஸ்ரீ கணேசாய நம

ஸ்ரீ கணேச ஸஹஸ்ர நாமாவளி:

ஓம் கணேச்வராய நம:		அகநாசநாய	
கணகீடாய		குமரவே	
கணநாதாய		ஈசான புத்ராய	
கணாதிபாய		மூஷகவாஹ்நாண	
ஏகதம்ஸ்த்ராய		ஸீத்திபதயே	
வக்ரதுண்டாய		ஸீத்தாய	
கஜவக்த்ராய		ஸீத்திவிநாயகாய	50
மஹோதாய		அவிக்காய	
லம்போதராய		தும்புரவே	
தூமர்வாணாய	10	ஸிம்ஹவாஹ்நாய	
வகடாய		மோஹினீப்ரியாய	
விக்னநாயகாய		கடங்கடாய	
ஸுமுகாய		ராஜபுத்ராய	
தூர்முகாய		சாலகாய	
புத்தாய		ஸம்மிதாய	
விக்னராஜாய		அமிதாய	
கஜானனாய		கூஷ்மாண்ட	
பீமாய		ஸாமஸம்புதயே	60
பிரமோதாய		ஓம் தூர்ஜயாய நம:	
ஆமோதாய	20	தூர்ஜயாய	
ஓம் ஸுரானந்தாய நம:		ஜயாய	
மதோத்தகடாய		பூபதயே	
வேறாம்பாய		புவஸ்பதயே	
சம்பராய		பூதானாம்பதயே	
லம்பக்கனாய		அவ்யயாய	
மஹாபலாய		விச்வகர்த்தீ	
நந்தநாய		விச்வமுகாய	
அலம்படாய		விச்வரூபாய	70
அபீரவே	30	நிதயே நம:	
ஆமகநாதாய		க்ருணயே	
கணஞ்ஜயாய		கவயே	
விநாயகாய		கவீனாம்ருஷபாய	
தீரகூராய		ப்ரஹ்மணஸ்பதயே	
வரப்ரதாய		ஜ்யேஷ்டராஜாய	
மஹாகணபதயே		நிதிபதயே	
புத்திப்ரியாய		நிதிப்ரியபதிப்ரியாய	
கூழ்ப்ரஸாதனாய		ஹிரண்மயபுராந்த	
ருத்ரப்ரியாய	40	ஸ்தாய	80
ஓம் கணாத்யகூஷாய நம:		ஓம் ஸூர்யமண்டல மத்யகாய நம:	
உமாபுத்ராய		கராஹதித்வஸ்த ஸிந்துஸலிலாய	

புஷ்பதந்தபிதே
 உமாங்ககேலி குதுகினே
 முக்தியாய
 குலபாலனாய
 கிரீடியே
 குண்டலினே
 ஹாரினே
 வனமாலினே 90
 மனோமயாய
 வைமுக்யஹத தைத்யசிரியே
 பாதாஹதிஜித கூழியே
 ஸுத்யோஜாதஸ்வர்ண முஞ்சமேகலினே
 தர்னிமித்தஹ்ருதே
 துஸ்வப்னஹ்ருதே
 ப்ரஸஹனாய
 குணினே
 நாதப்ரதிஷ்டதாய
 ஸ்ரூபாய 100
 ஓம் ஸர்வநேத்ராதி வாஸாய நம:
 வீராஸனாஸாச்யாய
 பீதாம்பராய
 கண்டரதாய
 கண்டேந்துக்ருத சேகராய
 சித்ராங்கச்யாம தசநாய
 வாலசந்திராய
 சதுர்புஜாய
 போகாதிபாய
 தாரகஸ்தாய 110
 புருஷாய
 கஜகர்ணகாய
 கணாதிராய
 விஜயஸ்திராய
 கஜபதித்வஜினே
 தேவதேவாய
 ஸ்மர்ப்ராணதீபகாய
 வாயுகீலகாய
 விபச்சித்வரதாய
 நாதோன்னாத பலாஹகாய 120
 ஓம் வராஹரதனாய நம:
 ம்ருதஞ்ஜயாய
 வியாக்ராஜினாம்பராய
 இச்சாசக்திதராய
 தேவதராதிரே

தைத்யவிமார்த்தனாய
 சம்புவக்த்ரோத்பவாய
 சம்புகோபக்னே
 சம்புஹாஸ்யபுவே
 சம்புதேஜஸே 130
 சிவசோகஹாரினே
 கௌரீசீகாவஹாய
 உமாங்கமலஜாய
 கொரிதேஸோபுவே
 ஸ்வர்த்துனிபவாய
 யஞ்சகாய
 மஹநாதாய
 கரிவர்ஷ்மணே
 சுபநநாய
 ஸர்வாத்மணே 140
 ஓம் ஸர்வதேவாத்மணே
 ப்ரம்மமூர்த்தணே (நம:
 ககுப்ச்ருதயே
 பிரஹ்மாண்ட குண்டாய
 சித்வியோமபாலாய
 ஸத்யசிரோருஹாய
 ஜகஜ்ஜன்மலயோன் மேஷநிமேஷாய
 அக்ன்யர்க்க ஸோமத்ருசே
 கிரீந்த்மோஷ்டாய
 தர்மாத்மோஷ்டாய 150
 ஸாமப்ரும்ஹிதாய
 க்ரஹர்சுஷ்டசனாய
 வானீஜிஹ்வாய
 வாஸவநஸிகாய
 குலாசம்ஸாய
 ஸோமமார்க்கண்டாய
 ருத்ரசிரோதராய
 நதிநதபுஜாய
 ஸர்ப்பாங்குலீகாய
 தாரகநகாய 160
 ஓம் ப்ரமத்யஸம்ஸ்தித கராய நம:
 பிரம்மவித்யாம தோத்தகாடாய
 வ்யோமநாபயே
 சீஹ்ருதயாய
 மேருப்ருஷ்டாய
 அண்ணவோதராய
 அக்ஷஸ்த்யக்ஷ கந்தர்வரக்ஷ
 கின்னரமாலுஷாய

ப்ருத்விகடயே		பீனஜங்காய	210
ஸ்ருத்விடிலங்காய		சீலிஷ்டஜானவே	
சைலோரவே	170	ஸ்தூரலோரவே	
தஸ்ரஜாநுகாய		ப்ரோன்மத்தகடயே	
பாதாளஜங்காய		நிம்னநாயே	
முனிபதே		ஸ்தூல குக்ஷயே	
காலாங்குஷ்டாய		பீனவக்ஷஸே	
த்ரயீதனவே		ப்ருஹத்ப்ஜாய	
ஜ்யோதிர்டண்டல லாங்கூலாய		பீனஸ்கந்தாய	
ஹ்ருதயாலான நிச்சலாய		கம்புகண்டாய	
ஹ்ருத்ப்தமக்ர்ணிகா சாலிவியத்தகலி		லம்போஷ்டாய	220
ஸரோவராய		ஓம் லம்பநாஸிகாய நம:	
ஸத்பக்தத்யான நிகடாய		பகன்வாமரதாய	
பூஜாவாநீ நிவாரிதாய	180	துங்கஸவ்யதந்தாய	
ஓம் ப்ரதாபினே நம :		மஹாஹநவே	
கச்யஸுதாய		ஹ்ரஸ்வ நேத்ரத்ராயாய	
கணபாய		குர்ப்பகர்ணாய	
விஷ்டபினே		நிபடமஸ்தகாய	
பலினே		ஸ்தபகாகார கும்பாக்ராய	
யசஸ்வினே		ரத்னமௌலயே	
தார்திகாய		நீரங்குசா	230
ஸ்வோஜஸே		ஸர்ப்பஹார கமஸுத்ராய	
ப்ரதமாய		ஸர்ப்பயக்ஞ் ஞோபவீதவதே	
ப்ரதமேச்வராய	190	ஸர்ப்பகோஹ ரகடகாய	
சீந்தாமணித்வீபதயே		ஸர்ப்பக்ரைவேய காங்கதாய	
கல்பத்ருமவனாலயாய		ஸர்ப்பகக்ஷயோதரா பந்தாய	
ரத்னமண்டப மத்யஸ்தாய		ஸர்ப்பராஜ் உத்தரீயகாய	
ரத்னஸிம்ஹா ஸனாச்ரயாய		ரக்தாய	
தீவ்ரசிரோத்ருத பதாய		ரக்தாம்பரதாய	
ஜ்வாலினீமௌலி லாலிதாய		ரக்தமால்ய விபூஷணாய	
நந்தாநந்தித பிட்சிரியே		ரக்தேக்ஷணாய	240
போகதா பூஷிதாஸனாய		ஓம் ரக்தகராய நம:	
ஸகாமதாயினிபீடாய		ரக்ததால்வோஷ்ட பல்லவாய	
ஸ்ப்ரதுக்ராஸனாச்ரயாய	200	சீவேதாய	
ஓம்தேஜோவதீச்ரோ ரத்னாய நம:		சீவேதாம்பரதாய	
ஸத்யாநித்யாவதம் ஸிதாய		சீவேதமால்ய விபூஷணாய	
ஸலிக்னநாசிநீபீடாய		சீவேதாதபத்ர ருசிராய	
ஸர்வசக்த்யம் பூஜாச்ரயாய		சீவேதசாமரவீஜிதாய	
லிபிபத்மாஸனா தாராய		ஸர்வாவயவஸம்	
வன்ஹிதாமத்ரயாச்ரயாய		பூர்ணஸர்வலக்ஷண	
உனனதப்ரபதாய		லக்ஷதாய	
கூடகுல்பாய		ஸர்வாபரண சோபாப்யாய	
ஸம்வ்ருதபாஷ்ணிகாய		ஸர்வசோபா ஸமன்விதாய	250

ஸ்ர்வமங்கல மாங்கலயாய		க்ருத்ததெளர்முக்ய தூர்முகாய	
ஸ்ர்வகாரண காரணாய		விக்னஸம்பல்ல வோபக்நாய	
ஸ்ர்வதைககராய		ஸேவோந்தித்ர மதத்ரவாய	
சார்ங்க்ணே		விக்னக்ருந்திக்ன சரணாய	
பீஜாயுரிணே		த்ராவீணீசக்தி ஸதக்ருதாய	
கதாதராய		திவ்ராப்ரஸன்னநயநாய	
இக்ஷசாபதராய		ஜ்வாலினீ பாலிதைக த்ருசே	
சூலினே		மோஹினீ மோஹனாய	300
சக்ரபாணயே		ஓம் போகதாயினிகாந்தி மண்டிதாய நம:	
ஸரோஜப்ருதே	260	காமிநீகாந்தவக்த்ரீயே	
ஓம் பாசிநே நம :		அதிஷ்டிதவஸுந்தராய	
த்ருதோத்பலாய		வஸுந்தராமதோநந்தத மஹா	
சாலிமஞ்சரீப்ருதே		சங்க நிதிப்ரபவே	
ஸ்வத்தப்ருதே		நமத்வஸுமதீ மௌலிமஹா	
கல்பல்லீதராய		பத்மநிதிப்ரபவே	
விச்வாபயதைககராய		ஸ்ர்வஸுத்துரு ஸம்ஸேவ்யாய	
வசிநே		சோசஷ்கேசஹ்ருதாச்ரயாய	
அக்ஷமாலாதராய		ஈசானமூர்த்னே	
ஞானமுத்ராவதே		தேவேந்திர சிகாயை	
முத்திராயுதாய	270	பவனந்தனாய	310
பூர்ணபாத்ரிணே		அக்ரப்ரத்யக்ர நயனாய	
கம்புதராய		திவ்யாஸத்ராணாம் ப்ரயோகவிதே	
வித்ருதாலி ஸமுத்தகாய		ஜராவதாதி ஸர்வாசா	
மாதுலிங்கதராய		வாரணாவரணப்ரியாய	
சூதகலிகாப்ருதே		வஜ்ராத்யஸ்த்ர பரிவாராய	
குடாரவதே		கணசண்ட ஸமாச்ரயாய	
புஷ்கரஸ்த ஸ்வர்ணகம்பூர்ண		ஜயாஜயபரீ வாராய	
ரத்னாபிவர்ஷகாய		விஜாயாஜியவஹாய	
பாரதீஸுந்தரீநாதாய		அஜிதாஜித பாதப்ஜாய	
வாநாகரதிப்ரியாய		நித்யாநித்யாவதம் ஸிதாய	
மஹாலக்ஷ்மீ ப்ரியதமாய	280	விலாஸினீக்ருதோல் லாஸாய	320
ஓம்ஸித்தலக்ஷ்மீ மனோரமாய நம:		ஓம் செளண்டஸௌந்தர்ய மண்டிதாய நம:	
ரமாரமேச பூர்வாங்காய		அநந்தாநந்த ஸுகதாய	
தக்ஷிணோமாம ஹேசுவராய		ஸுமங்கல ஸுமங்கலாய	
மஹீவராஹவாமாங்காய		இச்சாசக்திஞானசக்தி க்ரியாசக்தி	
ரதிகந்தர்ப்பச்சிமாய		ந்வேஷிதாய	
ஆமோதமோ தஜனனாய		ஸுபகாஸம்சரித பதாய	
ஸப்ரமோதப்ரமோதனாய		லலிதாலலிதாச்ரயாய	
ஸமேதிதஸம்ருத்த ச்ரியே		காமினீகாமனாய	
ருத்தஸித்திப்ரவர்தகாய		காமமர்லினீகேலி லாலிதாய	
தத்தஸௌமுக்ய ஸுமுகாய	290	ஸரஸ்வத்யாச்ரயாய	
காந்திகந்தலிதாச்ரயாய		கௌரிநந்தனாய	330
மதனாவத்யா ச்ரிதாங்க்ரியே		பூரிந்கேதநாய	

குருகுப்தபதாய
 வாசாஸித்தாய
 வாசீச்வரீபதயே
 நளீனீகாமுகாய
 வாமராமாய
 ஜ்யேஷ்டா மனோரமாய
 ரௌதீமுதரீத் பாதாப்ஜாய
 ஹும்பீஜாய
 துங்கசக்திகாய 340
 ஓம் விச்வாதி ஜனனத்ராணாய நம :
 ஸ்வாஹாசகத்தயே
 ஸக்லாகாய
 அமிருதாப்திக்ருத வாஸாய
 மதகூர்ணித லோசனாய
 உச்சிஷ்ட கணாய
 உச்சிஷ்ட கணேசாய
 கணநாயகாய
 ஸார்வ காலிக ஸித்தயே
 நித்யசைவாய 350
 திகம்பராய
 அநபாய
 அநந்த த்ருஷ்டயே
 அப்ரமேயாய
 அஜ்ஜாமராய
 அனாவிலா
 அப்ரதிரதாய
 அச்யுதாய
 அம்ருதாய
 அக்ஷராய 360
 ஓம் அப்ரதர்க்யாய நம:
 அக்ஷராய
 அஜ்யாய
 அனாதாராய
 அனாமயாய
 அமலாய
 அமோகஸித்தயே
 அத்வைதாய
 அகோராய
 அப்ரமீதாநநாய 370
 அநாகாராய
 அக்னிபூம்யக்னி பலக்னாய
 அவ்யக்தலக்ஷணாய
 ஆதாரபீடாய

ஆதாராய
 ஆதாராதேய வர்ஜீதாய
 ஆருகேதனாய
 ஆசாபூரகாய
 ஆகுமஹாரதாய
 இக்ஷுஸாகர மத்யஸ்தாய 380
 ஓம் இக்ஷுபக்ஷண லாலஸாய நம:
 இக்ஷஜசாபாதிரேக ச்ரியே
 இக்ஷுசாப நிஷேவிதாய
 இந்திரகோப ஸமானச்ரியே
 இந்திர நல் ஸமத்யுதயே
 இந்தீவரதலச்யாமாய
 இந்தமண்டல நீர்மலாய
 இத்மப்ரியாய
 இடபாகாய
 இராத்த்யம்னே 390
 இந்திராப்ரியாய
 இக்ஷவாகுவிக்ன வித்வம்ஸினே
 இதிகர்த்தவ்ய தேப்ஸிதாய
 ஈசானமௌலயே
 ஈசானாய
 ஈசானஸுதாய
 ஈதக்னே
 ஈஷணாத்ரய கல்பாந்தாய
 ஈஹாமாத்ர விவர்ஜீதாய
 உபேந்திராய 400
 ஓம் உடுப்ருன்மௌலயே நம:
 உண்டேரக பலிப்ரியாய
 உன்னதானனாய
 உத்துங்காய
 உதாரத்ரி தசாக்ரண்யை
 ஊர்ஜஸ்வதே
 ஊஷ்மலமதாய
 ஊஹாபோஹது ராஸதாய
 ருக்யஜுஸ்ஸாம ஸம்பூதயே
 ருத்திஸித்தி ப்ரவர்த்தகாய 410
 ருஜுசீத்தைய ஸுலபாய
 ருணத்ரய விமோசகாய
 ஸ்வபக்தானாம் லுப்தவிக்னாய
 ஸுரத்விஷாம் லுப்தசக்ரியே
 விமுகார்ச்சானாம் லுப்தச்ரியே
 லாதாவிஸ்போட நாசனாய
 ஏகாரபீடமத்யஸ்தாய

ஏகாரபாத க்ருதாஸனாய		கத்யகாநப்ரியாய	460
ஏஜிதாகில தைத்யச்ரியே		ஓம் கர்ஜாய நம:	
ஏதிதாகிலஸ்மர்யாய	420	கீதகீர்வாண பூர்வஜாய	
ஓம் ஐச்வர்யந்தியே நம:		குஹ்யாசார ரதாய	
ஐச்வர்யாய		குஹ்யாய	
ஐஹிகாமுஷ்மிக ப்ரதாய		குஹ்யாகம்நிசூபிதாய	
ஐரம்மதஸமோன் மேஷா		குஹாசபாய	
ஐராவத நிபானனாய		குஹாப்திஸ்தாய	
ஓங்காரவாச்யாய		குருகம்யாய	
ஓங்காராய		குரோர்குரவே	
ஓஜஸ்வதே		கண்டாகர்கிரிகா மால்னே	470
ஓஷதீபத்யே		கண்டகும்பாய	
ஓளதர்யந்தியே	430	கடோதராய	
ஓளத்தத்யதூர்யாய		சண்டாய	
ஓளன்னத்ய நிஸ்வனாய		சண்டேச்வர ஸஜஹ்ருதே	
ஸூரநாகானாம் அங்குசாயச		சண்டசாய	
ஸூரவித்விஷாம் அங்குசா		சண்டவிக்ரமாய	
அ:ஸமஸ்தவிஸர்க் காந்த		சராசரபத்யே	
பதேஷு பரிகீர்த்திதாய		சிந்தாமணிசர்வண லாலஸாய	
கமண்டலுதராய		சந்தஸே	
கல்பாய		சந்தோவபுஷே	480
கபர்த்தினே		ஓம் சந்தோதூர்லக்ஷ்யாய நம:	
கலபானனாய		சந்தவிக்ரஹாய	
கம்ஸாக்ஷினே	440	ஐகக்யோனயே	
ஓம் கர்மகர்த்ரே நம:		ஐக்த்ஸாக்ஷினே	
கர்மகர்மபலப்ரதாய		ஐகதீசாய	
கதம்பகோலகா காராய		ஐகன்மயாய	
கூஷ்மாண்ட கணநாயகாய		ஐபாய	
காருண்யதேஹாய		ஐபபராய	
கபிலாய		ஐப்யாய	
கதகாய		ஐஹ்வாஸிம்ஹாஸன ப்ரபவே	490
கடிஸூத்ரப்ருதே		ஐலஜ்ஜல்லோல ஸத்தான	
கர்வாய		ஐங்காரிப்ரமராகுலாய	
கட்கப்ரியாய	450	டங்காரஸ்பார ஸம்வாராய	
கட்காகந்தஸ்தாய		டங்காரிமணிநூபுராய	
கநிர்மலாய		டத்வயீ பல்லவாந்தந்த	
கல்வாடச்ருங்க நிலயாய		ஸர்வமந்ரைக ஸித்திதாய	
கட்வாங்கினே		டிண்டிமுண்டாய	
கதராஸ்தாய		டாக்னீசாய	
குணாட்யாய		டாமராய	
கஹநாய		டிண்டிமப்ரியாய	
கஸ்தாய		டக்காநிநாதமுதிதாய	
கத்யபத்ய ஸூதர்ணவாய		டௌகாய	500

ஓம் ஞண்டிவிநாயகாய தத்வானாம் (நம:	பசுபதேய	
பரமாயதத்வாய	பசுபாச விமோசகாய	
தத்வம்பதந்ரூபிதாய	பூரீணாந்தாய	
தாரகாந்தர ஸம்ஸ்தானாய	பரானந்தாய	
தாரகாய	புராண புருஷோத்தமாய	
தாரகாந்தகாய	பத்மப்ரஸந்ந நயனாய	
ஸ்தாணவே	ப்ரணஞ்ஞான மோசனாய	550
ஸ்தாணுப்பிரியாய	ப்ரமாண ப்ரத்ய யாதிதாய	
ஸ்தாத்தீ	ப்ரணதார்த்தி நிவாரணாய	
ஸ்தாவராய ஜங்காமய ஜகதே	பலஹஸ்தாய	
510	பணிபதேய	
தக்ஷயஜ்ஞ ப்ரமதனாய	பேத்காராய	
தாத்தீ	பாணிதப்ரியாய	
தானவமோஹனாய	பாணார்ச்சி தாங்கிரி	
தயாவதே	பாலகேலி (யுகலாய குதூஹலினே	
திவ்யஸிபவாய	ப்ரம்ஹணே	
தண்டப்ருதே	ப்ரஹ்மார்ச்சித பதாய	560
தண்டநாயகாய	ஓம் ப்ரஹ்மசாரினே நம:	
தண்டப்ரபின்னா ப்ரமாலாய	ப்ருஹஸ்பதேய	
தைத்த்வாரண தாரணாய	ப்ருஹத்தமாய	
தம்ஷ்ட்ராலக்ன த்விபகடாய	ப்ரம்ஹபுராய	
520	ப்ரஹ்மண்யாய	
ஓம் தேவார்த்த ந்ருகஜாக்ருதயே நம்	ப்ரஹ்மவித்ப்ரியாய	
தன தான்ய பதயே	ப்ருஹந்நாதக்ய சீத்காராய	
தன்யாய	ப்ரஹ்மாண்டாவலி மேகலாய	
தனதாய	ப்ருகேஷ்பதத்த லக்ஷ்மீகாய	
தரணீதராய	ப்காய	570
த்யானைக ப்ர கடாய	பத்ராய	
த்யே யாய	பயாபஹாய	
த்யானாய	பகவதே	
த்யானபராயணாய	பக்திஸுலபாய	
நந்தாய	பூதிதாய	
530	பூதிர்ஷணாய	
நந்திப்ரியாய	பாயய	
நாதாய	பூதாலயாய	
நாத மத்ய பாதிஷ்டிதாய	போகதாத்தீ	
நிஷ்கலாய	ப்ருமத்யகோசராய	580
நீர்மலாய	ஓம் மந்திராய நம :	
நித்யாய	மந்திரபதேயே	
நித்யாநித்யாய	மந்திரினே	
நிராமயாய	மதிமத்த மனோரமாய	
பரஸ்மை வ்யோம்னே	மேகலாவதே	
பரஸ்மை தாம்னே	மந்தகதயே	
540		
ஓம் பரமாத்மனே நம:		
பரஸ்மைபதாய		
பராத்தராய		

மதிமத் கமலேக்ஷணாய		சம்ப்ராப்யாய	630
மஹாபலாய		சம்புபக்தி கணேச்வராய	
மஹாவீரியாய		சாஸ்த்திரே	
மஹாப்ராணாய	590	சிகாக்ர நிலாய்ய	
மஹாமனஸே		சரண்யாய	
யஞ்ஞாய		சிகீச்வராய	
யஞ்ஞபத்யே		ஷட்ருது குஸூம ஸ்ரக்விணே	
யஞ்ஞகோப்த்திரே		ஷடாதாராய	
யஞ்ஞ பலப்ரதாய		ஷடக்ஷராய	
யசஸ்கராய		ஸம்ஸார வேத்யாய	
யோக கம்யாய		ஸ்வக்ஞாய	640
யாஞ்ஞகாய		ஓம் ஸர்வபேஷஜ பேஷஜாய நம:	
யாஜகப்ரியாய		ஸ்ருஷ்டிஸ்தி லயக்ரீடாய	
ரஸ்யாய	600	ஸூரகுஞ்சர பேதனாய	
ஓம் ரஸப்ரியாய நம:		ஸிந்தூரித மஹாகும்பாய	
ரஸ்யாய		ஸுகஸத்வ்யக்தி தாயகாய	
ரஞ்ஞயகாய		ஸாக்ஷிணே	
ராவணாச்ச்சீதாய		ஸ்முத்ரமதனாய	
ரக்ஷோ ரக்ஷாகராய		ஸ்வஸம்வேத்யாய	
ரத்னகப்பயா		ஸ்வதக்ஷிணாய	
ராஜ்ய சுகப்ரதாய		ஸ்வதந்திராய	650
லக்ஷ்யம்		ஸத்ய ஸங்கல்பாய	
லக்ஷ்யப்ரதாய		ஸாமகானாராதாய	
லக்ஷ்யாய	610	ஸூகிணே	
லயஸ்தாய		ஹம்ஸாய	
லட்டுகப்ரியாய		ஹஸ்திபிசாசீசாய	
லானப்ரியாய		ஹவனாய	
லாஸ்யபராய		ஹவ்ய கவ்ய புஜே	
லாபக்ருல்லோக விச்ருதாய		ஹ்யாய	
லரேண்யாய		ஹூதப்ரியாய	
வன்ஹிவதனாய		ஹர்ஷாய	660
வந்த்யாய		ஓம் ஹ்ருல்லோகா மந்த்ர மத்யகாய நம:	
வேதாந்த கோசரதய		சேஷத்தராதிபாய	
விகர்த்திரே	620	க்ஷமாபர்த்திரே	
ஓம் விச்வதச்சக்ஷுஷே நம:		க்ஷமாபர பராயணாய	
விதாத்தே		க்ஷப்ர சேஷமகராய	
விச்வதோமுகாய		க்ஷேமாநந்தாய	
வாமதேவாய		க்ஷேமாணீஸூர த்ருமாய	
விச்வநேத்திரே		தம்ப்ரதாய	
வஜ்ரிவஜ்ர நிரவாரணாய		ஓர்த்தாய	
விச்வபந்தந நிஷ்கம்பாதாராய		காமதாத்திரே	670
விச்வேச்வர ப்ரபவே		ஸௌபாக்ய வர்த்தனாய	
சப்தப்ரஹ்மணே		வித்யாப்ரதாய	

விபவதாய		லக்னாய	
புத்தி முத்தி பலப்ரதாய		ஹோராயை	
ஆய்நூப்யகராய		காலசக்ராய	
வீரசீப்ரதாய		மேரஷே	
விஜயப்ரதாய		ஸப்தர்ஷிப்யோ	720
ஸர்வவச்யகராய		ஓம் த்ருவாய நம :	
கர்ப்பதோஷக்னே		ராஹவே	
புத்ரபௌத்ரதாய	680	மந்தாய	
ஓம் மேதாதாய நம :		கவயே	
கீர்த்திய		ஜீவாய	
சோகஹாரிணே		புதாய	
தௌர்பாக்ய நாசனாய		பௌமாய	
பிரதிவாதி முகஸ்தம்பாய		சசீனே	
ருஷ்டசித்த ப்ரஸாதனாய		ரவயே	
பராபிசாரசமனாய		காலாய	730
துக்கபஞ்சநகராகாய		ஸருஷ்டயே	
லவாய		ஸ்த்தியே	
த்ருட்யோ	690	ஸ்தாவராய ஜங்கமாய விச்வஸ்மை	
கலாயை		புவே	
காஷ்டாயை		அத்யோ	
நிமேஷாய		அக்னயே	
தத்ராய		மருதே	
கூணாய		வ்யோம்னே	
கடயை		அஹம்க்ருதயே	
முஹூர்த்தாய		ப்ரக்ருதயே	740
ப்ரஹராய		ஓம் பும்ஸேநம:	
திவா		ப்ரம்ஹணே	
நத்தம்	700	விஷ்ணவே	
ஓம் அஹர்நிசாய நம:		சிவாய	
பகூலாய		ருத்ராய	
மாஸாய		ஈசாய	
அயனாய		சக்தயே	
வர்ஷாய		ஸதாச்வாய	
யுகாய		த்ரிதசேப்யோ	
கல்பாய		பிதுருப்யோ	750
மஹாலயாய		ஸித்தேப்யோ	
ராசயே		யகூஷ்ப்யோ	
தாராயை	710	ரகூஷ்ப்யோ	
திதயே		கின்னரேப்யோ	
யோகாய		ஸாத்யேப்யோ	
வாராய		வித்யததரேப்யோ	
கரணாய		பூதேப்யோ	
அம்சகாய		மனுஷ்யேப்யோ	

பசுப்யோ		ஸுகாய	
ககேப்யே	760	போகாய	
ஓம் ஸமுத்ரேப்யோ நம :		அப்யோகாய	
ஸரித்ப்யோ		ஸத்தாய	
சைலேப்யோ		அணவே	
பூதாய		மஹதே	
பயாய		ஸ்வஸ்தி	
பவோத்பவாய		ஹும்	
ஸாங்க்யாய		பட்	810
பாதஞ்சலாய		ஸ்வதா	
யோகாய		ஸ்வாஹா	
புராணேப்யோ	770	ச்ரௌஷண்ணம	
ச்ருத்யை		வௌஷண்ணம:	
ஸ்மிருத்யை		வஷண்ணம	
வேதாங்கேப்யோ		நமோ நம:	
ஸதாசாராய		ஞானாய	
மீமாம்ஸாயை		விஞானாய	
ந்யாயவிஸ்தராய		ஆநந்தாய	
ஆயுர்வேதாய		போதாய	820
தனுர்வேதாய		ஓம் ஸம்விதே நம:	
காந்தர்வாய		சமாய	
காவ்ய நாடகாய	780	யமாய	
ஓம் வைகானஸாய நம :		ஏகஸ்மை	
பாகவதாய		ஏகாக்ஷராதாராய	
ஸாத்வதாய		ஏகாக்ஷரபராயணாய	
பாஞ்சராத்ரகாய		ஏகாக்ரத்யே	
சைவாய		ஏகவீராய	
பாசுபதாய		ஏகாதேக ஸ்வரூபத்ருதே	
காலாமுகாய		த்விருபாய	830
பைரவசாஸனாய		த்விபுஜாய	
சாக்தாய		த்வயக்ஷாய	
வைநாயகாய	790	த்விரதாய	
ஸௌராய		த்வீபரக்ஷகாய	
ஐனாய		த்வைமாதூராய	
ஆர்ஹத ஸம்ஹிதாயை		த்வீவதனாய	
ஸதே		த்வந்த்வாதீதாய	
அஸதே		த்வயாதீகா	
வ்யக்தாய		த்ரி தாம்னே	
அவ்யக்தாய		த்ரிகராய	840
ஸசேதனாய		ஓம் த்ரேதாத்ரிவர்க்க பலதாகாய நம:	
அசேதனாய		த்ரிகுணாத்மனே	
பந்தாய	800	த்ரிஸோகாதயே	
ஓம் மோக்ஷாய நம :		த்ரிம்சத்தீசாய	

தரிலோசனாய		ஸப்தாங்கராஜ்ய ஸுகதாய	
சதுர்பாஹுவே		ஷப்தர்ஷிகண மண்டிதாய	
சதுர்தந்தாய		ஸப்தச்சந்தோந்தியே	
சதுராத்தமனே		ஸப்தஹோர்த்திரே	890
சதுர்முகாய		ஸப்தஸ்வராச்யாய	
சதுர்வீதோபாய மாயாய	850	ஸப்தாப்திகேல்கா	
சதுர்வண்ணாசர்மள சர்யாய		ஸப்தமாத்ரு (ஸாராய நிஷேவிதாய	
சதுர்வீத வசோவ்ருத்தி பர்வ்ருத்தி		ஸப்தச்சந்தோ மோதமயாய	
	ப்ரவர்தகாய	ஸப்தச்சந்தோ மகப்ரபவே	
சதுர்த்தீபூஜனபீதாய		அஷ்டமூர்த்தி த்யேயமூர்த்தயே	
சதுர்த்தீதிஸம்பவாய		அஷ்டப்ரகிருதிகாரணாய	
பஞ்சாகூலாத்தமனே		அஷ்டடாங்கயோ பலப்யே	
பஞ்சாத்தமனே		அஷ்டபத்ராம் புஜாஸனாய	
பஞ்சாயாய		அஷ்டசக்தி ஸம்ருத்தசரியே	900
பஞ்சக்ருத்ய க்ருதே		ஓம் அஷ்டடைச்வர்ய ப்ரதாயகாய நம:	
பஞ்சாதாராய		அஷ்டமீடோபபீட்சரியே	
பஞ்சவண்ணாய	860	அஷ்டமாத்ரு ஸமாவ்ருதாய	
ஓம் பஞ்சாகூல பராயணாய நம:		அஷ்டபைரவ ஸேவ்யாய	
பஞ்சதாலாய		அஷ்டவஸுவந்தியாய	
பஞ்சகராய		அஷ்டமூர்த்திப்ருத்ரு	
பஞ்சப்ரணவ பாவிதாய		அஷ்டசகடரஸ்புரன் முர்த்தயே	
பஞ்சப்ரம்ம மய ஸ்பூர்த்தயே		அஷ்டத்ரவ்ய ஹவிப்ரியாய	
பஞ்சாவரண வாரீதாய		நவநாகாஸனாத யாஸினே	
பஞ்சபகூலப்ரியாய		நவநித்யனு சாஸ்திரே	910
பஞ்சபாணாய		நவத்வார புராதாராய	
பஞ்சசிவாத்தமகாய		நவாதார நிகேதனாய	
ஷட்கோண பீடாய	870	நவநாராயண ஸ்துத்யாய	
ஷட்க்ரதாம்னே		நவதூர்க்கா நிஷேவிதாய	
ஷட்க்ரந்திபேதகாய		நவநாதமஹாநாதாய	
ஷடத்வத்வாந்த வித்வம்ஸினே		நவநாகவிபூஷணாய	
ஷடங்குல மஹாஹ்ரதாய		நவரத்தன் விசித்ராங்காய	
ஷண்முகாய		நவசக்தி சீரோத்ருதாய	
ஷண்முகப்ராத்திரே		தசாத்தமகாய	
ஷட்சக்திபர்வாரீதாய		தசபுஜாய	920
ஷட்வைரிவர்க்க வித்வம்ஸினே		ஓம் தசதி்க்பதி வந்தீதாய நம :	
ஷடூம்பய பஞ்சனாய		தசாத்தாய	
ஷட்தர்க்கதாராய	880	தசப்ராணாய	
ஓம் ஷட்கம் நிரதாய நம :		தசேந்திரய நியாமகாய	
ஷட்ரஸக்ராயாய		தசாகூல மஹாமந்திராய	
ஸப்தபாதாள சரணாய		தசாசாவியாபி விக்ரஹய	
ஸப்தத்வீ போருமண்டலாய		ஏகாதசாதீபீ ருத்தரைஸ்துதாய	
ஸப்தஸ்வீலோக முகுடாய		ஏகாதசாகூலாய	
ஸப்தஸப்தீவரப்ரதாய		த்வாதசோத்தண்ட தோர்தண்டாய	

த்வாதசாந்த நிகேதனாய	930	ப்ருந்த வந்திதாய	
த்ரயோதசாப்தாபின் விச்வேதேவ		அஷ்ட ஷஷ்டி மஹா திர்த்தக்ஷேத்ர	
அதிதைவதாய		பைரவ பாவனாய	970
சதுர்தசேந்திர வரதாய		சதுர்நவதி மந்திராத்மனே	
சதுர்தச மனுப்ரபவே		ஷண்ணவதி மந்திராத்மனே	
சதுர்தசாதி வித்யாப்யாய		சதாநந்தா	
சதுர்தச ஜகத்ப்ரவே		சதத்ருதயே	
ஸாமபஞ்ச தசாய		சபத்ராய தேக்ஷணாய	
பஞ்சதசீசீதாம்ச நிர்மலாய		சதானீகாய	
ஷோடசாதார நிலாயய		சதமகாய	
ஷோடசஸ்வர மாத்ருகாய		ஓம் சததாரவராயு தாய நம :	
ஷோடசாந்த பதாவாஸாய	940	ஸஹஸ்ரபத்ர நிலாயாய	
ஓம் ஷோடசேந்து கலாத்மகாய நம :		ஸஹஸ்ரபண பூஷணாய	980
கலாஸப்தச்சய		ஸஹஸ்ரசீஷாபுருஷாய	
ஸப்ததசாய		ஸஹஸ்ராக்ஷாய	
ஸப்ததசாக்ஷராய		ஸஹஸ்ரபதே	
அஷ்டாதசத்வீப பதயே		ஸஹஸ்ரநாம ஸம்ஸ்துத்யாய	
அஷ்டாதச புராணக்ருதே		ஸஹஸ்ராக்ஷ பலாபஹா	
அஷ்டதசௌஷதீ ஸ்ருஷ்டயே		தசஸாஹஸ்ர பணப்ருத்பணிராஜ	
அஷ்டாதசவிதயே		க்ருதாஸனாஜ	
அஷ்டாதசலிபி வ்யஷ்டி ஸருஷ்டி		அஷ்டாசீதிஸஹஸ்	
ஞானடிகோவிதாய		ராத்ய மஹர்ஷி	
ஏகவிம்சாய பும்ஸே	950	ஸ்தோத்ர யந்திரிதாய	
ஏகவிம்சத்யங்குலி பல்லவாய		லக்ஷாதீச ப்ரியாதாராய	
சதுர்விம்சதி தத்வாத்மனே		லக்ஷாதார மனோமயாய	
பஞ்சவிம்சாக்ய பூருஷாய		சதுர்லக்ஷ ஜபபீதாய	990
ஸப்தவிம்சதி தாரேசாய		சதுர்லக்ஷப்ரகாசிதாய	
ஸப்தவிம் சதி யோகக்ருதே		சதுராசீதிலக்ஷணாம் ஜிவானாம் தேக	
த்வாத்ரிம்சத் பைரவாதீசாய		ஸம்ஸ்திதாய	
சதுஸ்த்ரிம்சத் மஹாஸ்ரதாய		கோடிஸங்ய ப்ரதீகாசாய	
ஷட்த்ரிம்சத் தத்வஸம்பூதயே		கோடிசந்த்ராமச நிர்மலாய	
அஷ்டத்ரிம்சத் காலதனவே நமதேகோன		ஓம் சிவாபவாத்யுஷ்ட கோடி விநாயக நம:	
பஞ்சாசத் மருத்வர்க்க நிர்மலாய	960	துரந்தராய	
ஓம் பஞ்சாசத் அக்ஷரச்ரேணயே நம :		ஸப்தகோடி மஹா மந்திரி	
பஞ்சாசத்ருத்ரவிக்ரஹய		தாவயவ த்யுதயே	
பஞ்சாசத் விஷ்ணு சக்தீசாய		த்ரயஸ்த்ரிம்சத் கோடிஸுர்சரேணீ	
பஞ்சாசத் மாத்ருகாலயாய		ப்ரணதபாக்யாய	
திவிபஞ்சாசத் வபுச்ரேணயே		ஓம்அநந்த நாமனே நம	
த்ரிஷஷ்டி அக்ஷரஸம் ச்ரயாய		அநந்தசீரியே	
சதுஷ்ஷஷ்டி ஆர்ண நிர்ணேத்திரே		அநந்தாநந்த ஸௌக்யதாய	1000
சதுஷ்ஷஷ்டி கலாந்தியே			
சதுஷ்ஷஷ்டி மஹா ஸித்தயோகினீ			

ஓம் ஸ்ரீ ஸித்திபுத்தி ஸமேத பஞ்சமுக ப்ரஸன்ன ராஜ கணபதி
ஸஹஸ்ர நாமாவளி முற்றிற்று.

ஏறுமயி லேறிவிளை யாடுமுக மொன்றே
ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
கூறுமடி யார்கள் வினை தீர்த்தமுக மொன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்றே
மாறுபடு குரரை வதைத்தமுக மொன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுக மொன்றே
ஆறுமுகமான பொருள் நீயருள வேண்டும்
ஆதியரு ணாசலம் அமர்ந்த பெருமாளே.

கந்த சஷ்டி கவசம்
செந்தில் மேவும் சரவணன்
 (ஸ்ரீ தேவராய சுவாமிகள்)

காப்ய

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம்.
 துன்பம் போம் நெஞ்சில்
 பதிப்போர்க்குச் செல்வம்
 பலித்துக் கதித்(து) ஓங்கும்
 நிஷ்டையுங் கைகூடும்.
 நிமலர் அருள் கந்தர்
 சஷ்டி கவசந்தனை.

குறள் வெண்பா

அமரர்இடர் தீர அமரம் புரிந்த
 குமரனடி நெஞ்சே குறி

நூல்

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
 சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
 பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
 கீதம் பாடக் கிண்கிணியாட
 மைய நடஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
 கையிலவே லால்னைக் காக்கவென் றுவந்து
 வரவர வேலா யுதனார் வருக
 வருக வருக மயிலோன் வருக
 இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
 மந்திர வடிவேல் வருக வருக
 வாசவன் மருகா வருக வருக
 நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
 ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
 நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
 சீரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
 சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
 ரவண பவச ரரரர ரரர
 ரிவண பவச ரிரிரி ரிரி
 விணபவ சரவண வீரா நமோநம
 நிபவ சரவண நிறுநிற நிறென
 வசர வணப வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்

பன்னிரண் டாயுதம் பாசஅங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும், களரொளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் நீயும், தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாம்சிவ குகன்தினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈரறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பு ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன் மணிபுண்ட நவரத்தன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்தனம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை அழகும் இணைமுழுந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுகுகு டிகுகுண டிகுகுண
 ரரர ரரர ரரர ரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 ௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫
 டகுடகு டிகுகுகு டங்கு டங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 எந்தனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா வினோதனென்று
 உன்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 எந்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க

கதிர்வேல் இரண்டு கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாளைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தன வடிவேல் காக்க
 சேர்ள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பட்டிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைக ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழுதும்எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்ல சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்

பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராக் கதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லினும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர் களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைக ஞாடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டியப் பாவையும் ஒட்டியச் செருக்கும்
 காகம் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஒதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட் டலறி மதிக்கெட் டோடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில்செதி லாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடா தோடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பீத்தம்
 குலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சீரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்லிப் பிரிதி

பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத்து அரணை பருஅரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நியெனக் கருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன் திருநாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வேல வனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா இருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புடன் இரட்சி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலாயுதனார்
 சீத்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்கஎன் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செய்யினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்

பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கந் துலங்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப்பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்துநீ றனிய
 அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவர்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளுமீ ரெட்டா வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மொய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அட்டலட் சுமிகளில்
 வீரலெட் சுமிக்கு விருந்துண வாகப்
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத் தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணஞ் சரணஞ் சரவண பவஓம்
 சரணஞ் சரணஞ் சண்முகா சரணம்.

திருவிவம்ராவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள் தடங்கண்
மாதேவளருதியோ வன்செவியோ நினசெவீதான்?
மாதேவன் வாரீகழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலீபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின் மேல் நன்றும் புரண்டிங்ஙன்
எதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே என்னே!
ஈதே எம்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்!

1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய்? நேரிழையார்!
சீசி இவையும் சிலவோ? விளையாடி
ஏக மிடம்ஈதோ? - விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்?

2

முத்தன்ன வெண்நகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றள்ளநறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீ! ஈசன் பழ அடியீ! பாங்குடையீ!
புத்தடியோம் புன்மைதீத் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய்!

3

ஒளிநித் திலநகையாய் இன்னும் புலர்ந்தின்றோ?
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லோரும் வந்தாரோ?
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக்கொரு மருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உள்ளநெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயேவந்து
எண்ணிக் குறையில் துணிலேலோர் எம்பாவாய்!

4

மாலறியா நான்முகனும் காணா மலையினை நாம்
போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலாறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனையென்று
ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய்!

5

மானே நீ நென்னலை நாளாவந் துங்களை
நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ?
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானேவந் தெம்மைத் தலை அளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும் எமக்கும்
ஏனோர்க்கும் தம்கோணைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்!

6

அன்னே இவையும் சிலவோ பல அமரர்
உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவன் என்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னாஎன் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னானை என் அரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
சொன்னோம்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னம் துயிலுதியோம்
வன்னெஞ்சப் பேதையர் போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய்!

7

கோழி சிலம்பச் சிலம்பும் குருகெங்கும்
ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
வாழி ஈதென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாரோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
ஏழைபங் காளானையே பாடேலோர் எம்பாவாய்!

8

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே!
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும்அப் பெற்றியினே!
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன்சீரடியோம்
உன்அடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
அன்னவரே எம்கணவர் ஆவார் அவர் உகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்னவகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையும் இலோமேலோர் எம்பாவாய்!

9

பாதாளம் ஏழினும்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
போதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
ஓதஉலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
கோதில் குலத்தரன்றன் கோயில் பிணாப்பிள்ளைகள்
ஏதவனார்? ஏதவன்பேர்? ஆருற்றார்? ஆரயலார்?
ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்!

10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேர்என்னக்
 கையால் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயாவழியடியோம் வாழந்தோம்காண் ஆரழல்போல்
 செய்யாவெண் நீராடிச் செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயா நீ ஆட்கொண்டு அருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகைஎல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாள்!

11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்னல் தில்லைச் சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தனில் வானும் குவையமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கழல்கள்
 ஆர்ப்பரவம் செய்ய அணிக்குழல்மேல் வண்ணடார்ப்பப்
 பூர்த்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சுனைநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய்!

12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கம் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலம்கழுடி வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்தநம்
 சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பும்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய்!

13

காதார் குழை ஆடப் பைம்புண் கலன் ஆட்க்
 கோதை குழல் ஆட வண்டின் குழாம் ஆடச்
 சீதப் புனல் ஆடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்!

14

ஓரொருகால் எம்பொருமான் என்றென்றேநம் பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தம் களிகூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பய்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத்தான்பணியாள்
 பேரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆம்ஆறும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாரொருவப் புண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பும்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய்!

15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி எழுந்துடையான்
 என்னத் திகழ்தெம்மை ஆளுடையான் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தொம் பிராட்டி திருவடிமேல்
 பொன்னஞ் சிலப்பின் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையான்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள் நமக்கு முன்கரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய்!

16

செங்கண் அவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குள் கருங்குழல் நம்நம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தருளும் சேவகளை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமாளைப் பாடி நலந்திகழப்
 பங்கயப் பும்புனல் பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய்!

17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலம் சென்றிறைஞ்சம்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தெகைவீ றற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வவந்து கர்கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணே இப்பும்புனல் பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய்!

18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று
 அங்கப் பழஞ்சொல் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போய்கேள்
 எம்கொங்கை நின் அன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லாது எப்பணியும் செய்யற்க
 கங்குல் பகல் எம் கண் மற்றொன்றும் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழிலென் ஞாயிறு எமக்கேலோர் எம்பாவாய்!

19

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்
 போற்றி எல் லா உயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் போகாமம் பூங்கழல்கள்
 போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய்!

20

திருச்சிற்றம்பலம்

-28-

திருப்பள்ளியங்குச்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றிஎன் வாழ்முத வல்லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொ
டேற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வணல்கூழ்
திருப்பெருந் துணையுறை சிவபெரு மானே
ஏற்றியர் சொடியுடை யாய்எனை யுடையாய்
எம்பெ மான்பள்ளி எழுந்தருளாயே

அருணன்அந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம்நின் மலர்ந்திரு முகத்தின்
கருணையில் சூரியன் கழகழ நயனக்
கடிமலர்மலரமற் றண்ணல் அங் கண்ணாம்
திரள்நிரை அறுபதம் முரல்வன இலையோர்
தீர்ப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகன் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின் தாரகை ஒளியொளி உதயத்
தொருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் தெரிகழல் தாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர்ப் கையினர் ஒருபால்
தொழுகையர் ஆழகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
திருப்பெருந்துறையுறை சிவபெரு மானே
என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பூதங்கள் தோறும்நின் றாயெனின் அல்லால்
போக்கிலன் வரவில்ன் என்நினைப் புலவேவார்
சீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
கேம்மறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்
சீதன்னொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
சிந்தரனக் கும்அரி யாய்எங்கள் முன்வந்து
ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரினும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்”
 மைப்பறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் றார்அணங் கின்மண வாளா
 செப்புறு கமலங்கள் மலருமந்தண் வயல்குழ்
 திருப்பெருந் துணையுறை சிவபெரு மானே
 இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

அதுபழச் சுவையென அழுதென அறிதற்
 கரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
 இதுஅவன் திருவுரு இவன் அவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
 மதுவளர் பொழில்திரு வத்தை கோச
 மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 எதுஎமைப் பண்கொளு மாறது கேட்போம்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

முந்திய முதல்நடு இறுதியு மானாய்
 மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
 பந்தனை விரலியும் நீயும்நின் அடியார்
 பழங்குடல் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே
 செந்தழல் புனாதிரு மேனியுங் காட்டித்
 திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலும் காட்டி
 அந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
 விழுப்பொரு ளேயுன தொழுப்படி யோங்கள்
 மண்ணகத் தேவந்து வாழ்ச்செய் தானே
 வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
 கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
 கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
 எண்ணகத் தாய்உல குக்குயி ரானாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்நாம்
 போக்குகின் றோம்அவ மேஇந்தப் பூமி
 சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
 திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாய்
 அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
 படவம்நின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
 அவனியிற் புதுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே

தேவாரம்

பூவார் மலர்கொண்டடியார் தொழுவார் புகழ்வார் வானோர்கள்
மூவர் புரங்கள் எரித்த அன்று மூவர்க்கு அருள் செய்தார்
தூமா மழைநின் நதிர வெருவித் தொறுவின் நிரையோடும்
ஆமாம் பிணைந் தணையும் சாரல் அண்ணா மலையாரே

திருவாசகம்

நானேயோ தவம்செய்தேன் சிவாயநம எனப் பெற்றேன்
தேனாயின் அமுதமுமாய் தித்திக்கும் சிவபெருமான்
தானே வந் தென துளம்புகுந்து அடியேற்கு அருள் செய்தான்
ஊகன் ஆரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்துஅன்றேவெறுத்திடவே

திருவிசைப்பா

எம்பந்த வல்வினைநோய் தீர்த்திட்டு எமையாளும்
சம்பந்த காழ்யர் கோகன் தன்னையுமாட்கொண்டருளி
அம்புந்து கண்ணாளும் தாறு மணிதில்லைச்
செம்பொன்செய் அம்பலமே சேர்ந்திருக்கை யாயிற்றே

திருவிசைப்பா

சொல்லாண்டகருதிப்பொருள் சோதித்த
தூமன்த் தொண்டருள்ளீர்
சில்லாண்டில் சிதையும் சில
தேவர் சிறுநெறி சேராமே
நல் ஆண்டகனகத் திரள்
மேரு விடங்கள் விடைல் பாகன்
பல்லாண் டென்றும் பதம் கடந்ததாறுக் கே
பல்லாண்டு கூறுது மே.

திருப்புகழ்

இயலிசையிலுசித வஞ்சிக் கயர் வகி
இரவு பகல் மனது சிந்தித் துழலாலே
உயர் கருணை புரியு மன்பக் கடல் முழுகி
உனை யெனது ளறியு மன்பைத் தருவாயே
மயில் தகர்கலிடைய ரந்தத் தினைகாவல்
வசைகுற மகளை வந்தித் தணை போனே
கயிலைமலை யனைய செந்திற் பதிவாழ்வே
கரிமுகவ னிளைய கந்தப் பொருமாளே.

ஹனுமத் மந்த்ரம்

அஸ்யஸ்ரீ ஹனுமன் - மந்த்ரஸ்ய! ஸ்ரீராமசஃந்த்
ரோ பகவான் ருஷி; அனுஷ்டுப் சந்த: ஸ்ரீ ஹனு மான் தேவதா
ஹ்ரீம் - பீஜம் ஸ்ரீம் -சக்தி கில கில பூபூ காரிணே இதி கீலகம்
ஸர்வாரிஷ்ட நிவாரணார்த்தே ஜபே விநியோ
ஜம் - ஹ்ரீம் - ஸ்ரீம் - ஹ்ராம் -ஹ்ரீம் - ஹ்ரூம் இதி கரந்த்யாஸ: அங்கந்யாஸச்
பூர்ப்புவஸஸுவரோமிதி திக்பந்த: த்யானம்

வந்தே வித்யுத் - ஜ்வலன - விஸஸத் - ப்ரஹ்ம - ஸுத்ரோஜ்வலந்தம் கர்ணத்வந்தவே
கனகரசிதே குண்டலே தாரயந்தம் ஸத் கௌபீனம் குண்டலே தாரயந்தம் ஸத்
கௌபீனம் கபிவாஹ்ருதம் காமரூபம் சபீந்தாம் புத்ரம் வாயோ - ரினஸுத - ஸு கதம்
வஜ்ரதேஹம் வரேண்யம்

ஸம் இத்யாதீ பஞ்ச பூஜா மந்த்ர

ஓம் ஜம் ஹ்ரீம் - ஸ்ரீம், ஹனுமதே ராமதூதாய லங்காவித்வம்ஸனாய, அஞ்ஜனாகர்ப்ப
- ஸம்பூதாய, சாகிணீ - டாகிணீ - வித்வம்ஸனாய, கில கில பூ பூகாரிணே விபீஷணாய,
ஹனுமத்தேவாய, ஓம்ஜம் - ஹ்ரீம் - ஸ்ரீம் ஹ்ராம் - ஹ்ரீம் - ஹ்ரூம் - பட் ஸ்வாஹா
பூர்ப்பு வஸஸுவரோமிதி திக்விமோக:

ஸம் - இத்யாதி பஞ்ச பூஜா ஸமர்ப்பணம்.

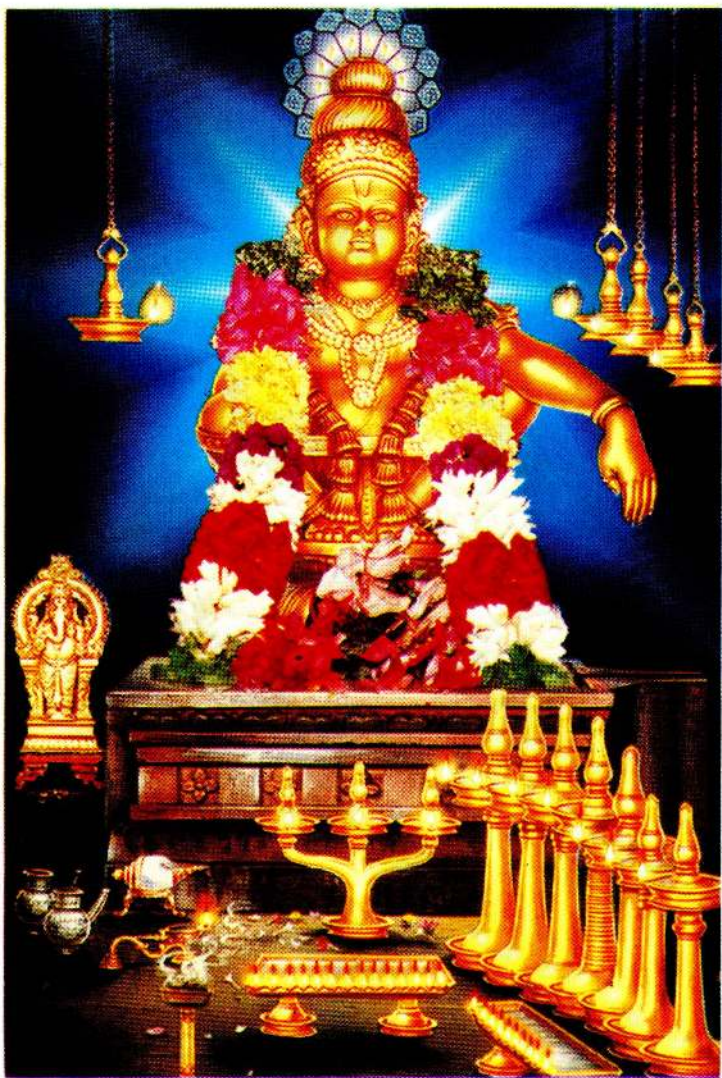
திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோன் தூவெண்மதி சூடிக்
காடுடைய சுடலைப் பொடிபூசியென் னுள்ளங் கவர்கள்வன்
ஏடுடைய மலரான் முனைநாட்பணிந் தேத்த அருள் செய்த
பீடுடைய பிரமாபு மேவிய பெம்மா னிவனன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்

நூல் தொகுப்பு

ஜோதிட கலாநிதி சிவ ஸ்ரீ K. P. ராமநாதகுருக்கள்

ஸ்ரீ தர்ம சாஸ்தா மூல மந்திரம்

ஓம் ஸ்ரீ ஹரிஹர புத்ராய, புத்ர லாபாய, மஹா சர்ஸத்தீர
சத்ரு நாசனாய, மதஜ வாகனாய, பிரத்யட்ச சூலாயுதாய,
வரவரத ஹர்வஜனமே வசமானயஸ் ஸ்வாஹா,

**அருள்மிகு ஸ்ரீ ஐயப்பன்
நூற்றெட்டு சரணக் கோவை**

ஓம்	கன்னிமூல கணபதி பகவானே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	காந்தமலை ஜோதியே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	ஹரிஹர சுதனே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	அன்னதான பிரபுவே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	ஆறுமுகன் சோதரனே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	ஆபத்தில் காப்போனே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	இந்தமிழ்ச் சுவையே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	இச்சை தவிர்ப்பவனே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	ஈசனின் திருமகனே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	ஈடில்லத் தெய்வமே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	உண்மைப் பரம் பொருளே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	உலகாளும் காவலனே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	ஊமைக்கருள் புரிந்தவனே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	ஊழ்வினை அழிப்பவனே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	எளியோர்க்கு அருள்பவனே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	எங்கள் குலதெய்வமே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	ஏழைப் பங்காளனே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	ஏகாந்த மூர்த்தியே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	ஐங்கரன் தம்பியே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	ஐயமெல்லாம் தீர்ப்பவனே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	ஒப்பில்லாத் திருமணியே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	ஒளிரும் திருவிளக்கே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	ஒங்காரப் பரம்பொருளே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	ஒதும் மறைபொருளே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	ஒளடதங்கள் அருள்பவனே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	சௌபாக்கியம் அளிப்பவனே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	கலியுக வரதனே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	சபரிமலை சாஸ்தாவே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	சிவன்மால் திருமகனே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	சிவவைணவ ஐக்கியமே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	அச்சங்கோவில் அரசே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	ஆரியங்காவு ஐயாவே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	குளத்துப் புழைப் பாலனே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	பொன்னம்பல வாசனே	சரணம்	ஐயப்பா
ஓம்	வில்லாளி வீரனே	சரணம்	ஐயப்பா

ஸ்ரீ ஐயப்பன் கவசம்

கவசம் என்றால் காப்பு என்று பொருள். போருக்கு போகிறவன் கவசம் அணிந்து செல்கிறான். தன்னை காத்துக்கொள்வதற்காக இந்த உலகத்தில் மனித வாழ்க்கையே ஒரு போராட்டமாக இருக்கிறது. அதிலிருந்து நம்மை காத்துக்கொள்ள இந்தக் கவசம் பெரிதும் பயன்படும். நம்பிக்கைதான் அடிப்படை! தெய்வ அருளும் வெற்றியும் கிட்டுவது உறுதி.

இக்கவசத்தை வழிமுறை தவறாது பாராயணம் செய்யுங்கள்.

காப்பு

அரிஹர புத்திரனை ஆனந்த ரூபனை
இருமூர்த்தி மைந்தனை ஆறுமுகன் தம்பியை
சபரிகிரீசனை சாந்த சொரூபனை
தினம் தினம் போற்றி பணிந்திடு வோமே

ஐயப்ப தேவன் கவசமிதனை
அனுதினம் சொல்ல அல்லல்கள் ஒழியும்
தினம் தினம் துதிக்கத் தீரும் வினையெல்லாம்
நாடிய பொருளும் நலமும் வருமே

நூல்

மண்ணுலகெல்லாம் காத்தருள் செய்ய
மணிகண்ட தேவா வருக வருக
மாயோன் மைந்தா வருக வருக
ஐங்கரன் சோதரா ஐயப்பா வருக

புலிவாகனனே வருக வருக
புவியெல்லாங்காத்திடுட வருக வருக
பூரணை நாதனே வருக வருக
புண்ணிய மூர்த்தியே வருக வருக

பூத நாயகா வருக வருக
புஷ்களைபதியே வருக வருக
பொன்னம்பலத்துறை ஈசா வருக
அடியாரைக் காக்க அன்புடன் வருக

வருக வருக வாசவன் மைந்தா
வருக வருக வீரமணிகண்டா

வஞ்சனை நீக்கிட வருக வருக
 வல்வினை போக்கிட வருக வருக
 ஐயம் தவிர்த்திட ஐயப்பா வருக
 அச்சம் அகற்றிட அன்பனே வருக
 இருவினை களைந்தே எனை யாட்கொள்ள
 இருமூர்த்தி மைந்தா வருக வருக

பதினென்படியை மனதில் நினைக்க
 பண்ணிய பாவம் பொடிப் பொடியாகும்
 ஐயப்பா சரணம் என்றே கூறிட
 ஐம்பூதங்களும் அடிபணிந்திடுமே

சபரிகிரீசனை நினைத்தே நீறிட
 துன்பங்கள் எல்லாம் தூள் தூளாகும்
 சரணம் சரணம் என்றே சொல்லிட
 சித்திகள் யாவும் வந்தடைந்திடுமே

பம்பையின் பாலன் பெயர் சொல்லிடவும்
 பகைவர் களெல்லாம் பணிந்தே வணங்குவார்
 ஐயப்பன் பாதம் அனுதினம் நினைக்க
 அவனியிலுள்ளோர் அடிபணிந்தேத்துவர்

சரணம் சரணம் ஐயப்பா சரணம்
 சரணம் சரணம் சபரி கிரீசா
 சரணம் சரணம் சத்குரு நாதா
 சரணம் சரணம் ஸ்வாமியே சரணம்

வேண்டுதல்

சிவனார் மகன் என் சிரசினைக் காக்க
 நெடுமால் மைந்தன் நெற்றியைக் காக்க
 கஜமுகன் தம்பி என் கண்ணினைக் காக்க
 நாரணன் பாலன் நாசியைக் காக்க

இருமூர்த்தி மைந்தன் என் இருசெவி காக்க
 வாபரின் தோழன் வாயினைக்காக்க
 பம்பையின் பாலன் பற்களை காக்க
 நான்முக பூஜ்யன் நாவினை காக்க

கலியு வரதன் என் கழுத்தினை காக்க
 குமரன் தம்பி என் குரல்வளை காக்க
 புஷ்களை நாதன் புஜங்களை காக்க

முக்கண்ணன் பாலன் முழங்கையை காக்க

வீரமணிகண்டன் விரல்களைக் காக்க
மணிகண்டதேவன் மார்பினைக் காக்க
கயிலை மைந்தன் கைகளை காக்க
வன்புலி வாகனன் வயிற்றினைக் காக்க

முழுமுதற் கடவுள் என் முதுகினை காக்க
இருமுடிப்பிரியன் என் இடுப்பினைக் காக்க
பிரம்பாயுதன் என் பிட்டங்கள் காக்க
தர்ம சாஸ்தா துடைதனைக் காக்க

முருகன் சோதரன் முழங்கால் காக்க
கற்பூர ஜோதி என் கணைக்கால் காக்க
பந்தள பாலன் பாதத்தினை காக்க
விஜய குமாரன் விரல்களைக் காக்க

அன்னதானப் பிரபு அங்கமெல்லாம் காக்க
ஆரியங்கா ஜோதி அன்புடன் காக்க
காட்டாளரூபி காலையில் காக்க
நவக்ரஹநாதன் நடுப்பகல் காக்க

மாலின் மகனார் மாலையில் காக்க
அரிஹர சுதனார் அந்தியில் காக்க
இன்பமய ஜோதி இரவினில் காக்க
ளிமேலி சாஸ்தா என்றுமே காக்க

அரியின் மகனார் அனுதினம் காக்க
நடராஜன் பாலன் நாள்தோறும் காக்க
வாசவன் செல்வன் வலப்புறம் காக்க
இருமுடிசசன் இடப்புறம் காக்க

காக்க காக்க கருணையால் காக்க
பார்க்க பார்க்க என் பாவம் பொடிபட
இம்மையும் மறுமையும் இல்லாதொழிந்திட
சசன் மகன் எனை என்றுமே காக்க

கொடிய விலங்குகளும் கொள்ளை நோய்களும்
குருதியை குடிக்கும் துஷ்டப் பேய்களும்
காந்தமலை தனைக் கருத்தில் கொண்டிட
கலங்கி மறைந்திட கருணை புரிவாய்

பில்லி சூனியம் பலவித வஞ்சனை
பம்பையின் பாலன் பெயர் சொல்லிடவும்
பஞ்சாய் பறக்க வரமெனக் கருள்வாய்
பயங்களை போக்கி அபயம் அளிப்பாய்

வாதம் பித்தம் சிலேட்சுமத்துடனே
வாந்தியும் பேதியும் வலிப்பும் சுளுக்கும்
எவ்வித நோயும் எனையணு காமல்
என்றுமே காப்பாய் எரிமேலி தேவா
கல்வியும் செல்வமும் கள்ளமில்லா மனமும்
நல்லோர் உறவும் நாளும் அருள்வாய்
நல்ல மனதுடன் உனை நான் துதிக்க
நித்தமும் அருள்வாய் சபரிகிரீசா

காமம் குரோதம் லோபம் மோஹம்
மதமாச் சர்யமெனும் ஐம்பெரும் பேய்களும்
என்றுமே என்னை அணுகி விடாமல்
ஐயப்ப தேவா வரமெனக் கருள்வாய்

சூது, பொறாமை, பொய், கோபமில்லாமல்
சோரம், லோமம் துன்மார்க்கம் கல்லாமல்
வேத நெறிதனை விலகி நில்லாமல்
வீரமணிகண்டா வரமெனக் கருள்வாய்

மூப்பும் பிணியும் வறுமையும் பசியும்
வந்தெனை வாட்டி வதைசெய் யாமல்
உள்ளன் புடனே உன் திரு நாமம்
அனுதினமும் சொல்ல அருள் தருவாயே

நமஸ்காரம்

அரிஹர புத்ரா அன்பா நமோ நமோ
சபரிகிரீசா சாஸ்தா நமோ நமோ
பதினெண் படிவாழ் பரமா நமோ நமோ
ஐங்கரன் சோதரா ஐயப்பா நமோ நமோ
பொன்னம் பலத்துறை புண்யா நமோ நமோ
புலிப்பால் ஈந்த புண்யா நமோ நமோ
சுரிகா யுதமுடைச் சுந்தரா நமோ நமோ
மஹிஷி மர்த்தனா மணிகண்டா நமோ நமோ

சரணம் சரணம் சபரிகிரீசா
 சரணம் சரணம் சத்ய ஸ்வரூபா
 சரணம் சரணம் சர்வ தயாளா
 சரணம் சரணம் ஸ்வாமியே சரணம்

(பிரம்மாண்ட புராணத்தில் கேரளிய மஹா த்மியத்தில் ஸ்ரீ
 பரசு ராமரால் ஐயப்பனைத் துதிக்கப்பட்ட கவசம்)

ஸ்ரீ ஆண்டாள் அருளிச்செய்த திருப்பாவை

அன்ன வயற்புதுவை ஆண்டாள் அரங்கற்குப்
 பன்னு திருப்பாவைப் பல்பதிகம் - இன்னிசையால்
 பாடிக் கொடுத்தாள்நற் பாமாலை பூமாலை
 சூடிக் கொடுத்தாளைச் சொல்லு.

மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்
 நீராடப் போதுவீ! போதுமினோ. நேரிழையீ!
 சீமல்தும் ஆயபாடிச் செல்வச் சிறுமீர்கள்!
 கூர்வேல் - கொடுத்தொழிலன் நந்தகோ பன்குமாரன்;
 ஏராந்த கண்ணி யசோதை இளஞ்சிங்கம்.
 கார்மேனிச் செங்கண் கதிர்கதியம் போல்முகத்தான்
 நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்
 பாரோர் புகழ்ப் படிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

1

வையத்து வாழ்வீர்கள! நாமும்நம் பாவைக்குச்
 செய்யும் கிரிசைகள் கேளீரோ! பாற்கடலுள்
 பையத் துயின்ற பரமன் அடிபாடிநெய்யுண்ணோம்;
 பாலுண்ணோம்; நாட்காலை நீராடி
 மையிட் டெழுதோம்; மலரிட்டு நாம்முடியோம்;
 செய்யாதன செய்யோம்; தீக்குறளை சென்றோதோம்;
 ஐயமும் பிச்சையும் ஆந்தனையும் கைகாட்டி
 உய்யுமா நெண்ணி உகந்தேலோ ரெம்பாவாய்

2

ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன் பேர்பாடி
 நாங்களநம் பாவைக்குச் சாற்றுநீர் ஆடினார்,
 தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரிபெய்தோம்;
 ஓங்கு பெருசெந்தெரு லூடு கயல் உகளப்
 பூங்குவளைப் போதில் பொற்வண்டு கண்படுப்பத்
 தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபுற்றி

வாங்கக், குடம் நிறைக்கும் வள்ளல் - பெரும்பசுக்கள்.

நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோ நிறைந்தேலோ ரெம்பாவாய். 3
ஆழி மழைக்கண்ணா, ஒன்றும் நீ கைகரவேல்
ஆழியுள் புக்கு முகந்துகொடு ஆர்த்தேறி.
ஊழி முதல்வன் உருவம்போல் மெய்கறுத்துப்
பாழியந் தோளுடைப் பற்பநா பன்கையில்
ஆழிபோல் மின்னி, வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து.
தாழாதே சார்ங்கம் உதைத்த சரமழைபோல்,
வாழ உலகினில் பெய்திடாய். நாங்களும்
மார்கழி நீராட மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். 4

மாயனை மள்ளு வடமதுரை மைந்தனை
தூய பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை,
ஆயர் குலத்தில் தோன்றும் அணிவிளக்கை,
தாயைக் குடல்விளக்கம் செய்ததா மோதரனை
தூயோமாய் வந்துநாம் தூமலர்தூ வித்தொழு
வாயினால் பாடி, மனத்தினால் சிந்திக்க,
போய பிழையும் புகுதருவான், நின்றனவும்
தீயனில் தூசாகும். செப்பேலோ ரெம்பாவாய். 5

புள்ளும் சிலம்பினகாண்; புள்ளரையன் கோயிலில்
வெள்ளை விளிசங்கின் பேரவம் கேட்டிலையோ?
பிள்ளாய் ! எழுந்திராய், பேய்முலை நஞ்சுண்டு,
கள்ளச் சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி,
வெள்ளத் தரவில் துயிலமர்ந்த வித்தினை
உள்ளத்துக் கொடு முனிவர்களும் யோகிகளும்
மெள்ள எழுந்து அரியென்ற பேரரவம்
உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். 6

கீசகீ சென்றுஎங்கும் ஆனைக்காத்தம் கலந்து
பேசின பேச்சரவம் கேட்டிலையோ? பேய்ப்பெண்ணை!
காசம் பிறப்பும் கலகலப்பக் கைபேர்த்து
வாச நறுங்குழல் ஆய்ச்சியர் மத்தினால்
ஓசைப் படுத்த தயிரரவம் கேட்டிலையோ.
நாயகப் பெண்பிள்ளாய்! நாராயணன் பூர்த்தி
கேசவனைப் பாடவும்நீ கேட்டே கிடத்தியோ?
தேச முடையாய் ! திறவேலோ ரெம்பாவாய். 7

கீழ்வானம் வெள்ளென்ற, எருமை சிறுவீடு
மேய்வான் பரந்தனாகண்; மிக்குள்ள பிள்ளைகளும்
போவான்போ கின்றாரைப் போகாமல் காத்துஉன்னைக்
கூவுவான் வந்து நின்றோம்; கோது கலமுடைய
பாவாய்! எழுந்திராய்; பாடிப் பறைகொண்டு
மாவாய் பிளந்தானை, மல்லரை மாட்டிய

தேவாதி தேவனைச் சென்றுநாம் சேவித்தால்
 ஆவாவென் றாராய்ந் தருளேலோ ரெம்பாவாய். 8
 தூமணி மாடத்துச் சுற்றும் விளக்கெரிய,
 தூபங் கமழத் துயிலணை மேல் கண்வளரும்
 மாமன் மகளே! மணிக்கதவம் தாள்திறவாய்;
 மாமீ! அவளை எழுப்பீரோ? உன் மகள்தான்
 ஊமையோ? அன்றிச் செவிடோ? அனந்தலோ?
 எனப் பெருந்துயில் மந்திரப் பாட்டாளோ?
 மாமாயன், மாதவன், வைகுந்தன்' என்றென்று
 நாமம் பலவும் நவீன்றேலோ ரெம்பாவாய். 9

நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்!
 மாற்றமும் தாராரோ? வாசல் திறவாதார்
 நாற்றத் துழாய்முடி நாரா யணன்நம்மால்
 போற்றப் பறைதரும் புண்ணியனால் பண்டொருநாள்
 கூற்றத்தின் வாய்விழ்ந்த கும்ப கரணனும்
 தோற்றும் உனக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தானோ?
 ஆற்ற அனந்தல் உடையாய்? அருங்கலமே!
 தோற்றமாய் வந்து திறவேலோ ரெம்பாவாய். 10

கற்றுக் கறவைக் கணங்கள் பலகறந்து.
 செற்றார் திறலழியச் சென்று செருச்செய்யும்
 குற்றமொன் நிலலாத் கோவலர்தம் பொற்கொடியே!
 புற்றர வல்குல் புனமயிலே! போதராய்!
 சுற்றத்துத் தோழிமார் எல்லாரும் வந்துநின்
 முற்றம் புகுந்து முகில்வண்ணன் பேர்பாடச்
 சிற்றாதே பேசாதே செல்வப்பெண் டாட்டி; நீ
 எற்றுக்கு உறங்கும் பொருளேலோ ரெம்பாவாய். 11

கனைத்தினங் கற்றொருமை கன்றுக் கிரங்கி
 நினைத்து முலைவழியே நின்றுபால் சோர
 நனைத்து சேறாக்கும் நற்செல்வன் தங்காய்
 பனித்தலை வீழநின் வாசற் கடைபற்றிச்
 சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமாணைச் செற்ற
 மனத்துக் கினியாணை பாடவும். நீ வாயதிறவாய்;
 இனித்தான் எழுந்திராய், இதென்ன பேருறக்கம்;
 அனைத்தில்லத் தாரும் அறிந்தேலோ ரெம்பாவாய். 12

புள்ளின்வாய் கீண்டாணை, பொல்லா அரக்கணைக்
 கிள்ளிக் களைந்தாணைக் கீர்த்திமை பாடிப்போய்,
 பிள்ளைகள் எல்லாரும் பாவைக் களம்புக்கார்;
 வெள்ளி எழுந்து, வியாழம் உறங்கிற்று;
 புள்ளும் கிலம்பினகாண்; போதரிக் கண்ணினாய்
 குள்ளக் குளிரக் குடைந்துநீ ராடாதே;

பள்ளிக் கிடர்த்துக் கலந்தேலோ ரெம்பாவாய்.
 கள்ளம் தவிர்ந்துக் கலந்தேலோ ரெம்பாவாய். 13
 உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்து வாவிபுள்
 செங்கமுநீர் வாய்நெகிழ்ந்து ஆம்பல்வாய் கூப்பனகாண்;
 செங்கல் பொடிக்கூன்ற வெண்பல் தவத்தவர்,
 தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் பேககின்றார்,
 எங்களை முன்னம் எழுபுவான் வாய்பேசும்
 நாங்காய்; எழுந்திராய், நாணாதாய்! நாவுடையாய்,
 சங்கொடு சக்கரம் ஏந்தும் தடக்கையன்
 பங்கயக் கண்ணாளைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய் 14

எல்லே; இளங்கிளியே: இன்னம் உறங்குதியோ?
 சில்லென் றழையேன்மின்; நங்கைமீர்! போதர்கின்றேன்
 வல்லை, உன் கட்டுரைகள்; பண்டேஉன் வாயறிதும்;
 வல்லீர்கள் நீங்களே, நானேதான் ஆயிடுக;
 ஒல்லைநீ போதாய், உனக்கென்ன வேறுடையே?
 எல்லோரும் போந்தார், போந்தெண்ணிக்கொள்
 வல்லாளை கொன்றாளை, மாற்றரை மாற்றழிக்க
 வல்லாளை, மாயனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய் 15.

நாயக னாய்நின்ற நந்தகோ பனுடைய
 கோயில் காப்பானே; கொடித்தேன்றும் தோரண
 வாயில் காப்பனே; மணிக்கதவம் தாள்திறவாய்,
 ஆயர் சிறுமிய ரொழுக்கு அறைபறை
 மாயன் மணிவண்ணன் நென்னலே வாய்நேர்ந்தான்;
 தூயோமாய் வந்தோம்; றுயிலெழப் பாடுவான்;
 வாயால் முன்னமுன்னம் மாற்றாதே அம்மா; நீ
 நேய நிலைக்கதவம் நீங்கேலா ரெம்பாவாய். 16

அம்பரமே, தண்ணீரே, சோறே அறஞ்செய்யும்
 எம்பெருமானை; நந்தகோ பாலா; எழுந்திராய்;
 கொம்பணார்க் கெல்லாம் கொழுந்தே குலவிளக்கோ
 எம்பெரு மாட்டி; யசோதாய்; அறிகுறாய்;
 அம்பரம் ஊடறுத் தோங்கி உலகளந்த
 உம்பாகோ மானே; உறங்காது எழுந்திராய்;
 செம்பொற் கழலடிச் செல்வா; பலதேவா;
 உம்பியும் நீயும் உறங்கேலோ ரெம்பாவாய் 17

உந்து மதகளிற்றன், ஓடாத தோளவலியன்,
 நந்த கோபாலன் மருமகளே! நப்பின்னாய்;
 கந்தம் கமழும் குழலீ; கடைதிறவாய்;
 வந்து எங்கும் கோழி அழைத்தனாகண், மாதவிப்
 பந்தல்மேல் பல்கால் குயிலினங்கள் கூவினகாண்:
 பந்தார் விரலி; உன் மைத்துனன் பேர்பாடச்

செந்தா மரைக்கையால் சீரார் விளையொலிப்ப
வந்து திறவாய், மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். 18

குத்து விள்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல்
மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேலேறிக்
கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல்
வைத்துக் கிடந்த மலர்மாப்பா; வாய்திறவாய்;
மைத்தடங் கண்ணினாய்; நீஉன் மணாளளை
எத்தனை போதும் துயிலெழ வொட்டாய்காண்.
எத்தனை யேலும் பிரிவாற்ற கில்லாயால்;
தத்துவம் அன்று தகவேலோ ரெம்பாவாய். 19

முப்பத்து மூவர் அமரர்க்கு முன்சென்று
கப்பம் தவிர்க்கும் கலியே; துயிலெழாய்
செப்பம் உடையாய்; திறலுடையாய் செற்றார்க்கு
வெப்பம் கொடுக்கும் விமால்; துயிலெழாய்;
செப்பன்ன மென்முலைச் செவ்வாய் சிறுமருங்குல்;
நப்பின்னை நங்காய்; திருவே; துயிலெழாய்;
உக்கமும் தட்டொளியும் தந்து உன்மணாளளை
இப்போதே எம்மை நிராட்டேலோ ரெம்பாவாய். 20

ஏற்ற கலங்கள் எதிர்பொங்கி மீதளிப்ப
மாற்றாதே பால்சொரியும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்
ஆற்றப் படைத்தான் மகனே; அறிவுறாய்;
ஊற்றம் உடையாய்; பெரியாய்; உலகினில்
தோற்றமாய் நின்ற சுடரே; துயிலெழாய்;
மாற்றார் உனக்கு வலிதொலைந்து உன்வாசற்கண்
ஆற்றாது வந்து உன்அடிபணியு மாப்போலே,
போற்றியாம் வந்தோம் புகழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய் 21

அங்கண்மா ஞாலத் தரசர் அபிமான
பங்கமாய் வந்துநின் பள்ளிக்கட் டிற்கீழே
சங்கம் இருப்பார்போல், வத்துதலைப் பெய்தோம்,
கிங்கினி வாய்ச்செய்த தாமரைப் பூப்போலே,
செங்கண் சிறுச்சிறிதே எம்மேல் விழியாவோ;
திங்களும் ஆதித்தியனும் எழுந்தாற்போல்,
அங்கண் இரண்டுங்கொண்டு எங்கள்மேல் நொக்குதியேல்
எங்கள்மேல் சாபம் இழந்தேலோ ரெம்பாவாய் 22

மாரி மலைமுழைஞ்சில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும்
கீரிய சிங்கம் அறிவுற்றுத் தீவிழித்து
வேரி மயிர்பொங்க எப்பாடும் போந்துதறி
மூரி நிழிந்து முழங்கிப் புறப்பட்டுப்
போதருமைப் போலேநீ, பூவைப்பு வண்ணா; உன்

கோயிலின் நிங்ஙனே போந்தருளிக் கோப்புடைய
 சரிய சிங்காசனத்தில்ருந்து யாம்வந்த
 காரியம் ஆராய்ந்த தருளேலோ ரெம்பாவாய்.

23

அன்று இவ்வலகம் அளந்தாய்; அடிபோற்றி,
 சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றாய்; திறல்போற்றி
 பொன்றச் சகடம் உதைத்தாய்; புகழ்போற்றி,
 கன்று குணிலா எறிந்தாய்; குணம்போற்றி,
 குன்று குடையாய் எடுத்தாய்; குணம்போற்றி,
 வென்று பகைகெடுக்கும் நின்னையில் வேல்போற்றி
 என்றென்றும் உன்சேவகமே ஏந்திப் பறைகொள்வான்
 இன்றுயாம் வந்தோம், இரங்கேலோ ரெம்பாவாய்,

24

ஒருத்தி மகனாய் பிறந்து, ஓரிரவில்
 ஒருத்தி மகனாய் ஒளித்து வளர
 திரிக்கிலா னாகித் தான்தீங்கு நினைந்த
 கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன் வயிற்றில்
 நெருப்பென்ன நின்ற நெடுமாலே; உன்னை
 அருத்தித்து வந்தோம்; பறைதருதி யாகில்,
 திருத்தக்க செல்வமும் சேவகமும் யாம்பாடி
 பருத்தமும் தீர்ந்து மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்;

25

மாலே! மணிவண்ணா! மார்கழிநீ ராடுவான்
 மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவன கேட்டியேல்;
 ஞாலத்தை எல்லாம் நடுங்க முரல்வன
 பாலன்ன வண்ணத்து உன்பாஞ்ச சன்னியமே
 போல்வன சங்கங்கள், போய்ப்பா டுடையனவே,
 சாலப் பெரும்பறையே பல்லாண் டிசைப்பாரே,
 கோல விளக்கே, கொடியே, விதானமே,
 ஆலின் இலையாய்; அருளேலோ ரெம்பாவாய்.

26

கூடாரை வெல்லும்சீர்க் கோவிந்தா; உன்தன்னைப்
 பாடிப் பறைடிகொண்டு யாம்பெறு சம்மனம்
 நாடு புகழும் பரிசீனால் நன்றாக
 குடகமே தோள்வளையே தோடே செவிப்பூவே
 பாடகமே என்றனைய பல்கலனும் யாம் அணிவோம்;
 ஆடை உடுப்போம்; அதன்பின்னே பாற்சோறு
 மூஉ, நெய் பெய்து முழங்கை வழிவாரக்
 கூடி யிருந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

27

கறவைகள் பின்சென்று கானம்சேர்ந்த துண்போம்,
 அறிவொன்றும் இல்லாத ஆய்க்குத்து உன்றன்னைப்
 பிறவி பெறுந்தனை புண்ணியம் யாமுடையோம்;
 குறைவொன்றும் இல்லாத கோவிந்தா; உன்தன்னோடு

உறவேல் நமக்கு இங்கு ஒழிக்க ஒழியாது:
 அறியாத பிள்ளைகளோம் அன்பினால் உன்தன்னைச்
 சிறுபேர் அழைத்தனவும் சீறி அருளாதே.
 இறைவா; நீ தாராய் பறையேலொ ரெம்பாவாய். 28
 சிற்றஞ் சிறுகாலே வந்துன்னைச் சேவித்து உன்
 பொற்றா மரையடியே போற்றும் பொருள்கேளாய்;
 பெற்றம் மேய்த்துண்ணும் குலத்தில் பிறந்துநீ
 குற்றேவல் எங்களைக் கொள்ளாமல் போகாது;
 இற்றைப் பறைகொள்வான் அன்றுகாண்; கோவிந்தா;
 ஏற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் உன்தன்னோடு
 உற்றோமே ஆவோம்; உனக்கேநாம் ஆட்செய்வோம்;
 மற்றைநம் காமங்கள் மாற்றேலோ ரெம்பாவாய். 29

வங்கக் கடல்கடைந்த மாதவனைக் கேசவனை,
 திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி
 அங்கப் பறைகொண்ட வாற்றை, அணிபுதுவைப்
 பைங்கமலத் தண்தெரியல் பட்டர்பிரான் கோதை சொன்ன
 சங்கத் தமிழ்மாலை முப்பதும் தப்பாமே
 இங்குப் பரிசு உரைப்பார், ஈரண்டு மால்வரைத்தோள்
 செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்
 எங்கும் திருவருள் பெற்று இன்புறுவ ரெம்பாவாய் 30

ஸூதகமும் ஆசௌசமும்

ஒரு மூலபுருஷன் டமிருந்து பிரிந்துவந்த ஏழு தலைமுறை வரையில் உள்ளோர் பங்காளிகள் எனப்படுவர். தாயாதி, ஸபிண்டர் எனவும் கூறப்படுவர். அவர்களுக்குள் ப்ரஸவத்தினால் உண்டாகும் தீட்டு ஸூதகம் எனப்படும். ஒருவன் இறந்ததினால் உண்டாகும் தீட்டு ஆசௌசம் எனப்படும். ஆசௌச காலத்திலும் ஸ்நாநம், ஸந்த்யாவந்தனம் தவிர பஞ்சாக்ஷரீ, ஸூர்ய நமஸ்காரம், ஓளபாஸனம், பிரம்மயக்ஞம், தேவபூஜை, தானம், ப்ரதிக்ரஹம் முதலிய ஒரு காரியமும் செய்யலாகாது.

ஒருவர்க் கொருவர் ரத்த ஸம்பந்தமிருப்பதால் ஒருவருக்கேற்பட்ட தீட்டு மற்ற எல்லோருக்கும் பொதுவாகும். தாய் வகைகளிலும், தந்தையின் ஸகோதரீ வகையிலும் மரண காலத்தில் சில தீட்டுகளுண்டு. இது பற்றி தர்ம சாஸ்திரங்கள் விசேஷமாகக் கூறுகின்றன. தென்னாட்டில் ஆசாரம் மிக அதிகமானதால் பலர் தீட்டைப் பற்றிப் பற்பல நூல்கள் வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். அவைகளில் முதன்மையாக நிற்பது "வைத்யநாத தீக்ஷதீயம் ஆசௌச காண்டம்" என்பதாகும். தர்ம சாஸ்திரங்களில் பலவிருப்பதால் சிற்சில மாறுதல்கள் இருக்கும். ஸம்ப்ரதாய பேதத்தினாலும் இரண்டொரு இடங்களில் சிற்சில மாறுதல்களும் இருக்கும். இது ஸஹஜமேயாம்.

இச்சமயம் சிலர் ஜீவனத்திற்காகத் தூரதேசம் சென்றதால் தீட்டைப்பற்றித் தெரிவதில்லை. கவனிப்பதும் இல்லை. ஸூதகம் அங்ஙனம் தெரியாவிடில் அதனால் யாதொரு குற்றமும் இல்லை. இறந்த தீட்டு பித்தரு மாத்திர ச்ராதத்தம் முதலியவைகள் நேரும்போது அப்படி இறந்த விஷயம் காதில் விழுந்தால் அதற்காக ஏற்பட்ட நாட்கள்

வரை ஆசௌசம் காத்து, பிறகே ச்ராத்தம் செய்யவேண்டும். இல்லையேல் ச்ராத்தம் வீணாகும். ஆதலால் பொதுவாக வைத்யநாத தீக்ஷித்யத்தையொட்டி ஸுதகத்தையும் ஆசௌசத்தையும் வெளியிடுகிறோம்.

ஸுதகம்

க்ஞாதிகளில் ஒருவருக்குப் பிள்ளை பிறந்தால் பங்காளிகள் அனைவருக்கும் பத்து நாள் தீட்டுண்டு. அதன்மீடையில் செய்யவேண்டிய ச்ராத்தம் வந்தால் பத்னோராவது நாளிலே அந்தத் தீட்டுப் போனபிறகு ச்ராத்தம் செய்ய வேண்டும். பெண் குழந்தை பிறந்தால் ஞாதிகளுக்குத் தீட்டில்லை. பெண் குழந்தை பிறந்தாலும் கீழ்க்கண்டவர்களுக்கு மாத்திரம் 10 நாள் தீட்டுண்டு.

1. சிசுவின் ஸஹோதரர்கள்.
2. மூத்தாள் அல்லது இளையாள் வயிற்றில் பிறந்த ஸஹோதரர்கள்.
3. ஸஹோதர்களுடைய மனைவிகள்.
4. தந்தை, சிறிய தந்தை, பெரிய தகப்பன்.
5. பின்னோதர பெரிய தகப்பன், சிறிய தகப்பன், பெரிய தகப்பன் பிள்ளை
6. தாத்தா (பிதாமஹர்) தந்தையின் தந்தை.
7. பிதாமஹரது ஸஹோதரர்கள்.
8. பிதாமஹருடைய பின்னோதர ஸஹோதரர்கள்.
9. அவர்களது மனைவிகள் ஆகிய அனைவர்க்கும் 10 நாள் தீட்டுண்டு.

ப்ரஸவித்தவளின் தாய் தந்தைக்கு மூன்று நாள் தீட்டு. பெண்கள் தனது பெற்றோர் வீட்டில் ப்ரஸவித்தாலும் பெற்றோரது பொருள் செலவினால் ப்ரஸவித்தாலும் பெற்றோருக்கு மூன்று நாள் தீட்டு உண்டு.

ப்ரஸவத்தில் ஒரு நாள் தீட்டு

ஸஹோதரன், சிறிய தகப்பன், பெரிய தகப்பன், அம்மான் முதலிய உறவினர் வீட்டில் ப்ரஸவித்தாலும் அவர்களது பொருள் செலவினால் வேறு எங்கு ப்ரஸவித்தாலும் அவர்களுக்கு ஒரு நாள் தீட்டுண்டு.

பிரம்மசாரிக்கு உபநயமமாகாதவனுக்கும் கன்யா பெண்களுக்கும் எந்தத் தீட்டுமில்லை. ப்ரஸவித்த தீட்டைப் பத்து நாட்களுக்குப்பின் எவரும் காக்கவேண்டியது இல்லை. ப்ரஸவித்தவளுக்கு ஆண் குழந்தையானால் முப்பது நாட்களும், பெண் குழந்தையானால் நாற்பது நாட்களும் தீட்டுண்டு. அந்நாட்கள் சென்றபின் புதிதாக மாங்கல்யக் கயிறு தரித்து பஞ்சகவ்யம் சாப்பிட்டு அதன் பின்பே பாத்ரங்ககளையும் ப்ரறையும் தொடுவதற்குத் தக்கவள் ஆவாள், பாண்ட ஸ்பர்ஸம் எனப்படுமது.

பஹிஷ்டையானவள் (தூரமானவள்) வீட்டுக்கு வெளியே விலகி இருந்து, நாலாவது நாள் ஸங்கவ காலத்தை தாண்டி (சுமார் 8.30 மணிக்கு மேல்) குளத்தில் அமிழ்ந்து ஒரே மூச்சில் இருப்பது மூன்று முறை ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். ஸுயோதய காலத்திற்கு முந்தியோ ஸுயோதயமான உடனையோ, ஸ்நானம் செய்தால் தீட்டுப் போவதில்லை. லௌகிக லௌகர்யத்தை உத்தேசித்து அங்ஙனம் காலையில் ஸ்நானம் செய்ய நேர்ந்தால் எட்டரை மணிக்குமேல் அன்றைக்கே மற்றோர் முறை ஸ்நானம் செய்தால்தான்

சுத்தி ஏற்படும். நான்காவது தினத்திலும் சிறிது தீட்டு இருக்கும். ஆனதால் வேதபித்ரு காரியங்களில் ஸம்பந்தப்படக் கூடாது. ஐந்தாவது நாள் ஸ்நானம் செய்த பின்பேஸுகல கர்மாக்களையும் செய்ய யோக்யதையுண்டு. பஞ்சவாக்ஷி, ஸூர்ய நமஸ்காரம் முதலியவைகளையும் ஐந்தாவது நாள் முதலே செய்ய வேண்டும்.

பத்து நாள் ஆசௌசம்

ஒரு க்ஞாதி இறந்தால் ஏழு தலைமுறையில் உள்ள அனைவர்க்கும் பத்து நாள் தீட்டு உண்டு. அவர்கள் ஸபிண்டர் எனப்படுவார்கள். பிறந்த பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு புருஷ குழந்தை இறந்தாலும் அதேபோல் விவாஹமாகும் வரை பெண் குழந்தை இறந்தாலும் கீழ்க்கண்டவர்களுக்கு மரத்ரம் பத்து நாள் தீட்டு உண்டு.

1. இறந்தவர் தந்தை
2. இறந்தவர் தாய்.
3. இறந்தவர் தாய்.
4. இறந்தவரதுபின்னோதர ஸஹோதரர்

ஏழு வயதிற்குள் உபநயனமாகி தாயாதிகளின் புத்ரர் இறந்தால் எல்லோருக்கும் பத்து நாட்கள் தீட்டு உண்டு. ஏழு வயது முதல் உபநயனம் ஆனாலும், ஆகாவிட்டாலும் புருஷக் குழந்தை இறந்தால் க்ஞாதிகளுக்குப் பத்து நாள் தீட்டு உண்டு.

புருஷரில் மூன்று நாள் தீட்டுள்ளவர்

1. மாதாமஹர் தாயின் தந்தை.
2. மாதாமஹர் தாயின் தாய்.
3. மாதூலானீ மாமன்.
4. மாதூலானீ மாமன் மனைவி.
5. மாமனார்.
6. மாமியார்.
7. தாயின் ஸஹோதரிகள் சிதி, பெரியம்மாள்.
8. தந்தையின் ஸஹோதரிகள் அத்தைமார்கள்.
9. ஸஹோதரியின் உபநயனமான புத்ரன் மருமான்
10. உபநயனமான தெளஹித்ரன் பெண்ணின் பிள்ளையான பேரன்
11. ஏழு தலைமுறை தாண்டிய பங்காளிகள் ஸமாநோதகர்,
12. கல்யாணமான பெண்.
13. கல்யாணமான ஸஹோதரி.
14. ஜனனீ அன்ய கோத்ரத்தில் ஸ்வீகாரமாகச் சென்றவளுக்கு முன் கோத்ரத்தில் தன்னைப் பெற்றெடுத்தாய் ஜனனீ.
15. ஜனக பிதா ஸ்வீகாரமானவனது பூர்வகோத்ர தந்தை.
16. தத்தபுத்ரன அன்யகோத்ர ஸ்வீகாரமானவன்.
17. ஏழு வருஷம் முதல் விவாஹமாகும் வரை உள்ள பத்து நாள் தாயாதியின் பெண்.
18. 25வது மாஸம் முதல் ஆறு வருஷம் வரை பூணல் போடாத க்ஞாதிகள் பிள்ளைகள்.
19. ஏழு தலைமுறைக்கு மேற்பட்ட க்ஞாதிகளின் பிள்ளை உபநயனம் ஆனாலும் ஆகாவிட்டாலும், ஏழு வயதுக்குள்ளேயே ஆனாலும் ஆகாவிட்டாலும், ஏழுவயதுக்குள்ளேயே உபநயனம் ஆகி இருந்தாலும் மூன்று நாள் தீட்டுண்டு.

தனியாகப் பெண்களுக்கு மாத்ரமுள்ள 3நாள் தீட்டு

ஒரு பெண் விவாஹம் ஆகும் பொழுது புருஷ போத்தர்தில் ஈடுபடுகிறாள். புருஷனது க்ஞாதிளைச் சார்ந்த ஸுதக மும் ஆசெளசமும் (பிறப்பு இறப்புத் தீட்டும்) புருஷனைப் போலவே பத்து நாள் அல்லது மூன்று நாள் அவள் தீட்டு காக்கவேண்டும். தான் பிறந்த கோத்தரைச் சார்ந்த க்ஞாதிகளின் தீட்டு இவளுக்குக் கிடையாது, என்றாலும் நெருங்கிய ரத்த ஸம்பந்தமுள்ள கீழ்க்கண்டவர்களை நாடி மூன்று நாள் தீட்டுக் காக்கவேண்டும். புருஷனுடக்கு உண்டான தீட்டு மனைவிக்கு ஸஹஜமாக வரும். மனைவிக்குத் தனியாக உண்டான தீட்டு புருஷனுக்கு இல்லை.

1. உபநயனமான உடன் பிறந்தான்.
2. உபநயனமான மருமான்.
3. உபநயனமான ஸவேறாதரியின் பிள்ளை.
4. ஸபத்னீ மாதா அதாவது தனது தாயாரின் அளையாள் அல்லது மூத்தாள் ஆகிய இவர்கள் இறந்தால் மூன்று நாட்கள் பெண்களுக்குத் தனியாகத் தீட்டுண்டு. பகஷீனி என்பது ஒன்றரை நாள் அதாவது இரண்டு இரவும் ஒரு பகலும் அல்லது இரண்டு பகலும் அல்லது ஓர் இரவும் முள்ள காலம். பகலில் உண்ணாமா'லிருந்தால் தான் பகஷீனி தீட்டு இரவில் அகலும். பகலில் சாப்பிட்டால் மறுநாள் காலையில்தான் போகும்.

புருஷர்களுக்கு பகஷீனி தீட்டு (1 1/2 நாள்)

1. அத்தையின் பிள்ளைகளுக்கும் பெண்களும்
2. மாமன் பிள்ளைகளும் பெண்களும்
3. தாயின் ஸவேறாதரியான சிற்றன்னை பெரியன்னை இவர்களின் பெண்களும் பிள்ளைகளும்.
4. தன் ஸவேறாதரியின் பெண்
5. தன் ஸவேறாதரனுடைய கல்யாணமான பெண்
6. சிற்றப்பன் பெரியப்பன் பெண்
7. தனது பெண்ணின் பெண் - பௌதீ
8. தனது பெண்ணின் பெண் - தெளஹிதீ
9. உபநயனமாகாதா தெளஹிதரன் - பெண்ணின் பிள்ளை
10. உபநயனமாகாத மருமான் - ஸவேறாதரி புத்ரன்.

பெண்களுக்கு பகஷீனி தீட்டு (1, 1/2 நாள்)

1. தந்தையுடன் பிறந்த பெரியப்பன், சிற்றப்பன்
2. தன் தாயுடன் பிறந்த சித்தி, பெரியம்மாள்
3. மாமன்
4. அத்தை
5. மேற்கூறப்பட்ட நால்வருடைய பெண்களும் பிள்ளைகளும்
6. தந்தையின் தந்தை-பிதாமஹன்
7. தந்தையின் தாய்-பிதாமஹி
8. தாயின் தந்தை-மாதாமஹன்
9. மாதா-மஹி தாயின் தாய்
10. தன்னுடன் பிறந்தவள்-ஸவேறாதரி

11. ஸஹோதரியின் பெண்
12. மருமான் ஆகிய இவர்கள் இறந்தால் ஸ்திரீகளுக்கு ஒன்றை நாளான பக்ஷிண தீட்டுண்டு.

ஒரு நாள் தீட்டு புகுசங்களுக்கு

1. ஸபத்னீ மாதாவின் ஸஹோதரன், ஸஹோதரி பெண்
2. மேற்கூறப்பட்ட மூவருடைய பெண், பிள்ளை
3. தன் மனைவியின் ஸஹோதரர்கள்-மைத்துனர்
4. தன் தாயின் மூத்தாள் அல்லது இளையாளது பெண், பின்னோதர சித்தப்பா பெரியப்பா பெண்
5. ஸபத்னீ மாதாவின் தாய் தந்தை
6. இரண்டு வயதுக்கு மேல் ஆறு வயதுவரை கல்யாணம் ஆகாமல் இறந்த க்ஞாதிகளின்பெண்
7. ஸ்வீகாரம் சென்றவனுடைய பூர்வகோத்ர ஸஹோதரர்
8. பத்னீயும் இறந்து அவள் ஸந்ததியும்ல்லாத பொழுது அவளது தந்தையும் தாயுமான மாமனார் மாமியார் ஆகியவர் இறந்தால் 1-நாள் தீட்டு.
9. ஆறுமாதத்திற்கு மேல் இரண்டு வருஷத்திற்குட்பட்ட சௌளமாகாத பங்காளிப் பிள்ளை இறந்தால் 1-நாள்.

ஸ்திரீகளுக்குத் தனியாக 1-நாள் தீட்டு

1. ஸபத்னீ மாதா-தாயின் மூத்தாள் அல்லது இளையாள் புத்ரன்.
 2. ஸபத்னீ புத்ரீ, ஸஹோதரி, ஸஹோதரன்,
 3. ஸபத்னீ மாதாவின் பிள்ளையினுடைய பிள்ளை, பெண்.
 4. ஸபத்னீ புத்ரியின் பிள்ளை, பெண்.
 5. ஸபத்னீ ஸஹோதரின் பிள்ளை, பெண்.
- இவர்களில் விவாஹமான பெண்களுக்கும் உபநயனமான பிள்ளைகளுக்குமே தீட்டு.

இரண்டு பிறப்பு தீட்டுகள் சேர்ந்தால்

1. ஒரு பத்து நாள் தீட்டு காத்துக் கொண்டிருக்கும் போது, (4வது நாள் அல்லது மற்ற நாட்களில்) மற்றொரு பத்து நாள் தீட்டு வந்தால் முதலில் காத்துக்கொண்டிருக்கும் தீட்டுப்போகும் தினத்திலேயே இரண்டாவது தீட்டும் போய்விடும். இது க்ஞாதிகளுக்கு மட்டுந்தான். இரண்டாவது தீட்டுப் போகும்வரை காக்கவேண்டாம். பெற்றோர்களுக்கு 10 நாள் தீட்டுண்டு.
2. ஒரு மூன்று நாள் தீட்டு காத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது இரண்டாவது மற்றொரு மூன்று நாளைய தீட்டு வந்தால் முதல் தீட்டுடன் அந்தத் தீட்டும் அகலும்.
3. மூன்று நாள் தீட்டு காத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது நடுவில் பத்து நாள் தீட்டு வந்தால் முன் சொன்ன படி மூன்று நாள் தீட்டுப் போகும்பொழுது பத்து நாள் தீட்டுப் போகாது. அதிக நாளும் காக்கவேண்டும்.
4. பத்து நாள் தீட்டு காத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது இடையில் மூன்று நாள் தீட்டு வந்தால் பத்து நாள் தீட்டும் போகும் போதுதான் சுத்தி ஏற்படும். மூன்று நாள்

தீட்டு அகலும் தினத்தில் பத்து நாள் தீட்டு அகலாது.

5. பத்து அல்லது மூன்று நாள் தீட்டு காத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது ஒருவருக்குக் குழந்தை பிறந்தால் பெற்றோருக்குப் பத்து நாள் தீட்டுண்டு.

6. பத்து நாள் தீட்டு காத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது பத்தாவது நாள் இரவில் மற்றொரு பத்து நாள் தீட்டு வந்தால் அதிகப்படியான பத்து நாளைய தீட்டிற்காக மூன்று நாள் தீட்டுக் காக்கவேண்டும்.

7. ஒருவனுக்குக் குழந்தை பிறந்து பத்து நாள் தீட்டு காத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது பத்தாவது நாள் மற்றொரு பிறப்பதீட்டு எப்பொழுது வந்தாலும் பதினோராம் நாளே தீட்டுப் போய்விடும். முன் கூறியபடி மூன்று நாள் இவர்கள் தீட்டுக் காக்கவேண்டியதில்லை.

8. ஒரு பத்து நாளைய தீட்டு காத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது இந்தத் தீட்டு ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னமேயே ஒரு க்ஞாதி வீட்டில் ப்ரஸவம் ஏற்பட்டு அதுவும் பத்து நாளைய தீட்டாக இருந்து நான்கு அல்லது ஐந்து நாட்கள் கழித்து நமக்குத் தெரிந்தால் அந்தப் பழைய தீட்டுப் போகும் பொழுதே புதிதாக வந்த தீட்டும் போய்விடும்.

9. ஒருவருக்கு இரட்டைக் குழந்தை ஒரே நாளில் பிறந்தால் முன் கூறியபடியே தீட்டு அதிக விசேஷமில்லை. ஆனால் ஒரு குழந்தை முதல் நாளும் மற்றொரு குழந்தை மறுநாளும் பிறந்தால் முதல் குழந்தை பிறந்த பதினோராவது நாளிலே பங்காளிக்கும் குழந்தையின் தந்தைக்கும் தீட்டுப்போகும். தந்தை பத்தாவது நாளிலே கூடிவரம் செய்துக்கொண்டு தீக்ஷா நிவிருத்தி செய்யவேண்டும். பெற்ற தாய்க்கு மாத்ரம் இரண்டாவது குழந்தை பிறந்த பதினோராவது நாளே அதாவது பன்னிரண்டாவது நாளே தீட்டு அகலும்.

மரணசௌசமும் பிறப்புத் தீட்டும்

1. மரணத்தால் ஏற்படும் தீட்டே தீட்டுகளில் பலமானது. பிறப்புத் தீட்டின் நடுவில் மரணத்தீட்டு வந்தால் பிறப்புத் தீட்டுடன் மரணத் தீட்டு போகாது.

2. மரணத் தீட்டு காத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது பிறப்புத் தீட்டு வந்தால் மரண ஆசௌசத்துடன் இதுவும் நீங்கிவிடும்.

3. ஆனால் ஒருவருக்குக் குழந்தை பிறந்து தீட்டுக் காத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது க்ஞாதியின் தாய் தந்தை இறந்த மரண ஆசௌசம் தோன்றினால் இவர்களுக்கு மாத்ரம் பிறப்புத் தீட்டுடன் அந்த மரணத் தீட்டும் போய்விடும். இது விசேஷமான அம்சமாகும்.

4. ஒரு பெற்றோருக்குக் குழந்தை பிறந்து தீட்டுக் காத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது அந்தக் குழந்தை பத்து நாட்களுக்குள் இறந்து விட்டால் அந்த மரணத்திற்காகத் தனித் தீட்டுக் கிடையாது. பிறந்த பத்தாவது நாளிலே இரண்டு பகலும், 10வது நாளில் 2 நாள்.

5. பத்தாவது நாள் இரவு கடைசி நேரத்தில் இறந்தால் பெற்றோருக்கும் மூன்று நாள் அதிகத் தீட்டுண்டு.

6. க்ஞாதிகளுக்கு இந்த அதிகப்படியான மூன்று நாள் தீட்டு கிடையாது.

7. பங்காளி ஒருவர் இறந்தால் உண்டான தீட்டு காத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது ஒருவன் ப்ரஸவத்தால் க்ஞாதிகளுக்கு அந்த மரண ஆசௌசத்துடன் பிறந்த தீட்டும் போய்விடும்.

8. பெற்றோருக்கு மாத்ரம் பிறந்த தீட்டு பதினோராவது நாளில்தான் போகும்.

9. ஒருவரது தாய் தந்தை இறந்து மரண ஆசௌசம் காத்துக்கொண்டிருக்கையில்

அவருக்கே குழந்தை பிறந்தால் பெற்றோரின் மரண ஆசௌசம் அகலும் பொழுது பிரஸவத் தீட்டும் போய்விடும்.

10. ஆனால் பெற்ற தாய்க்கு மாத்ரம் பதினோராவது நாள் தான் ஜநநத் தீட்டு அகலும்.

11. இரண்டு தீட்டுகளும் ஸமமாக அதாவது பத்து நாள் தீட்டாக இருந்தாலும் அல்லது சிறிது அல்பமாக இருந்தாலும் மரண ஆசௌசத்துடன் ஜநந ஆசௌசமும் நீங்கிவிடும்.

12. ஜநந ஆசௌசம் காக்கும் க்ஞாதிக்குப் பத்து நாட்களுக்குள் அந்தக் குழந்தை இறந்தால் மரணத்திற்காக அதிகப்படி தீட்டுக் கிடையாது. இந்த ஜநநத் தீட்டுடன் அந்தத் தீட்டும் போய்விடும்.

ஒரு மரண ஆசௌசத்தில் மற்றொரு மரண ஆசௌசம்

1. பத்து நாள் தீட்டில் வேறொரு பத்து நாள் தீட்டு வந்தால் முந்திய தீட்டோடு பிந்திய தீட்டும் போய்விடும்.

2. மூன்று நாள் தீட்டில் பத்து நாள் தீட்டு வந்தால் பத்து நாள் தீட்டின் முடிவிலேயேதான் மூன்று நாள் தீட்டும் போகும். பத்து நாள் தீட்டும் காத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது மூன்று நாள் தீட்டு வந்தாலும் பத்து நாள் தீட்டு முடிவிலேதான் மூன்று நாள் தீட்டு அகலும்.

3. க்ஞாதி ஆசௌசத்தில் தாய் தந்தையர்கள் இறந்தால் பிள்ளைகளுக்கும், மனைவி இறந்தால் பர்த்தாவுக்கும், பர்த்தா இறந்தால் மனைவிக்கும், மைந்தன், பெண் இறந்தால் தாய் தகப்பன்களுக்கும் மரணம் முதல் பத்து நாள் ஆசௌசமுண்டு. க்ஞாதி ஆசௌசத்தோடு இது போவதில்லை.

4. பத்து நாள் தீட்டில் பத்தாவது நாள் ராத்ரியில் வேறொரு பத்து நாள் தீட்டு வந்தால் 2 நாளும் அன்று ராத்ரி 4-வது யாமத்திலாவது அருணோதயத்திலாவது வந்தால் 3 நாட்களும் அதிக ஆசௌசமுண்டு.

5. பத்து நாள் தீட்டில் மூன்று நாள் தீட்டு எப்போது வந்தாலும் அதற்காக அதிக ஆசௌசமில்லை.

6. பிதா இறந்து பத்து நாளைக்குள் மாதா இறந்தால் பிதாவின் தீட்டுக் காலத்திற்குமேல் பஹணிகால ஆசௌசம் அதிகம் உண்டு. அண்ணையின் பத்து நாட்களின் நடுவில் பிதா இறந்தால் பிதாவின் மரண தினம் முதல் பத்து நாள் ஆசௌசம் உண்டு.

7. பிதா இறந்த பத்தாவது தினத்தில் மாதா எப்போது இறந்தாலும் அதற்காக பக்ஷண்யாசௌசந்தான் அதிகமில்லை.

8. தாய், தகப்பன் இறந்த பத்து நாளைக்குள் மனைவி, புத்ரன், புத்ரி இவர்கள் இறந்தால் முந்திய ஆசௌசத்தோடு பிந்திய ஆசௌசம் அகலும், பத்தாம் நாளில் இறந்தால் முன் கூறியபடி 2 அல்லது 3 நாள் அதிகமாக ஆசௌசமுண்டு.

9. தாய், தகப்பன், பத்னி, பர்த்தா, பிள்ளை, பெண் இவர்கள் இறந்த 10வது தினத்தில் வேறொரு க்ஞாதி மரணம் ஏற்பட்டால் முந்திய தீட்டோடு பிந்திய தீட்டும் போய்விடும்.

10. பத்து நாள் ஆசௌசம் காத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது வேறொருவனைத் தகனஞ்செய்ய நேர்ந்தால் தஹன தினம் முதல் பத்து நாள் ஆசௌசம். மறுபடியும்

வேறு திறனஞ் செய்ய நேர்ந்தால் முன் ஆசௌசத்தோடு பிந்தியதும் போய்விடும்.

11. ஒரு மரணத் தீட்டு காத்துக்கொண்டிருக்கும் போது அந்தத் தீட்டு அழும்பத்திற்கு முந்தியே ஒருவர் இறந்ததாக வேறு ஒரு தீட்டு வந்தால் பிந்தி கேட்டத் தீட்டின் முடிவிலேயே ஏற்கெனவே காத்துவரும் தீட்டும் போய்விடும்.

அதிக்ராந்தாசௌசம்

(தீட்டு நாட்களுக்குப் பிறகு தெரியும் தீட்டு)

1. பத்து நாள் ஆசௌசத்தை பத்து நாட்களுக்குப் பின்பு மூன்று மாதங்களுக்குள் கேட்டால் மூன்று நாள் ஆசௌசம். ஆறு மாதங்களுக்குள் கேட்டால் பக்ஷிண்யா சௌசம், ஒரு வருஷத்திற்குள் கேட்டால் ஒரு நாள் ஆசௌசம் பிறகு கேட்டால் ஸ்நானம் மாத்ரம்தான். தீட்டில்லை.

2. மூன்று நாள் ஆசௌசத்தை மூன்று நாளுக்குமேல் பத்து நாளுக்குள் கேட்டால் ஒரு நாள் ஆசௌசம். பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு கேட்டால் ஸ்நானம் மட்டும்.

3. பக்ஷிணித் தீட்டை பக்ஷிணிக்குமேல் பத்து நாட்களுக்குள் கேட்டால் ஒரு காலம். அதாவது-பகலில் கேட்டால் பகல் மாத்ரம் தீட்டு. ராத்ரியில் கேட்டால் ராத்ரி மாத்ரமே தீட்டு. பிறகு கேட்டால் ஹநானம் மாத்ரம்.

4. இருபத்தைந்தாவது மாதம் முதல் ஆறாவது வருஷம் முடிவு வரையில் க்ஞாதியின் பிள்ளை இறந்தால் அவன் பூணல் போடாதவனானால் மூன்று நாள் ஆசௌசமுண்டென்று சொன்னதற்கு அதிக்ராந்தாசௌசம் கிடையாது.

5. ஒரு நாள் தீட்டுக்கு அதிக்ராந்தாசௌசம் கிடையாது.

6. மாதா பிதாக்களின் மரணத்தில் மூத்த புத்ரனுக்கும், பத்தாவின் மரணத்தில் பத்னீக்கும் எப்போது கேட்டாலும் பத்து நாள் ஆசௌசம் உண்டு.

7. ஸபத்னீ மாதாவின் மரணத்தை ஒரு வருஷம் சென்றபின் கேட்டால் மூன்று நாள் ஆசௌசம், ஒரு வருஷத்திற்குள் கேட்டால் பத்து நாள் தீட்டாம்.

8. மாதா பிதாக்களுக்கு மூத்த புத்ரனால் க்ருத்யங்கள் செய்யப்பட்டு பிறகு 2-வது முதலாக பிள்ளைகள் ஒரு வருஷத்திற்குமேல் கேட்டால் மூன்று நாள் ஆசௌசம்.

9. க்ருத்யம் செய்யப் பட்டிருந்தாலும் செய்யப்படாமல்ருந்தாலும் மாதா பிதாக்களின் மரணத்தை மூத்தகுமாரன் எப்போது கேட்டாலும் கேட்டது முதல் பத்து நாள் தீட்டுக் காத்து, ஸபிண்மகரணம் முதலான எல்லவற்றையும் செய்யவேண்டியது.

10. ஸஹோதர மரண விஷயத்தில் க்ருத்யம் செய்யப்பட்டிருந்தால் ஆறு மாதத்திற்குள் கேட்டால் மூன்று நாள் ஆசௌசம். பிறகு கேட்டால் பக்ஷிணி ஆசௌசம். க்ருத்யம் செய்யாத பக்ஷத்தில் க்ருத்யம் செய்யும் ஸஹோதரனுக்கு எப்போதும் பத்து நாள் ஆசௌசம் மற்ற ஸஹோதரர்களுக்கு ஆறு மாதத்திற்குள் பத்து நாட்களும் ஒரு வருஷத்திற்குள் மூன்று நாட்களும் ஆசௌசமுண்டு.

11. பத்து நாள் தீட்டை பத்தாவது நாள் ராத்ரியிலும் மூன்று நாள் தீட்டை மூன்றாவது நாள் ராத்ரியிலும் கேட்டால் தப்ணம் செய்யவதற்காக மறுநாளும் தீட்டுண்டு.

12. அதிக்ராந்தாசௌசம் காக்கும் பொழுது அவரது பொருள்களுக்குத் தீட்டில்லை.

13. அதிக்ராந்தாசௌசத்தில் பிறப்பு இறப்புத் தீட்டுகள் சேர்ந்தால் அதிக்ராந்தாசௌசத்தை ஸாதாரணமான தீட்டாக எண்ணி ஸஹஜ தீட்டுச் சேர்க்கையில் எந்த மாதிரியோ அதையே அனுஷ்டிக்க வேண்டியது.

ஆசௌசமில்லாதவர்கள்

உபநயனம் ஆகாதவன், பிரம்மச்சாரி இவர்களில் ஒருவருக்குக் கர்மா செய்தால் அந்தந்த காலத்தில் நேரும் தீட்டைத் தவிர மற்ற தீட்டுகள் கிடையாது.

சீல பொதுவானவை

1. தீட்டு ஒருவனுக்கு உண்டு என்று தெரிந்து ஒருவன் (தீட்டில்லாதவன்) தீட்டுடையவனுடைய வீட்டில் சாப்பிட்டால் உண்டவன் அன்று பூராவும் தீட்டைக்காக்க வேண்டும். மறு நாள்நான் தீட்டுப் போகும்.
2. தீட்டுப்போகும் நாளில் (ஸங்கவ காலம்) வந்தது பின்பே சுமார் எட்டரை மணக்குத்தான் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டியது.
3. பிறப்பு இறப்பு மாதவிடாய் இவைகள் சூரியோதயத்திற்கு 11 1/4 நாழிகைக்குமுன் ஏற்பட்டால் முதல் நாள் முதல் கணக்கு, பிறகு ஏற்பட்டால் மறுநாள் முதல் கணக்கு, அருணோதய முதல் கணக்கிடுபவர்களும் சிலர் உண்டு.
4. ப்ரேதத்தின் பின் போனாலும் கூடிவரம் செய்து கொண்டாலும் இருமுறை ஸ்நானம் செய்யவேண்டியது.
5. ஸன்யாஸிகள் தங்கள் முன் ஆஸ்ரம மாதா பிதாக்கள் இறந்ததாகக் கேட்டால் உடனே ஸாது ஸ்நானம் செய்ய வேண்டியது. மற்றவர்கள் எவராயினும் ஸ்நானம் இல்லை.
6. வேறு விதி: (எண்பத்தெட்டு அடிக்குள்) (பிணம்) இருந்தால் ஹோமம் சமையல் சாப்பாடு உண்பது முதலியன கூடாது.
7. ஸன்யாசி இறந்து அவர் உடல்ருந்தால் கிராமத்திற்குத் தீட்டு கிடையாது.
8. நான்காவது வர்ணத்தாரின் சவம் ஊருக்குள்ளே இருந்தால் அது இருக்கும் இல்லத்திற்கு மட்டும்தான் தோஷமுண்டு.
9. நானூறு அந்தணர்கள் உள்ள ஊரில் 11வில் கடை தூரத்தில் ஒரு பிராம்மணர் இறந்தால் தீட்டில்லை. அவ்வளவு தூரம் இல்லாவிட்டாலும் ஒரு வாய்க்கால் மதகுகளால் பிரிக்கப்பட்டு வேறு வீதியில் இருந்தாலும் தோஷமில்லை.
10. ஆயிரம் பிராம்மணர்கள் உள்ள ஊரில் ஒரே தெருவாக இருக்கும் பசுஷத்தில் 240 அடிக்கு மேற்பட்டால் தோஷமே இல்லை.
11. நகரங்களுக்கு அந்த மரணத்தால் ஏற்படும் தோஷமே இல்லை.
12. ஆசௌசமுள்ளவன் ஒருவன் பலத்த நோயினால் ஆசௌசம் போகும் தினத்தில் ஸ்நானம் செய்ய முடியாவிட்டால் அவனுக்காக வேறொருவன் பத்து தடவை ஸ்நானமும் ஆசுமனமும் செய்ய வேண்டியது. ஒவ்வொரு தடவையிலும் தீட்டுள்ளவனைத் தொட்டுவிட்டு ஸ்நானம் செய்ய வேண்டியது. ஒவ்வொரு தடவையிலும் ஆசௌசியானவன் வெவ்வேறு சுத்த வஸ்திரம் தரிக்க வேண்டியது. இப்படிச் செய்தபின் புண்யாஹவாசநமும் செய்தால் சுத்தனாகிறான். அவன் வபநம் செய்துகொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை.
13. வீட்டிற்கு விலகியிருப்பவன் நாலாவது நாளில் வியாதினால் ஸ்நானம் செய்ய முடியாவிட்டால் வேறொரு ஸ்த்ரீ அவளைத் தொட்டுக் கொண்டு பன்னிரண்டு முறை ஸ்நானம் செய்ய வேண்டியது. ஒவ்வொரு தடவையிலும் ரஜஸ்வலை வேறு சுத்தமான புடவை தரிக்கவேண்டியது. பிறகு சக்தி அளவு தானம் செய்தல் வேண்டும். புண்யாஹவாசத்தினாலும் சுத்தையாகி விடுகிறாள்:

தீட்டில்லாத காலங்கள்

ஒருவன் சிராத்தம் செய்துகொண்டிருக்கும் பொழுது கடிதத்தின் மூலமாகவோ பேச்சின் மூலமாகவோ ஆசௌசம் வந்ததாக அறிந்தால் சிராத்தம் ஆன பின்பேதான் அவனுக்குத் தீட்டுண்டு. அதேபோல் பிராமணர்களுக்குத் தீட்டு ஸம்பவிக்குமானால் சிராத்தம் ஸம்பூர்ணமான பிறகே தான் தீட்டுண்டு.

யஜமானன் பூணலை இடமாக மாற்றிக்கொண்டு இறந்தவரது கோத்தர்த்தையும் பெயரையும் ஸம்பந்தத்தையும் கூறி விதிப்படி பா-ர்வண விதானேத அத்தியகரிஷ்யே என்று ஸங்கல்பஞ் செய்த பிறகு சிராத்த கர்த்தாவுக்கு ஆசௌசம் சேர்ந்தால் சிராத்தம் முடியும் வரையில் தீட்டில்லை. பவதா கூண: கர்த்த்வய: என்ற பிறகு போக்தாவுக்கு ஆசௌசம் நேர்ந்தால் விஸர்ஜனமாகும் வரையில் அவருக்குத் தீட்டில்லை.

ஸங்கல்பமானபின் விவாஹத்தில் சேஷ ஹோமம் முடியும்வரை புதிய தம்பதிக்குத் தீட்டில்லை, நடுவில் மாதா பிதாக்களின் மரணம் நேர்ந்தால் அந்த கர்மாவைச் செய்துவிட்டு சேஷ ஹோமம் செய்ய வேண்டும். தம்பதிகளுக்குள் பெண்ணுக்கோ புருஷனுக்கோ மரணம் ஏற்பட்டால் சேஷ ஹோமம் வரையில் செய்துவிட்டு பிறகு தஹனம் செய்ய வேண்டியது.

யாக தீகைஷ்யின் மத்தியில் பிதாக்களின் மரணம் நேர்ந்தால் பல பிள்ளைகள் இருந்தால் மற்ற பிள்ளைகளைக் கொண்டு கர்மாவைச் செய்ய வேண்டியது.

ஒரே பிள்ளையானால் தீகைஷ்யக்கான மாஸ்தோல், வஸ்த்ரம் முதலியவைகளை வைத்துவிட்டு ஸம்ஸ்காரம் செய்ய வேண்டியது ஸ்நானம் செய்யக்கூடாது. பிறகு யாகலைக்கு வந்து தீக்ஷா பொருள்களை மந்த்ரம் கூறி, சுத்தி செய்து தரிக்க வேண்டியது.

சிற்சில ஸாரமான விசுயங்கள்

1. ஸந்யாஸியின் மரணத்தினால் க்ஞாதிகளுக்குத் தீட்டில்லை. ஸ்நானம் மட்டும். அ. தும் அவபிருதமெனும் மங்கள ஸ்நானம்.

2. மாப்பிள்ளை இறந்தால் மாமணர் மாமியார் மைத்துனர் இவர்களுக்கு ஸஹோதரி புருஷன் அத்தையின் புருன் இவர்கள் மரணத்திற்கு மச்சினன், மச்சினன் பிள்ளைகளுக்கும் தீட்டுல்லை ஸ்நானம் மட்டும் உண்டு.

3. ராஜாங்கத்தாரால் கொலை தண்டனை விதிக்கப் பட்டவனுக்கு உடனே கர்மம் செய்யலாம். தூர்மரணம் உள்ள வரைப்போல் 6 மாதம் காக்கவேண்டாம்.

4. தெய்வா தீனமாய்த் தூர்மரணம் அடைகிறவனுக்குத் தீட்டு தர்ப்பணம் முதலிய எல்லாம் உண்டு. வேணுமென்ற தற்கொலை செய்துக்கொண்டு இறப்பவனுக்கு இவைகள் கிடையாது.

5. ஜாதியை விட்டகன்றவன், பர புருஷனை நாடிச் சென்றவன் இவர்கள் வியத்தில், அவர்களை மந்த்ரமில்லாமல் கொளுத்திவிட்டு, ஒரு வருமோஅல்லது 6 *மாதமோ கழித்து, நாராயணபலி செய்துவிட்டு, 3நாள் தீட்டுக்காத்து, கர்மாக்கள் செய்ய வேண்டியது. தூர்மரணம் செய்து கொண்டவனுக்கும் அவ்வாறே க்ஞாதிகளுக்குத் தீட்டுக் கிடையாது.

6. தூர் மரணம் அடந்தவன் வியத்தில் க்ஞாதி களுக்கு ஸ்நானத்தால் சுத்தி, ஒரு வரும், ஆறு மாதம், மூன்று மாதம் கழித்து, நாராயணபலி செய்து, மூன்று நாள் தீட்டுக் காத்து, இரண்டாவது நாள் ஸஞ்சயனம், 3வது நாள் உதகதானம், நான்காவது நாள் சிராத்தம் செய்யவேண்டியது.

7. உடல் நிலையற்றது. கர்மா செய்பவன் நீண்ட நாளிருப்பது நிச்சயமில்லை ஆகவே தூர்மரண மடைந்த வனுக்கு 24 நாள் சென்ற பின்பே கர்மா செய்யலாம்,

இதனிடையில் தாய் தந்தையர்களின் மரித்த தினம் வந்தால் சீரார்த்தம் செய்து விட்டுப் பிறகு கர்மா செய்ய வேண்டும். மற்றவர்கள் சீராத்தமானால் பிந்தையே செய்ய வேண்டும்.

8. கிருத்தியம் செய்பவனுக்கு ஏகோத்தீடத்தின் முடிவில்தான் தீட்டுப்போகும்

9. விவாஹமான பெண் இறந்தால் அவள் பிறந்த வீட்டுக் க்ஞாதிகளுக்குத் தீட்டில்லை.

10. ஜனனத் தீட்டைக் காப்பவனை 4 நாட்களுக்கு மேல் தொட்டால் அதிக தோஷமில்லை.

11. இரட்டையாகப் பிறந்தால் தகப்பனைப் பத்து நாட்கள் முடியும்வரை தொடலாகாது மரண ஆசௌசம் உள்ளவரைத் தொடலாகாது. தெரியாமல் தொட்டால் ஸ்நானம் செய்யவேண்டியது. வேண்டுமென்று ஸ்பரிசித்தால் ப்ராயச்சீத்தமுண்டு.

12. ஆசௌசமுள்ளவன் வேறு ஆசௌசமுள்ள வரையும் தொடலாகாது.

13. ஆசௌசமுள்ளவன் வீட்டிற்கும் அவன் சாமான்களுக்கும் தீட்டுண்டு.

14. வழிப்போக்கன், நண்பன் இவர்கள் வீட்டில் பிரஸவித்தாலும், அரித்தாலும் அவ்வீட்டிற்குத் தீட்டுல்லை. ஆனால் அந்த வீட்டில் ப்ரேத க்ருத்தம் நடந்தால் தீட்டு உண்டு.

15. பிரம்மசாரிகள் க்ருத்தம் செய்தாலொழிய உதகதானம் செய்யக்கூடாது.

16. விவாஹ தீஷை, யாகதீஷை இவைகளின் மத்தியில் மரண ஆசௌசம் கேட்கப்பட்டால் தீஷை முடிந்தபின் பாக்கி நாள் தீட்டுண்டு, தீஷையின் முடிவிற்குள் ஆசௌச காலம் நீங்கிட்டால் பிறகு அதிகராந்தா சௌசமுண்டு.

17. உபநயனமாதவன் மரணத்தில் தாய், தந்தை, உடன் பிறந்தவர்களைத் தவிர மற்ற எல்லா உறவினர்களுக்கும் அதிக்ராந்தாசௌசம் கிடையாது.

18. கர்ப்பதீஷை உள்ளவன் தானம் வாங்குதல் தூரயாத்ரை முதலியவைகளைச் செய்யக்கூடாது.

19. சவத்தின் முன்புறமும் பக்கமாகவும், போகக்கூடாது

20. க்ஞாதியில்லாதவன் (நண்பன்) சவத்திற்குப் பின் சென்றால், ஸ்நானம் செய்து உலர்ந்த வஸ்த்ரமணிந்து அக்னியைத் தொட்டு, நெய்யைக் கொஞ்சம் சாப்பிட்டு, மூன்று பிரணாயமம் செய்து, மறுபடியும் ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும்.

21. மயானத்திற்குச் சென்றுவிட்டு, ஸ்நானம் செய்யாமல் ஊருக்குள் போகக்கூடாது.

22. தாயாயதி அல்லதவர்கள் க்ரியை துவக்குவதற்கு முன்னேயே ஸ்நானம் செய்தால் சுத்தர்களாவார். க்ரியை ஆரம்பித்துவிட்டால் தஹ்ணமான ப்ரேகே ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும்.

23. ஸஞ்சயனத்திற்குப் பின்னால் துக்கம் விசாரித்தால் ஆசனம் செய்தால் போதும். துக்கம் விசாஜத்தவர் அன்று சீராத்தம், தானம் முதலியவை செய்யக்கூடாது.

24. க்ஞாதியல்லாத ஒரு சவத்தைப் பகலில் சுமந்தால் பகல் முழுவதும் ஊருக்கு வெளியில் உபவாஸமிருந்து பிறகு ஸ்நானம் செய்து பஞ்சகவ்யம் சாப்பிட வேண்டும். பராம்மணர்களால் புண்யாஹவாசனம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

25. பழைய பிணம், தூரஸ்தீர் சவம், பிரஸவித்தவருடைய சவம், கர்ப்பிணி சவம் இவைகளை க்ஞாதியில்லாதவன் சுமந்தால் பஞ்சகவ்யம் சாப்பிட்டு, பசுவிற்குப் புல் வாங்கிப் போட்டு தனக்கு சக்தியுள்ளமட்டும் காயத்ரீ ஜபம் செய்து, நெருப்பைத் தொட்டு, நெய்யையும் கொஞ்சம் சாப்பிட்டு, பூணூலும் வேறு தரித்து, புண்யாஹவாசனம் செய்துகொள்ளவும் வேண்டும் அதுவரை அவன் ஸந்தபா வந்தனாங்கூட செய்ய யோக்யதை இல்லை.

26. தன் பத்னி கர்ப்பமாயிருக்கையில் பிணத்தைச் சுமக்கலாகாது. ஆயினும் தன்னுடைய தகப்பன், தாய், பிள்ளையில்லாத ஸஹோதரன் புத்ரனில்லாத மாமன்

இவர்களது சுவத்தைச் சுமக்கலாம்.

27. விவாஹமாகாதவன், பிரம்மசாரி, தாய், தகப்பன் சுவத்தைத் தவிர மற்றவர் சவங்களைச் சுமக்கக்கூடாது.

28. அநாதையான ஒரு பிராம்மணனது சுவத்தைச் சுமந்தால் ஸ்நானம் செய்து, நெய்யைச் சாப்பிட்டு, அக்னியைத் தொட்டு, பிராணாயாமம் செய்து, வேப்பிலையைத் தின்று உமிழ்ந்தால் சுத்தனாகி விடுகிறான்.

29. தீட்டுக்காரர்கள் ஆலயத்திற்குப் போகக்கூடாது

30 தீட்டுக்காரர் தீட்டில்லாதவர்களையும், தீட்டில்லாதவர் தீட்டுக்காரர்களையும் நமஸ்காரம் செய்யக்கூடாது.

31. ஜனன மரண ஆசெளசம் இரண்டிலும் ஏகாதசி, துவாதசி விரதத்தை விடக்கூடாது. உபவாஸம் இருக்க வேண்டும். பூஜை கிடையாது.

32. சாஷு தீட்டுக்காரர் தினம் தினம் தீரஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும். பூமியிலேயே படுக்கவேண்டும். கட்டில் மெத்தைகளில் படுக்கக்கூடாது.

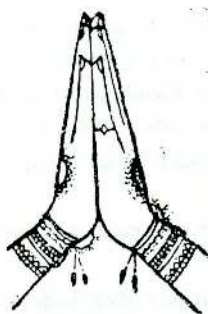
33. சிசுக்கள் இறந்து புதைத்த தினம் முதல்தான் தீட்டை காக்கவேண்டியது. இறந்த தினத்திலிருந்து அல்ல.

34 யாகம் செய்தவர் இறந்தால், அவர் உடலைக் கொளுத்திய தினம் முதலே தீட்டுக் காக்கவேண்டியது.

முக்கிய விஞ்ஞாபநம்- வைத்யநாத தீஷிதீயத்தையும், ஸ்ரீஆர் முத்துஸாமி அய்யார் எழுதிய தர்மசாஸ்த்ரர் சுருக்கத்தையும் தமுவிவே இது வெளியாகிறது. இதில் சில அநுபானத்தில் வேறு மாதிரி இருக்கலாம். விஷயமறிந்த வித்வான்கள் குற்றமிருந்தால் மன்னித்துத் திருத்தவும்.

சீல முக்கிய விஷயங்கள்

1. இறந்தவர் பெரியவரானால் வபநமுண்டு
2. சின்னவர் இறந்தால் வபநமில்லை
3. 10வது நாள் வெள்ளிக்கிழமையானால் ஜீ வபித்ருக்களுக்கு யாரிறந்தாலும் வபநமில்லை
4. 9வது நாளிலே வபநம் செய்து கொள்க
5. க்ஞாதிகளல்லாத சிலருக்கும் வபநமுண்டு
6. மாதா மஹன், மாதாமஹீ, மாமன், மாமி மானர் மாமியார் இறந்தால் வபநமுண்டு
7. இறந்தவர் பெரியவரா இல்லையா என ஸந்தேஹமானால் வபநம் செய்து கொள்வதே சிறந்தது
8. 3 நாள் தீட்டுள்ள க்ஞாதிக்கு வபநமில்லை
9. அதிக்ரந்தா சௌத்திலும் வபநமுண்டு
11. தீட்டுத் தர்ப்பணத்தை வீட்டில் செய்யக்கூடாது
12. இறந்த திதி தெரியாவிட்டால் கிருஷ்ணபட்ச அஷ்டமி ஏகாதசி அமாவாஸ்யா இவைகளில் செய்யலாம்
13. மாதம் தெரியாவிடில் ஆடி, புரட்டாசி, மாசி இவைகளில் ஒன்றில் திதி செய்யலாம்

நன்றி

அச்சிடலோர்

ஸ்ரீ சக்தி பிரிண்டிங் இண்டஸ்ட்ரீஸ்

61/1-F பீச்சாம்பு வீதி, கொழும்பு 12.

☎: 438967, 077-353990, 473111